

ఓం భూర్భువః స్వః తత్పవితుర్వేణ్యం భద్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రభార ప్రజ్ఞ

గాయిత్రీ

నజల శ్రద్ధ

యోగీశ్వరీ

ఓం వందే భగవతీం దేవిం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్వా ప్రణమామి ముహుర్ముషుః

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోవిష్ట, పండిత
శ్రీరాము శర్మ ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శర్మ

పుష్టి సంస్కరణ
డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్య
సంస్కరక మండి
ముక్కామల రత్నాకర్
డి.వి.ఆర్.మూర్తి
సాధన నరసింహాచార్య
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్

సంపుటి 19 - సంచిక 03
ఆగస్టు 2014

పత్రిక అండనివారు మరియు
పత్రికకు సూచనలు, సలహాలు
ఇప్పుడు దినివారు ఈ క్రింది
ఫోన్ నంబర్లలో సంప్రదించగలరు

040-23700722
99491 11175
94407 69798

భరతమాత

భరతమాత చీరకొంగు ధవళకాంతులను వెదజల్లే తెల్లని హిమశిఖరములు మొదలుకొని పచ్చతనముతో కళకళలాడుతూ ఉండే కేరళ వరకు వ్యాపించి ఉన్నది. మాత తన 125 కోట్ల సంతానమును ఒడిలో కూర్చోబెట్టుకున్నది. సమస్తజూతులు, అన్ని వర్షములు, వంశములన్నీ ఈ తల్లి గర్భమునుండే జన్మించాయి. మాత తన గుండెను చీల్చి సమస్త జనుల పోషణ వ్యవస్థకు కావలసిన ఏర్పాట్లను కావించినది. సంతానము యొక్క సుఖమే ఈ తల్లి సుఖము. సంతానము యొక్క బాధే ఈ తల్లి బాధ!

ప్రేమమూర్తియైన ఈ జనని తన పుత్రుల కొరకు, పుత్రికల కొరకు ఎన్నో బాధలను సహించింది. పరాయివారు కొట్టిన దెబ్బలు ఆమెకు కష్టమును కలిగించాయే కాని, ఆమె దైర్యమును సడలించలేకపోయాయి.

తన స్వియ సంతానమే మీర్జిశర్మ, జయచంద్ వలె మారి తన మీద దాడిచేసినప్పుడు క్షమకు మారుపేరయిన ఈ తల్లి బిగ్గరగా రోదించినది, బాధణో విలవిలాడింది. తల్లి మమతను వంచించారు, ఆమె భావాలను దెబ్బతీశారు మరియు ఆమె మాతృత్వము తలవంచుకునేలా చేశారు. ఇప్పుడు కూడా క్రూరమైన దుష్పుత్సుమలకు పాల్పడుతున్నారు. తత్యారణముగా దైర్యరూపిణియైన ఈ జనని సాహసము ఏడుస్తున్నది. ఎవరికి చెప్పుకోవాలి? తన బాధను ఎవరితో పంచుకోవాలి? తన వ్యధను ఎలా వెళ్ళగుక్కాలి? అన్న విషయము తెలియడము లేదు.

తల్లిని బాధపెట్టినవారే కాదు భరతమాతకు సుపుత్రులకు, సుపుత్రికలకు సైతము కొదవలేదు. వీరశివాజీ, మహాపరాక్రమవంతుడైన రాణాప్రతాప్, రూస్సీలింగ్మీబాయి; ఆమె కీర్తిని దిగ్దిగంతాలకు వ్యాపింపజేసిన వివేకానంద, మాతృభూమి కొరకు తమ సుఖములను త్యాగము చేసిన సుభాషచంద్రబోన్, గాంధీ; మాతృ దుఃఖమును రూపుమాపుటకు సదా-సర్వదా తపస్సులో మునిగిపోయిన యుగబుషి శ్రీరామశర్యుఅచార్య వంటి మాతృభక్తులే ఆమెను బానిసత్యమునుండి విముఖ్తిని కలిగించి గౌరవాన్నితురాలిని చేశారు. తన మాతృత్వము యొక్క గౌరవమును కాపాడమని, తన చీరచెరగు యొక్క అభండతను నిలిపి ఉంచాలంటూ ఈనాడు మాత తన సంతానము యొక్క సంవేదలను ఎలుగెత్తి పిలుస్తున్నది.

- అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

ఇతరులు చూపించే జాలి మనకు ఎందుకు ఉపయోగపడదు

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయం : భరతమాత	3
2. విషయసూచిక-సద్గురువాణి : ప్రకృతిమాత	4
3. వేదమంత్రం : సఘలతకు రాజమార్గం	5
4. పరమపూజ్య గురుదేవుల సుదీర్ఘమూత్ర - 26 : దీక్షాభూమికి యాత్ర - 3	6
5. కుండలినీ మహావిజ్ఞానం-12 : కుండలిని - ఒక ప్రచండ ప్రాణ ఊర్జ	10
6. శ్రావణమాస ప్రత్యేకం : శ్రావణపర్వం యొక్క గొప్పతనం	13
7. జీవన దేవత సాధన, ఆరాధన - 1	16
8. డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టోరి ప్రత్యేక కలర్ పేజీలు	19
9. బోధకథ : అంధకాపములో ఐదు ప్రేతములు	35
10. భావసంవేదనల గంగోత్రి - 2 : చైతన్యుడు ఉదయించాడు	36
11. నీరే ఇంధనమైతే	38
12. పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి: జ్ఞానయోగము యొక్క తత్త్వదర్శనము - 2	39
13. నా వారితో నా మాట : గురుప్రేమ మహాపర్వం	42
14. సూర్యదాయక గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు - 4	45
15. వార్తలు : రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు	48

యొగీశ్వర్ గాయత్రీ
మాస పత్రిక చదవండి !
చచివించండి !!

పడినప్పుడు చింతించకండి, పడిపోయి లేవలేకపోతే చింతించవలసినదే

సద్గురు వాణి

ప్రకృతిమాత

ప్రకృతిమాత జీవనానికి కావలసిన ఆవ్యక్తతలన్నీ, వస్తువులన్నీ తన భాండా గారంలో కావలసినంతగా అందుబాటులో ఉంచింది. శ్యాస తీసుకొనుటకు కావలసిన గాలిని అపరిమిత పరిణామంలో ఇచ్చింది. ఇదే సూత్రం నీటికి, ఆహారానికి కూడా అస్వయించుకోవాలి. లభ్యమైన నీటితో పంటలు పండించుకోవచ్చు, ఔషధ మొక్కలు పెంచుకోవచ్చు. ఇంకా బంగారం, ఇనుము, రాగి మొదలైన వాటిని కూడా కొంచెం శ్రమతో పొందవచ్చు. ప్రకృతిమాత అనుగ్రహం వలన ఎక్కువగా అవసరమైనవి తక్కువ శ్రమతోను, తక్కువగా అవసరమైనవి ఎక్కువ శ్రమతోను పొందవచ్చు.

యొగీశ్వర్ గాయత్రీ

చందా రుసుమును ఎట్ పార్క చెక్ ద్వారా పంపించండి.

బ్యాంకు పేరు: ఎస్.బి.ఐ., ఎర్గడ్డ శాఖ

భాతాపేరు : శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ త్రస్తు

భాతానెం. : 32506416087

IFSC Code : SBIN-0013272

అట్లే మని ఆర్దరు ద్వారా కాని, బ్యాంకు డ్రాప్షు ద్వారా కాని చందా రుసుమును పంపవచ్చు. ఆన్లైన్ ద్వారా పంపునప్పుడు బ్యాంక్ కమీషన్ క్రింద రూ. 50/- చందాకు అదనంగా పంప ప్రార్థన. అట్లు పంపించని వారి చందాకాలము దామాషా పద్ధతిలో తగ్గించబడును. ఆన్లైన్లో పంపినప్పుడు బ్యాంకు చలన జిరాక్షు కాపీని మీ చిరునామాను (పిన్కోడిటో సహ) తెలుపుతూ మాకు తప్పక పంపించండి.

“శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ త్రస్తు”

గాయత్రీచేతనాకేంద్రము, హెచ్.పి. రోడ్, మూసాపేట

ఆశ్విని హాస్ దగ్గర, హైదరాబాదు - 500 018.

ఫోన్: 040-23700722, సెల్: 9949111175

విడి ప్రతి రూ॥ 12/- 3 సం॥ చందా రూ॥ 350/-
 సం॥ చందా రూ॥ 120/- 10 సం॥ చందా రూ॥ 1116/-

సఫలతకు రాజమార్గం

ధృతప్రతోధనదాః సోమవృధ్భః స హివామస్యవసునః పురుక్షుః ।
సంజగ్మైపథ్యారాయో అస్మిస్మి ముద్రిన సిస్థవో యాదమానాః ॥

భావార్థం : సముద్రం తానుగా కోరుకోకపోయినా అనేక నదులు దానిలో చేరిపోతూ ఉంటాయి. అదే విధంగా కష్టపడి పనిచేసే వారి చేతిలో లక్ష్మీదేవి ఎల్లప్పుడూ నివాసం ఉంటుంది. వారికి ధనలోపం ఎన్నడూ ఉండదు.

సందేశం : “నేవా పరమో ధర్మః” ఇతరులకు నేవ చేయుట ప్రపంచంలో అన్నింటికంటే పునీతమైన కార్యం. ధర్మంలోని ఒక ప్రధాన అంగం. కలసిమెలసి పని చేయడం అంటే ఒకరి కొకరు సహాయం చేసుకోవడమే. సామూహిక భావన అంటే అదే. విద్య, ఆరోగ్యం, సంస్కృతి, విజ్ఞానం, వ్యాపారం, శిల్పం మొదలైన రంగాలలో మానవుని అత్యన్త స్థానానికి చేరుకుంది. సమాజకల్యాణ కార్యాలలో మన సాముద్రం, ప్రతిభ వినియోగపడాలి. దుఃఖితులకు, రోగులకు, అసహాయులకు సహాయం చేయడం, సత్కార్యాలలో సమాజసేవా సంస్థలకు సహకరించడం మన ధర్మం. “కృషితో నాస్తి దుర్భిక్షం” అని కదా సూక్తి.

ప్రజలలో ఒక భ్రమ ఉంటుంది. దాన ధర్మాలు చేస్తే ఆర్థికంగా నష్టపోతాం అనుకుంటారు. వాస్తవం చెప్పాలంటే ఇతరుల మేలు కొరకు చేసిన సహాయం మనకు అనేక రెట్లుగా తిరిగి వస్తుంది. “వంద చేతులతో సంపాదించు. వేయి చేతులతో పంచు” అనేది శాస్త్రవాక్యం. ఇతరులకు సహాయం చేసేవారు ఎన్నడూ దుఃఖితులు కారు. ఇతరులకు దానం చేయడం అంటే భగవంతుని పొలంలో నాటుకోవడమే. ఒక్కొక్క గింజనుండి వేలగింజలు లభిస్తాయి. కృషి చేయడంలో మనమ్యుడు ఎప్పుడూ నిర్మక్యం చేయరాదు. నిజాయితీతో కష్టించి వీలైనంత ఎక్కువ సంపాదించాలి. తన బ్రాహ్మణోచిత అవసరాలు తీర్చుకుని, మిగిలిన దానిని పరోపకారానికి వినియోగించాలి.

సముద్రంలో ఆపార జలరాశి ఉంటుంది. అయినా దానిని తన కోసం ఉపయోగించుకోదు. సూర్యుని సాయంతో ఆవిరి చేసి, మేఘులకు ఇచ్చివేస్తుంది. ప్రపంచానికి దాహం తీర్చు అంటుంది. తనకంటూ ఏమీ కోరదు. అయినా సముద్రంలో జలం ఎన్నడూ తగ్గిపోదు. అసంఖ్యాకమైన నదులు ఎప్పటి కప్పుడు నీటిని సమకూరుస్తానే ఉంటాయి. అదేవిధంగా పరోపకారంలో నిమగ్నమైన వ్యక్తికి ఎప్పుడూ ధనానికి లోటు ఉండదు. అన్నిషైపులనుండి అన్ని రకాలైన సహకారం అందుతూనే ఉంటుంది. ఇతరులకు ఉపకారం చెయ్యాలి అన్న కాంక్ష మనస్సులో కలుగగానే దైన్యం నశిస్తుంది. దుఃఖం దూరం అవుతుంది. బుద్ధికి నూతన తేజస్సు కలుగుతుంది. మనస్సుకు స్థిరత్వం ఏర్పడుతుంది. మన ప్రతిభాపాటవాలను పరమార్థానికి ఉపయోగిస్తూ ఉంటే పరమాత్మ యొక్క అనుగ్రహం తనంతటతానుగా లభిస్తుంది. అంతేకాదు. సమాజం కూడా సహకరిస్తుంది.

విద్యాంసులు, బ్రాహ్మణులు సఫలతకు రాజమార్గమైన పరోపకార పద్ధతిలో కృషి చేయాలి.

★ ★ ★

పండుగలు

ఆగస్టు 2014

- 10-08-2014 శ్రోవత పూర్తిమ, రాఖీ పండుగ
- 15-08-2014 స్వాతంత్య దినోత్సవం
- 17-08-2014 కృష్ణాష్టవి
- 29-08-2014 వినాయక చవితి

సెప్టెంబర్ 2014

- 08-09-2014 మాతా భగవతిదేవి జయంతి
- 23-09-2014 మహాలయ అమావాస్య
- 05-09-2014 తీచర్చ డే

ఎదురుదెబ్బలు ఎదుగుదలకు అడ్డుకాదు

దీక్షాభూమికి యాత్ర-3

ఆలయాలు ధ్వంసం కావు

అన్నపూర్ణ ఆలయానికి చేరేసరికి శ్రీరామ్ బాగా ఖిన్నుడు అయినాడు. ఆలయం మెట్లు ఎక్కుతూ ఉండగా, ఆయనకు ఒక భిక్షకుడు కనిపించాడు. అతడు ఎవరినీ ఏమీ అడగడం లేదు. వచ్చేపోయే జనాన్ని పరకాయంచి చూస్తున్నాడంతే. అతడు చూసినప్పుడు మరొకరి చూపు కలిస్తే అతడలా చూస్తూ ఉండిపోతాడు. ఖిక్షకుడి కళ్ళలో ఏచిత్రమైన మెరుపు ఉన్నది. శ్రీరామ్ చూపు అతడి చూపుతో కలిసింది. అతడికి నదరు బెదురు లేదు. ఆ భిక్షకుడు ఇలా అన్నాడు -

“నీవు చూస్తున్న ఆలయాలు జీవం లేనివి. జీవం ఉన్న ఆలయాలను ఎవ్వరూ ధ్వంసం చేయలేరు. విచారపడకు, ముందు ముందు జీవం జవం ఉన్న ఆలయాలను నిర్మించే సంగతి ఆలోచించు. పాత ఆలయాలను తిరిగి నిర్మించే సంగతి ఆలోచించు. పాత ఆలయాలలో స్థాపించబడిన విగ్రహాలో ఆయా దేవతలను అవాహన చెయ్య.”

శ్రీరామ్ విస్తుపోయాడు. తన మనసులో ఉన్నది ఈ భిక్షకునికి ఎలా తెలిసింది? తెలుసుకోవడమే కాదు. దానికి సమాధానం కూడా చెప్పాడు. అతడు మామూలు భిక్షకుడు కాడని తెలుసు కున్నాడు. అతడు భిక్షకుని వేషంలో తనను తాను మరుగు పరుచుకొన్న ఒక సిద్ధ సాధకుడని శ్రీరామ్ భావించాడు.

పంచకాళీ పరిక్రమ పూర్తి చేసిన తర్వాత ఆయన తన మనస్సులో ఉన్న విషయాన్ని స్వామి విశుద్ధానంద ముందుంచాడు. ఆలయాలపై దురాక్రమణ, వాటి విధ్వంసం, వాటి పునర్ నిర్మాణములను గురించి అడిగాడు. స్వామీజీ ఇలా వివరించారు -

“ప్రాణ ప్రతిష్టకు కర్కూకాండ చాలదు. ఆలయ వాతావరణం చైతన్యంతో, సాధన వలన లభించిన శక్తితో నిండి ఉండాలి. ధైవశక్తి వైభవం అవిచ్ఛిన్నంగా ఉంటే, ఆ స్థలంలో నివసించ దానికి అది ఇష్టపడుతుంది.

“హిమాలయాలలోని సిద్ధక్షేత్రంలో, సిద్ధాత్రమంలో, జ్ఞానగంజలో విజాతీయ (వ్యుతిరేక) సంస్కారాలు కలిగిన వ్యక్తులు ప్రవేశించలేరు. ఆ స్థలం యొక్క తరంగాలు విరుద్ధ తత్త్వాలను ఆమడ దూరంలో ఉంచుతాయి. ఈ విషయాన్ని పరీక్షించాలంటే అక్కడివరకు వెళ్ళనవసరం లేదు.

“బుపికేశ్ దుర్గమ క్షేత్రం కాదు కదా. పైన నీలకంర్ దాటి వెళితే, సిద్ధపూరా అనే గ్రామం వస్తుంది. అక్కడ 40-50 ఇళ్ళ ఉన్నాయి. అన్నీ ఖాళీగా ఉన్నాయి. మామూలు వ్యక్తులు ఆ గ్రామం పొలిమేర దాటి లోపలికి వెళ్ళలేరు. ఎవ్వరైనా, సాహసించి గ్రామం లోపలికి వెళితే అక్కడ పులులు, సింహోలు

ఎదురవుతాయి. పొములు, కొండచిలివలు, త్రార జంతువులు కానవస్తాయి. ఎవరూ లోపలికి రాకుండా ఈ ప్రాణాలు పహరా కాస్తుంటాయి. సంస్కారి, యోగ్యుడు అయిన సాధకుడిని ఇవి హింసించవు. సిద్ధపూరాలో నివసించే యోగులు, యతులు ఎవరికి అనుమతి ఇస్తే వారే ఆ గ్రామంలో ప్రవేశించ గలుగుతారు. అలాంటి వ్యక్తులపై సిద్ధజనుల అనుగ్రహం కూడా వర్షిస్తుంది. ఆలయం కాని, దేవస్థానం కాని, తపఃస్థలం కాని ఆయా స్థలాలలో నివసించే సాధకులవలన, సిద్ధ పురుషుల వలన శక్తివంతములుగా నిలుస్తాయి.

“ఇతర స్థలాలలో కూడా ఇలాంటి సిద్ధక్షేత్రాలు ఉన్నాయి. మామూలు ధృష్టితో వాటిని కనుగొనలేదు. అక్కడికి వెళ్ళాలనే కోరికే కలుగడు. కోరిక కలిగినా అక్కడికి వెళ్ళడం సాధ్యపడని పరిస్థితులు ఏర్పడతాయి.”

విశ్వనాథ ఆలయం గురించి స్వామి విశుద్ధానంద ఇలా అన్నారు “వేయి, పస్వేండువేల సంవత్సరాల పూర్వం అక్కడ ఉన్న శక్తి క్రమక్రమంగా నశించిపోయింది. ఎందుకంటే ఆ శక్తిని నిలిపి ఉంచే సాధకులు అక్కడ లేదు. విశ్వనాథ ఆలయం పేరుతో ముందు ముందు నగరంలో పెక్క మందిరాలు నిర్మాణం అవుతాయి. వాటిలో కొన్ని స్వార్థమందిరం కన్నా

అగధంలో పడినా ప్రయత్నించడం ఆపవద్దు

భవ్యంగా ఉండవచ్చు కూడా. అయితే అవన్నీ దేవదర్శనానికి, భజన, పూజలకు మాత్రమే వినియోగపడతాయి.

పంచకాళీ యూతలో శ్రీరామును ఆకర్షించిన స్తులాలలో అన్నపూర్ణ ఆలయం, కాళీ కరవత్, గోరథ్నాధ్ మందిర, తులసీఘాట్, కబీర్ చౌరా ప్రముఖమైనవి.

విశ్వనాథ ఆలయం యొక్క ఆధ్యాత్మిక రహస్యాన్ని విని కూడా శ్రీరామ్ సంతృప్తి చెందలేదు. స్వామి విశుద్ధానంద చెప్పిన మాటలు వాటి సందర్భంలో సరైనవే. కానీ ఆలయం యొక్క దురవస్థ చరిత్ర, సంస్కృతుల దృష్టిలో శోచనీయమే.

యూత్ ఫలితంగా శ్రీరాముకు కాళీలోని చిన్నా, పెద్ద ధర్మస్తులాలన్నీ పరిచయం అయినాయి.

కబీర్ చౌరా చేరగానే శ్రీరాముకు విచిత్రమైన అనుభూతి కలిగింది. ఒకప్పుడు సంత్ కబీరు అక్కడ నివసించారు. కాళీలో చనిపోయినవారికి మోక్కం వస్తుందని, ఆ నగరం పొలిమేరల బయట చనిపోయేవారికి నరకం వస్తుందని ఒక గ్రుడ్డి నమ్మకం ఉన్నది. దీనిని తొలగించడానికి కబీరు చివరి రోజులలో కాళీ వదలి వెళ్ళిపోయారు. అంతపరకు ఆయన కబీర్ చౌరాలోనే నివసించారు. అక్కడ దైవ విగ్రహం ప్రతిష్టించబడినట్లుగా ఆయన ఆసనం ఉన్న స్తులాన్ని దేవస్తానంవలె అలంకరించి ఉంచారు. కబీరు గతంలో కూర్చున్న స్తులంలో, ఆ ఆసనం ప్రక్కన ఆయన టోపీ ఉంచబడింది. ప్రక్కనే ఆయన గురువు స్వామి రామానంద పటం ఉన్నది.

అక్కడి వాతావరణాన్ని చూచి, శ్రీరామ్ తనను తాను మరచిపోయారు. ఆయనకు ఇలా అనిపించింది. ఆసనం మీద కబీరు కూర్చొని ఉన్నారు. ఎదురుగా ప్రద్ధాకువలు ఉన్నారు. కబీరు వారి ఎదుట పాట పాడి వినిపిస్తున్నారు. ఆ పాట ‘సాధో సహజ సమాధి భలీ’ అనే పల్లవి కలిగినది. ‘ప్రతి పనిలో భగవానుని ఆరాధన’ - అనే సందేశం ఆ పాటలో ఇమిడి ఉన్నది. ఆ పాట తానే పాడుతున్నట్లు శ్రీరాముకు అనిపించింది కొద్ది క్షణాలపాటు.

దశాశ్వమేధ, మణికర్ణికా ఘాట్లు తమ శౌరాణిక, చారిత్రక ప్రాముఖ్యం కారణంగా పేరుగాంచాయి. వారణా సంగమం వెళుతూ శ్రీరామ్ దశాశ్వమేధ ఘాట్కి పలుమారులు వెళ్ళాడు. ఈ ఘాట్ వారణ సంగమానికి సుమారు రెండుస్తురు

కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్నది. పురాణాల ప్రకారం ఇక్కడ బ్రహ్మదేవుడు పది అశ్వమేధయజ్ఞాలు చేశాడు. కాళీ వచ్చి గంగానదిలో స్తానం చేసేవారు ఎక్కువగా ఈ ఘాట్నే ఎంపిక చేస్తారు.

మణికర్ణికూడా శౌరాణికంగా, చారిత్రాత్మకంగా ప్రముఖ మైనది. ఈ ఘాట్ వద్ద ఉన్న బైరవకుండలో ఏడు రోజుల కొకసారి నీటిని తోడివేస్తారు. తోడివేసిన నీటి స్తానంలో లోపల జలం నుంచి స్వచ్ఛమైన నీరు సహజసిద్ధంగా ఊరుతుంది.

రామచరిత మానస రచించిన గోస్వామి తులసీదాసు శరీరం వదలిన స్తులం తులసీఘాట్. ఆ ఘాట్ వద్ద శ్రీరాముకు దివ్య అనుభూతి కలిగింది. ఘాట్ వద్ద గోస్వామి తులసీదాసు స్తాపించిన హనుమంతుని విగ్రహం ఉంది. విగ్రహం వద్ద తులసీదాసు కూర్చునే స్తులంలో ఆయన చరణ పాదుకలు ఉన్నాయి. ఈ స్తులంలో తులసీదాసు రామకథను వినిపించే వారని చెప్పుతారు. హనుమంతుడు ఏదో రూపంలో స్వయంగా వచ్చి కూర్చుని రామకథ వినేవాడన్నది ప్రజల నమ్మకం. ఏదో ప్రత్యేక లక్షణం వల్ల తులసీదాసు ఆయనను గుర్తు పట్టడని కొందరు కొందరు, హనుమంతుడే తనను తాను పరిచయం చేసుకున్నాడని కొందరు చెప్పుతారు. గోస్వామి తులసీదాసు ఆయనకు ప్రణామం చేశారు. పూజ, అర్పన చేశారు. ఎక్కడ రామచరిత మానస ప్రవచనం జరిగితే అక్కడకు తాను ఏదో రూపంలో హజరవుతానని, మొదటి నుంచి చివరి వరకు వింటానని ఆయనకు హనుమంతుడు మాట ఇచ్చాడు.

సంతీలు, విద్యాంసులు పేరొన్న ఈ సంఘటన తులసీ ఘాట్ వద్ద శ్రీరాముకు గుర్తు వచ్చింది. అతను హనుమంతుని విగ్రహాన్ని ఏకాగ్రతతో చూడసాగాడు. అలా చూస్తూ ఉండగా తన్నయత్తం చెందాడు. తన ఉనికిని మరిచిపోయాడు. ఒక్క హనుమంతుడే ఉన్నాడని ఆయనకు అనిపించింది. ఆ విగ్రహంలో స్పుందన కనిపించింది. విగ్రహం కొద్దిగా ఒరిగినట్లు అనిపించింది. నెమ్ముది నెమ్ముదిగా జరిగింది కాదు. విగ్రహం అక్కడే ఉన్నది. స్పుందన, కదలిక ఊహ మాత్రమే. వాస్తవానికి ఆ విగ్రహం నుండి మరో విగ్రహం వెలువడింది. మళ్ళీ మరో విగ్రహం వెలువడింది. అలా నెమ్ముది నెమ్ముదిగా అనేక విగ్రహాలు వెలువడ్డాయి. చూస్తూ ఉండగానే, విగ్రహాలకు ప్రాణం వచ్చింది. హనుమంతుని

అనుకూలమైన పరిస్థితులు ప్రతిసారి ఉండవ

సేన తన గుణస్వభావాలకు అనుగుణంగా గెంతుతోంది, దుముకుతోంది.

ఈ దృశ్యాన్ని అనుభూతి పొందుతున్న శ్రీరామ్కు ఒక ఆలోచన వచ్చింది. రావణుడు ముల్లోకాలను జయించాడు. కాలాన్ని ఛైదు చేశాడు. అలాంటి రావణుని రాళ్ళసత్యాన్ని ఈ వానరులు అంతముందించారు. భగవంతుడు తలచుకుంటే కేవలం సంకల్పంతో రావణుడిని అంతం చేయగలడు. కానీ ఆయన క్షుద్ర ప్రాణులని పిలువబడేవారిచేత ఆ పని చేయించాడు. అసురత్వంతో సంఘర్షించే సూత్రం ఇందులో దాగి ఉన్నది.

శ్రీరామ్ కొంతసేపు ఈ భావ వీధిలో విహరించిన తర్వాత ఆ దృశ్యం తనకు తానుగా అదృశ్యం అయింది. అంతా సహజ స్థితికి, యథాస్థితికి తిరిగి వచ్చింది.

జ్ఞానవాపి దగ్గర ఒక సందులో ఉన్న ‘కాశీ కరవత్తీ’ ను చూడడానికి వెళ్లినప్పుడు శ్రీరామ్కు ఒక విలక్షణ అనుభూతి కలిగింది.

కాశీ కరవత్తీ అనే స్థలంలో ఇప్పుడు ఒక బావి ఉంది. బావిలో చిమ్ముచీకటి వ్యాపించి ఉంటుంది. బావిపైన మూత్రవేసి ఉంటుంది. లోపల శివలింగం స్థాపించబడి ఉన్నది. కుశ్మరచే టప్పుడు, పూజ, హోరతుల సమయంలోనే మూత్ర తెరుస్తారు. పూజారి మెట్లు దిగి లోపలికి వెళ్తాడు. మామూలు సమయాలలో వచ్చే జనం ఆ మూత్రమీదనే అక్షతలు, పువ్వులు చల్లి తృప్తి పడతారు. ఒకప్పుడు బావిమీద దూలం ఉండేది. జనం దాని మీదకు దూకి తమను తాము బలి చేసుకునే వారు. ఇలా మృత్యువును వరించడం వల్ల సాయుజ్య ముక్కి లభిస్తుందని భావించేవారు.

కాశీ కరవత్తీ రహస్యం

శ్రీరామ్ కాశీ కరవత్తీ వెళ్లినప్పుడు దానిని గురించి ఎన్నో కథలు అక్కడి ప్రజలు చెప్పగా విన్నాడు. వాటిలో శ్రీరామ్కు అస్తకి లేదు. ఆత్మహత్యకు ప్రాముఖ్యత ఇచ్చే ఈ తీర్థం గురించి ఆలోచించసాగాడు. అతను నలువైపుల నుండి ఆ బావిని చూసాడు. ఆత్మహత్యవల్ల మోక్షం వస్తుందనే ఈ నమ్మకం ఎక్కడ నుంచి పుట్టిందని ఆలోచించాడు. ఈ ఆలోచనతో అతని ముఖంపై వ్యంగ్యాత్మకమైన చిరునవ్వు విరిసింది. ఈ

సంప్రదాయం వెనుక ఏదో అర్థం ఉండవచ్చునని ఆయనకు అనిపించింది.

కాశీ విశ్వవిద్యాలయంలోని ఒక విద్యాంసుడు కూడా అక్కడకు వచ్చాడు. శ్రీరామ్లోని గాంభీర్యం ఆయనకు మరోలా అర్థమయింది. ఎందువల్లనో ఆయన ఆకర్షితులు అయినారు. శ్రీరామ్తో పరిచయం పెంచుకున్నాడు. తన పేరు శివరాజ్ గౌతమ్ అని ఆయన తెలిపాడు. పేర్లు, కుటుంబాలు, నివాస స్థలాలు మున్నగువాటి పరిచయాన్ని ఇరువురు ఇచ్చి పుచ్చుకున్నారు. గౌతమ్ కూడా బృందావనం సమీపంలోని మోర్ గ్రామ నివాసి. గత 20 సంవత్సరాలుగా కాశీలో నివసిస్తున్నాడు. కాశీ హిందూ విశ్వవిద్యాలయ స్థాపన తర్వాత దానితో అనుబంధం ఏర్పరచుకున్నాడు. “మీ ఉదాశేషమతకు కారణం ఏమిటి?” - అని ఆయన శ్రీరామ్ను అడిగాడు. శ్రీరామ్ ఇలా జవాబిచ్చాడు -

“మన సమాజంలో ఎలాండి మూడుత్వాలు వ్యాపించాయి. ముక్కి వస్తుందని, స్వర్గం అందుతుందని వ్యామోహపడి, జనం తమ ప్రస్తుత జీవితాన్ని వదులుకునేవారు. ఇందులో విజ్ఞత ఏముంది?”

“మరో దృష్టితో చూస్తే - కాశీ కరవత్తీ జీవితం పట్ల అనాస్కికి, దాని వివిధ రూపాలను ఆమోదించడానికి ప్రతీక కూడా. మన దేశం జీవితాన్ని వివిధ రూపాలలో ఆమోదించింది. మృత్యువు కూడా దాని రూపమే. తమ ఆంతరిక స్థాయిని శిఖరాగ్రాలకు పెంచుకున్న జాతులు మృత్యువును కాదనలేదు. అయితే మన దేశంలో వైవిధ్యానికి పరిమితి లేదు. కాశీ కరవత్తీ బిలిదానానికి ఒక రూపం, మృత్యువును దాటివెళ్ళి సాహనం.

“ఎవరో మనస్వి, ఉత్సాహం స్థాయి సాధకుడు దీనిని ప్రారంభించి ఉంటాడు. ఇందులో ప్రతి ఒక్కరికి మరణించడానికి ప్రేరణ ఇచ్చేటంతగా మృత్యువు యొక్క సరళీకరణ జరగలేదు. ఆ తర్వాత జరిగినది భచ్చితంగా ఆత్మ వినాశకరమే.”

- అని గౌతమ్ సమాధానం చెప్పాడు. అతను ఆ ప్రశ్నను ముందుగానే ఊహించారని, సమాధానం కోసం సిద్ధమైనారని అందువల్ల తెలిసింది.

గౌతమ్ కాశీ కరవత్తీ ఆరంభాన్ని సమర్థించారు. అయితే, ఆ తర్వాత పలాయనం, పిరికితనంతోపాటు ఆత్మహత్య వంటి

ప్రతికూల పరిస్థితులలోను ప్రయత్నం చేయడమే గొప్ప విషయం

అపరాధం కూడా ఆ బావితో ముడిపడ్డాయని ఆయన కూడా అంగీకరించాడు.

గౌతమ్ దృక్పథాన్ని శ్రీరామ్ ఆమోదించాడు. ఒక ఆచారంలో వికృతి ప్రవేశిస్తే, దానిని సవరించడానికి తగు ప్రయత్నం కూడా జరుగుతుంది. ఈ ప్రయత్నాలను గురించి చర్చిస్తూ ఆయన ఇలా అన్నాడు -

“మధ్య యుగంలో కబీరు వంటి మహానీయుల అవతరణ ఇలాంటి వికృతులను తొలగించడానికి జరిగిందని మనం అంగీకరించాలి.”

గౌతమ్ ఆ భావాన్ని ఆమోదించాడు. ఆ తర్వాత కాశీ హిందూ విశ్వవిద్యాలయం గురించి, నగరంలో జరుగుతున్న ఇతర ధార్మిక, సామాజిక కార్యకలాపాల గురించి చాలసేపు సంభాషణ జరిగింది. ఆ సంభాషణ ద్వారా శ్రీరామ్ వారణాసి పరిస్థితిని బాగా అవగాహన చేసుకున్నాడు.

శ్రీరామ్ కాశీలో ఉన్న సమయంలో మదనమోహన్ మాలవ్యాజైలులో ఉన్నారు. శ్రీరామ్ కాశీకి బయలు దేరిన రోజున, ఆగస్టు 20న, ఫీలీలో మాలవ్యాజీ, కాంగ్రెసు కార్యవర్గం

లోని మరో ఆరుగురు సభ్యులు అరెస్టు చేయబడ్డారు. నిషేధించ బడిన కాంగ్రెసు కార్యవర్గ సమావేశంలో పాల్గొనడమే వారు చేసిన నేరం. అంతకుమందు విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన కొందరు అధ్యాపకులు, ఉద్యోగులు, విద్యార్థులు సహా నిరాకరణ ఉద్యమంలో క్రియాశీలంగా పాల్గొంటున్నారు.

విశ్వవిద్యాలయ వాతావరణాన్ని, అక్కడి పరిస్థితులను తెలుసుకోవడం కోసం శ్రీరామ్ అక్కడికి వెళ్ళాడు. వాటిలో జోక్యం చేసుకుని, వాటికి సహకరించే స్థితిలో లేనప్పటికీ అక్కడి వ్యవస్థను, స్థితిని తెలుసుకోవడం, అక్కడి వారిని కలుసు కోవడం ఇవి కాక, భావనాత్మకమైన మరో కారణం కూడా దీని వెనుక ఉన్నది. అయిదు సంవత్సరాల పూర్వం తనకు ఉపనయన దీక్ష ఇచ్చిన మహానీయుని కార్యక్రీతం ఇది. అంతకుమందు తనకు అయిదారు సంత్సరాల పయస్సు ఉన్నప్పుడు తన తండ్రిగారితో పాటు తాను అక్కడికి రావడం, విశ్వవిద్యాలయ స్థాపన మహోత్సవంలో పాల్గొనడం గురించిన స్పృతులు కూడా శ్రీరామ్ మనః ఘలకం పైకి ఉచితి వస్తున్నాయి.

(సశేషం)

సేవకు సమర్పణ కావాలి - పాండిత్యం కాదు

మహాత్మాగాంధీ సేవగ్రామ్ ఆశ్రమానికి ఒకరోజు ఒక పండితుడు వచ్చి, గాంధీగారికి తనకు గల పాండిత్య విశిష్టతను తెలియజేశాడు. తదుపరి, తన స్థాయికి తగిన వనిని అప్పగించవలసిందిగా గాంధీజీని కోరాడు. అప్పుడు గాంధీజీ అతనితో “వాస్తవానికి మీకు తీరిక ఉంటే, సేవ చేయాలని కోరిక ఉంటే, ఆశ్రమ ప్రాంగణాన్ని పరిపుట్టం చేయండి. లేదా కనీసం గోధుమలను తిరగలితో విసరండి. గాంధీజీ జవాబుతో పండితునికి గల ఆహంకారం పొరలు విచ్చుకొనగా పండితుని ఆలోచనా సరళి మారిపోయింది. మానవీయత ముప్పిరిగొనగా, పండితునికి తెలిసి వచ్చింది. “సేవ చేయుటకు కావలసింది పాండిత్యం కాదు, సమర్పణ అని.”

- యుగనిర్మాణ యోజన, మార్చి 2014
అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

సత్యము - మిధ్య

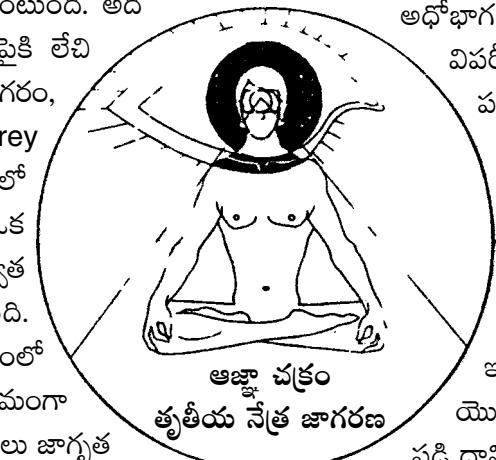
ఒక వనంలో రెండు వృక్షాలు ఉన్నాయి. ఒక వృక్షం పూర్తిగా ఎండిపోయి మోడువారింది. రెండవది పచ్చదనంతో నిండుగా ఉన్నది. ఎండిన చెట్టుపై గ్రద్ద గూడు కట్టుకొని ఉండగా, పచ్చని దానిపై కోయిల నివసిస్తూ ఉన్నది. ఈ రెండు పక్కల మధ్య తరచుగా ఒక విషయంపై వివాదం తలెత్తుతూ ఉందేది. ఈ ప్రపంచం మిధ్య అని గ్రద్ద అంటూ ఉంటే, కోయిల సత్యం అనేది. ఒకరోజు వీని రెండింటి వాగ్యవాదాన్ని విని చిలక ఇలా అంది. “మీరిరువురూ వ్యధంగా తర్మించుకోవలదు - ఈ ప్రపంచం పరివర్తన చెందుతూ ఉంటుంది. ఇట్టి ప్రపంచం పట్ల ఎవ్వరెతే అనురక్తి లేకుండా జీవిస్తారో వారికి ఇది మిధ్యగా తోస్తుంది. దీనికి భిన్నంగా జీవించెడి వారికి సత్యం కనిపిస్తుంది. ఇట్టి సత్యానికి అనుగుణంగా ఎవరైతే తమను తాము సరిదిద్దు కుంటారో ఈ ప్రపంచాన్ని సరియైన రీతిలో ఆర్థం చేసుకుంటారు”

- అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

పని అయిందా కాలేదా అనేది ముఖ్యం కాదు, ప్రయత్నం చేశామా లేదా అనేదే ముఖ్యం

కుండలిని - ఒక ప్రచండ ప్రాణ డేర్జ్

క్రింద పదటం అనేది చెడు అర్థంలోను, పైకి లేవడం అనేది మంచి అర్థంలోను సాధారణంగా తీసుకుంటాము. ఈ సిద్ధాంతము శరీర క్షేత్రంలోను, ప్రశ్నేకించి జననేంద్రియములో ఉన్న ప్రాణశక్తికి కూడా సరిపోతుంది. మూలాధారాన్ని యొనిగాను, సహస్రారాన్ని లింగముగాను ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రములలో అలంకారికముగా (ఉపమానంగా) వివేచన చేయబడింది కానీ వాస్తవంగా అది సరికాదు. మూలాధారములో ఉన్న శక్తి కాముక కార్యకలాపాలలో నష్టపోకుండా మస్తిష్కములోనికి తీసుకెళ్ళాలి. దానిని సత్కాన సంవర్ధన ధ్యానం ద్వారా జాగృతం చేయాలి. నిద్రిస్తున్న కుండలిని శక్తి శివలింగమునకు చుట్టుకుని నిద్రిస్తున్న సరిపోవలె ఉంటుంది. అది వికాసం చెందినప్పుడు ఈ శక్తి పైకి లేచి మస్తిష్కములోని సరోచ్ఛ స్థానం కీర్తసాగరం, మస్తిష్కం యొక్క గ్రే మాటర్ (grey matter) ఉన్న సూక్ష్మ సరాలలో సహస్రారంలో విరాజిల్లాడుతుంది. ఒక చిన్న శివలింగం ఉఱ్ఱ గమనం తర్వాత కైలాస పర్వత రూపం ధరిస్తుంది. విచ్ఛిన్న సహాప్రదళ కమల రూపంలో దాని వికాసం జరుగుతుంది. క్రమక్రమంగా మస్తిష్కములో నిద్రిస్తున్న అన్ని కేంద్రాలు జాగృత మవుతాయి. ఇదే లఘువు యొక్క విరాట్లో విస్తారము.

ఈ నియంత్రణలో మేరుదండ్రాన్ని ఆశ్రయించవలని ఉంటుంది. దీని ద్వారా సుషుమ్మా యొక్క చేతనత్వధార ఉచ్ఛవ్సరీయ ప్రయోజనాలకు వినియోగిస్తే విషయానందముతో లభించే ఆనందంకన్నా వెయ్యిరెట్లు ఆనందం, బ్రహ్మానందం పొందవచ్చు. బంధుములు, ముద్రలు, ప్రాణాయామం, ఆసనాలు మొదలైనవి ఈ ఉద్దేశ్యం కొరకే చెప్పబడ్డాయి. సిద్ధాసనంలో కానీ వజ్రాసనంలో కానీ శక్తిచాలినీ ముద్ర, విశిష్ట బంధుములు లేక ప్రాణయోగమును ఉపయోగించుకుని మూలాధారం యొక్క శక్తిని ఉద్దీపన - జాగరణ - ఉఱ్ఱగమనం చేసి పూర్ణత్వం యొక్క కేంద్రంతో జోడించే ప్రయత్నం చేయాలి. ఈ ప్రయోగములు హరయోగానికి, క్రియాయోగమునకు

సంబంధించినవి, వీటిని కుండలిని జాగరణ ప్రక్రియ యొక్క ప్రక్రియగా భావించవచ్చు. ఈ పద్ధతులను మించి ఇంక ఏమి లేవు అనేది ఒక భ్రాంతి మాత్రమే. ఇవి చల్లబడిన మోటారును కొంత వేడి చేసే ప్రక్రియలు వంటివి.

కుండలిని కామబీజం అని కూడా అంటారు. దాని ప్రతీకగా శివలింగ స్థాపన చేస్తారు. శివలింగం యొక్క రుద్రాభిషేకం చేసేటప్పుడు మూడు తీగలతో వ్రేలాడదిసిన మూడుకాళ్ళ పీటపై ఉంచిన కలశంలో నుండి నీరు బొట్టు బొట్టుగా శివలింగంపై పడే ఏర్పాటు చేస్తారు. నారి యొనిలో కూడా మదనాకుపరం ఉంటుంది. పురుష శిశ్చిం యొక్క అధోభాగంలో కూడా నారియోని ఉంటుంది. ఈ విపరీతతలు జాగృతం అయినప్పుడు లింగ పరివర్తన ప్రక్రియ జరుగుతుంది. నరుడు నారిగా మారవచ్చు, నారి నరుడు అవవచ్చు. దీనికి కారణం ప్రసుష్ట స్థితిలో ఉన్న క్షేత్రములలోనికి శక్తి ప్రవేశించడమే. కాముకత కూడా ఈ కారణం వలననే ఉప్పొంగుతుంది. ఇటువంటివి జరుగుకుండా మస్తిష్కం యొక్క జ్ఞానరూప అమృతము బొట్టుబొట్టుగా పడి దానిని శాంతింపచేస్తుంది. ఈ అమృతాన్ని సోమరసం అని అంటారు. భేచరి ముద్రతో కూడిన సోమం సాధనలో సోమరసపాన ప్రక్రియ పూర్తి అవుతుంది.

రుద్రాభిషేకంలో మూడుకాళ్ళ పీటపై ఉంచే కలశం ఇడ, పింగళ, సుషుమ్మలకు ప్రతీక. రుద్రాభిషేకం కుండలిని సాధనలో ఒక దృశ్యంగా భావించబడింది. కుండలిని యొక్క అధిపతి శివుడు ప్రత్యక్ష పరమేశ్వరుడనే వర్ణన ఆలంకారిక రూపంలో ప్రతిపాదింపబడింది. ఆయన నివాస స్థానం కైలాస పర్వతం, మానస సరోవరంవలె పవిత్రంగా భావించాలి. దానిని నరనారీల జననేంద్రియములుగా భావించకూడదు. కానీ వాటి పవిత్రత, గొప్పదనం గురించి ఉచ్ఛవైన భావనలను ఉంచుకుని వాటి శక్తిని సదుపయోగం చేయాలి. సాహసం, కళాభిరుచుల పురుషుడ్, లాలిత్య కర్మలు, భావనలు ఈ కేంద్రముల ప్రజనన

క్రమశిక్షణ అనేది జీవితానికి అత్యంత ఆవశ్యకం

సూత్రంతో మాత్రమే ఉంచకూడదు. నరనారీల జననెంద్రియముల దగ్గర ఉన్న మూలాధార చక్రం యొక్క శివశక్తిని గొప్ప ఆదర్శముల కొరకు వినియోగించాలి.

మూలాధారాన్ని కామబీజంగా, సహస్రారాన్ని జ్ఞాన బీజంగా వర్ణించారు. ఈ రెండింటి సమస్వయం వలన వికాసంతో వీవెకంతో కూడిన పనులు జరుగుతాయి. జీవనం యొక్క సర్వాంగవికాసం, వ్యక్తిత్వము యొక్క వికాసం, ఆలోచనల స్థాయి ఈ శక్తిమీద ఆధారపడి ఉంటాయి. కుండలిని యోగం ఇందుకు సాధనగా రూపుదిద్దబడింది.

శైతాశ్వర ఉపనిషత్తులో కుండలిని యోగాగ్నిగా, నచికేతాగ్నిగా చెప్పబడింది. ఎవరి శరీరంలో ఈ దివ్యాగ్ని ప్రజ్వలితమవుతుందో వారి శరీరములను రోగములు అంటవు. మనస్సులో క్షోభ పుట్టదు.

చైనీయుల యోగ ప్రదీపికలో లోహాన్ దీనిని స్పిట్ ఫైర్ (spit fire) అని పిలిచాడు. దీనిని ఆత్మ యొక్క అగ్నిగా వర్ణించాడు. పాశ్వాత్మ యోగ విశారదుడు సర్ జాన్ ఉడ్రిఫ్ట్ దీనిని సర్పెంట్ ఫైర్ (serpent fire)గా పేరొన్నాడు. ధియోసాఫికల్ స్పౌస్టేట్ వ్యవస్థాపకురాలు మేడమ్ జ్ఞావెట్స్న్ దీనిని విశ్వవ్యాపి విద్యుత్శక్తి లేక కాస్మిక్ ఎలక్ట్రిసిటి (cosmic electricity) అన్నాడి. దీని వేగం ఒక సెకండుకు 3,45,000 మైళ్ళు. విద్యుత్తు తరంగాల వేగం సెకండుకు 2,88,000 మైళ్ళు. ప్రకాశం యొక్క వేగం ఒక సెకండుకు 1,85,000 మైళ్ళు. వైజ్ఞానికుల ప్రకారం ఆలోచనల వేగం విద్యుత్తు తరంగముల కన్నా ఏడు రెట్లు ఎక్కువ. ఆలోచన క్షణమాత్రంలో వృధి మట్టు సుమారు 40 సార్లు ప్రద్భుతిణ చేయవచ్చు.

కుండలిని ఆధ్యాత్మిక శక్తి అయినప్పటికీ కూడా శారీరిక విద్యుత్తుతో కలిసిపోతుంది. డా॥ వసంత జీ రేలే తన పుస్తకం “ది మిస్టీరియన్ కుండలిని (The mysterious Kundalini) లో దీనిని నర్వస్ ఫోర్స్ (nervous force) అన్నాడు. ఈ పుస్తకానికి ఉపోధాతం సర్ ఉడ్రిఫ్ట్ ప్రాశారు. ఆయన ప్రకారం కుండలిని కుడి వేగస్ నెర్వ్ (right vegus nerve) పై తిష్ఠువేస్తుంది. అక్కడ తన శక్తిని చూపుతుంది. ఆయన ప్రకారం కుండలిని దైనమిక్ రియల్ (dynamic real). ఇది ఒక ప్రసుప్త శక్తి. దీనితో పదార్థ సత్తా (శక్తి) “ఇన్వల్యూప్సన్” ప్రక్రియకు విపరీతంగా “ఇవల్యూప్సన్” ద్వారా పైకి లేపి వ్యక్తిత్వాన్ని ప్రఖయముగా, సమన్వుతంగా చేయగలరు. వసంత

దేవే ప్రకారము కుండలిని శక్తి స్థిర రూపంలో తన సామాన్య రూపంలో ఉంటుంది. కానీ ఇదే ప్రాణశక్తిగా తయారపడుతుంది. ఆయన ఇంకా ఇలా అంటారు - “హరయోగ ప్రదీపిక, శివ సంహిత, షట్పుక నిరూపణ గ్రంథముల వివేచన చేసే ఇది బ్రహ్మండంలో వ్యాపించి ఉన్న సమిష్టిగత మహాత్మ చేతనత్వ శక్తి యొక్క వ్యష్టి రూపం”.

పాశ్వాత్మ హరయోగి శ్రీ హండ్రు తన ప్రసిద్ధ గ్రంథం “సైన్ ఆఫ్ సీర్సెప్స్” (science of seership)లో “పవిత్రమైన మనస్సుతో, కామనారహితమైన, సుయోగ్యదైన శిష్యుడు యోగ్యదైన గురువు యొక్క దర్శకత్వంలో కుండలిని జాగ్రత్తం చేసుకోవాలి. లేకపోతే కుండలిని శక్తి క్రిందకి ప్రవహించి విషయ వాసనలలో కామక ఆలోచనలలో వేగాన్ని పెంచుతుంది. అప్పుడు ఈ శక్తి కోరికలను తృప్తి పరచుకోవడానికి, స్వార్థపురమైన పనులకు ఉపయోగించబడుతుంది.

జైన యోగాచార్యులు కుండలిని శక్తిని “తేజోలేశ్వం”గా వర్ణించారు. దీనిని పొందడానికి రెండు సాధనలు చెప్పారు. ఒకటి - అస్సుం, జలం మితంగా తీసుకుని తపస్సు చేయడం, రెండవది సూర్యపొసనతో శక్తిని పొందడం. తేజోలేశ్వం యొక్క ఉద్దమ కేంద్రం సూక్ష్మశరీరంగా భావించబడింది. కుండలిని శక్తి యొక్క స్థానం కూడా అదే. తేజోలేశ్వంను సావిత్రీ సాధనగా భావించవచ్చు.

కుండలిని శక్తిని గురించి వ్యాఖ్యానిస్తూ యోగ విజ్ఞానులు దీనిని “వాయస్ ఆఫ్ సైలెన్స్” (voice of silence) అన్నారు. ఇది మానభాష. ప్రజలు విద్యుత్తు యొక్క ప్రభావం తెలుసుకొని దానిని ఉపయోగించుకుంటారు. ఈ ఆధ్యాత్మిక అగ్నిని లేక మెటాఫిజికల్ అగ్ని (meta physical fire) యొక్క ప్రయోగం కూడా తెలుసుకుంటే అతిక్రమితిలోని అనేకానేక సిద్ధులను హస్తగతం చేసుకోవచ్చు.

డా॥ స్వాంట్ చెప్పిన దానిని బట్టి అది ఒక క్రిస్టల్ (crystal) అని, దాని సహాయంతో జీవనరూపమైన ప్రాణ్సిస్టర్ పలుకుతుంది. శరీర శాప్రజ్ఞలు దానిని తమ పద్ధతిలో వ్యాఖ్యానిస్తూ దానిని స్పైనల్ కార్డ్ (spinal cord), మూలాధారాన్ని “గాంగ్రియన్ ఇంపోర్” రూపంలో నిరూపించారు. దానిని జెన్రేటర్ (generator) దైనమో (dynamo), బ్యాటరీ (Battery) మేగ్నెట్ (Magnet)లతో పోల్చారు. అందరి భావన ఒక్కటే. ఈ కామక్షేత్రంలో ఉడుకుతున్న కుండం ఉన్నదని అది పైకి లేస్తే ప్రజ్వలన అసాధారణంగా ఉంటుంది.

క్రమశిక్షణ వలన ఎన్నో కష్టమయిన పనులు సులువుతాయి

డా॥ హెర్నీ లిండాల్ బ్రిఫ్సైండమంతా వ్యాపించి ఉన్న చేతనత్వ విద్యత్తును, భౌతిక జగత్తులో పనిచేసే విద్యత్తు యొక్క ఉద్ధవ కేంద్రాల గురించి వ్యాఖ్యానిస్తూ మానవ శరీరంలో పనిచేసే విద్యత్తును గురించి కూడా చర్చించారు. బ్రిఫ్సైండంలో పృథ్వికి నలువైపుల విద్యత్తు అయిస్యాంత ధారలు ఒక పలవలె వ్యాపించి ఉన్నాయని, దీని ధన విద్యత్తు మూడు లక్షల ఓల్పుల సామర్థ్యం అని అన్నాడు. ప్రతి జీవధారి మీద ఇది ప్రతి మీటరుకు 5 ఓల్పుల వత్తిడితో పదుతుంది. ఈ బ్రిఫ్సైండీయ విద్యత్తు యొక్క వ్యాఖ్యిగత (వ్యక్తిగత) అంశము కుండలినీ శక్తి రూపంలో మేరుదండంలో విరాజిల్లుతుంది. డా॥ లిండార్ ఇలా అన్నారు - “జీవకోశములు, నాడి తంతువులు, విభిన్న అవయవములు పని చెయ్యడానికి విద్యత్తు శక్తి నిరంతరం చాలా ఎక్కువగా వ్యయమవుతుంది. దీని ఉద్ధవం హృదయం కాదు, మస్తిష్కం. జీవనానికి, అంతానికి అదే ఆధారము కానీ ఈ ఉద్ధవం ఒక చోట నుంచి జరుగదు. మేరుదండం పైన ఉన్న మస్తిష్కంలోని గ్రె మేటర్ (grey matter), సుమమ్మ ఆరంభమయ్య కాదా ఈక్సిణా (cauda equina), ఈ రెండు ప్రాణ విద్యత్తు ఉత్సాధనలో తమ తమ పాత్ర పోషిస్తాయి. మస్తిష్కంలోని రెటిక్యులర్ ఏక్సివేటింగ్ సిస్టం (reticular activating system) లో విద్యత్తు స్ఫూర్తింగములు నిరంతరం ఉబుకుతుంటాయి. కుండలినీ స్క్రైప్టం జీవనం యొక్క మహాత్వ పూర్వకేంద్రం. అందువలననే వైజ్ఞానికులు కావకేంద్రంపై విస్తృతంగా పరిశోధన జరిపారు. నూతన ప్రాణిని ఉత్సవుం చేసే అవయవాలతో ఉండడం వలన దాని శక్తి, మహాత్వం ఇతర అవయవాల కంటే సంవేదనా శీలము, శక్తి సంపన్మం. శాకల్ ప్లైస్సస్ (sacral plexus), కాదా ఈక్సిణా (cauda equina) ల నిర్మాణం మస్తిష్కంతో సమానమైన, అత్యంత క్లిఫ్టంగా, ఫిజియాలజి దృష్టిలో మహాత్వ పూర్వమైనవి. ఈ విషయములను శ్రాలీ సనేలా కుండలినీ క్రైంసిస్ అండ్ ట్రాన్స్ డెన్స్ (Kundalini Psychosis and Transcendence) అనే పుస్తకంలో, డా॥ డి.ఇ. ఉల్రీజ్ తన పుస్తకంలో “ది మిషినరి ఆఫ్ ట్రైన్ (The Machinery of Brain) లో”, డా॥ నారంజో ఆర్. ఆర్ప్రస్టర్ “సైకాలజి ఆఫ్ మెడిసిన్ (Psychology of Medicine)” అనే పుస్తకంలో విభిన్న రూపాలలో వ్యక్తం చేశారు.

డా॥ కారింగ్స్ తన “ఆధునిక మనో విజ్ఞానం - భారతీయ దర్శనం” పుస్తకంలో ప్రాణ పరమాణువులతో కూడిన శరీరం

ఉన్నా, ఉండకపోయినా అస్తిత్వం ఉంటుందని అనేక ఉదాహరణతో చెప్పారు. శరీరంలో కుండలినీ శక్తి సంబంధం ఉన్నంత వరకు శరీరంలో ప్రాణం ఉంటుంది.

టీబెటీయన్ బుక్ ఆఫ్ డెడ్ (Tibetian Book of Dead), చైనీస్ బుక్ ఆఫ్ సోల్ (Chinese Book of Soul) అనే పుస్తకాలలో భౌతిక శరీరం, ప్రాణ శరీరం వేరు వేరు అని చెప్పబడింది. డా॥ సీల్, డా॥ టీలర్ రచించిన గ్రంథం Positive Sciences of Ancient Hindus లో హిందూ ధర్మం యొక్క సాధనా విధానం, కర్కాండలలో ప్రాణ శరీరాన్ని ఎక్కువగా ఉపయోగిస్తారని, ఈ ప్రాణశరీరాన్ని దివ్యచక్షువులతో చూడవచ్చని చెప్పబడింది.

ధియోసాఫిక్ వైజ్ఞానికుడు డా॥ లెడ్విటర్ తన పుస్తకం “ది చక్రాన్” (The chakras)లో మేరుదండంలో ఉన్న ఆరు చక్రాల వివేచన చేస్తూ ప్రాణ శరీరం ఒక ప్రత్యేకమైన విద్యత్తుతో తయారవుతుందని, భౌతిక శరీరంలో విరాజిల్లుతుందని, అది గూటిలో పక్షివలె ఉంటుందని అంటాడు. అనేకమంది ప్రాణాన్ని Fire of life అంటారు. ఈ అగ్ని ఎంత ఎక్కువగా శరీరంలో ఉంటే అంత చైతన్యవంతుడిగా, సాహసవంతుడిగా, ప్రతిభావంతుడిగా, ఉత్సాహంతో ఉంటాడు. ఇది తగ్గితే పిరికితనం, బద్ధకం, నిరాశ ఎక్కువవుతాయి. ఈ విద్యచక్షుక్కిని ప్రయత్నపూర్వకంగా కూడా పెంచుకోవచ్చు. యోగాభ్యాస పద్ధతులు ఈ దృష్టితోనే రూపొందించబడ్డాయి. కుండలిని యోగం వస్తుతః ప్రాణవిద్యపైనే ఆధారపడి ఉన్నది.

కుండలినీ జాగరణ యొక్క సారాంశం ఏమంటే నిఖిల బ్రిఫ్సైండములోని ప్రాణ చేతనత్వమును ఆకర్షించుకుని ఉచ్చస్తురీయ శక్తిని ప్రాప్తించుకుని, ఈ సామర్థ్యమును అభీష్ట ప్రయోజనముల కొరకు ఉపయోగించుకోగలగాలి. ఈ క్షమత సంయుమంతో పెరుగుతుంది.

యూరోపియన్ తాంత్రికుడు జేకబ్ బాహామ్ చాలా భ్యాతి గడించాడు. అతని జర్నల్ శిష్యుడు జార్జ్ మిసెల్ రచించిన (Theosophic Practice) అనే పుస్తకంలో కుండలినీ జాగరణ, పట్టుక్ర ప్రసంగములలో దానిని రహస్యంగా ఉంచాలని కూడా చెప్పబడింది. ఎండకంటే కొండరు దానిని దుర్దినియోగం చేసే ప్రమాదం ఉన్నది. అలాంటిది జరిగితే తమకు, ఇతరులకు కూడా హని జరుగుతుంది.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 1987

కుండలినీ మేలిగే ఏ వ్యక్తి ఇంతవరకు నష్టపోలేదు

శ్రావణపర్వం యొక్క గోప్తనం

శ్రావణపుర్క పూర్ణిమనాడు 'శ్రావణి' (రాశీ) పండుగ జరుపబడుతుంది. ఇది జ్ఞానమునకు సంబంధించిన పండుగ. మంచి జ్ఞానము, విద్య, వివేకము, ధర్మము మొదలగువానిని వృద్ధిచెందించు కొనటానికి ఈ పండుగ జరిపే విధానమును మన సంస్కృతి ఏర్పరచింది. అందుచేత దీనిని 'బ్రహ్మపర్వము' అనికూడా అంటారు. వేదములు ఈ పండుగ నాటినుండే ఆరంభమయినట్లు ప్రతీతి. శ్రావణపూర్ణిమనాటి నుండి భాద్రపద బహుళ సప్తమి వరకు వేదములను ప్రచారము చేసే కార్యక్రమము చిరకాలము నుండే అమలులో ఉన్నది. ప్రాచీనకాలములో ఈ పండుగనాడు గురుకులములలో క్రొత్త విద్యార్థులను చేర్చుకునేవారు. యజ్ఞప్రవీతము లేనివారికి అది సమకూర్చబడేది. గురుశిష్యుల మధ్య ఉండవలసిన పరమపవిత్రమైన, అత్యంత ఆవశ్యకమైన 'సంబంధము' స్థాపించబడటానికి ఈనాడే అంకురార్పణ జరిగేది. వేదమంత్రములచే అభిషిక్తింపబడిన రక్షాబంధనములను గురువులు తమ శిష్యుల చేతికి కట్టేవారు. ఈ సూత్రములు వారిని రక్షించబడమేకాదు, వారిని ధర్మప్రతిజ్ఞ అనే బంధనముతో ముడిపెట్టేవి. సోదరీమణిలు తమ సోదరుల చేతికి రక్షా బంధనమును కట్టి లేదా 'భుజరియా' అంటే గోధుమ లేదా బార్లీ మొలకలను అందించిగాని, మమ్ములను రక్షించటానికి నువ్వు ఏవిధముగా కర్తవ్య శీలుడవవుతున్నావు?" అని గుర్తు చేస్తారు. బదులుగా సోదరుడు వారికి స్వాంతరుపములో ఏదో ఒక బహుమతిని అందజేస్తూ "మేము మా సోదరీ మణిలకే కాదు, యావత్ నారీజగత్తుకు కూడా ఎలాంటి ఆపద ఎదురైనా, ప్రాణాలోడ్ది వారికి హాని కలుగకుండా పోరాదుతాము" అని సందేశమిస్తారు.

ఈ శ్రావణపూర్ణిమనాడు మంచి పుష్టులు పూనే తీగలను, లతలను లేదా మొక్కలను ఈ ప్రపంచము యొక్క అందమును, సమృద్ధిని వృద్ధిచెయ్యటానికి నాటుతారు. పూర్వ కాలములో ఈ శ్రావణపూర్ణిమ పండుగ ఎంతో ప్రాముఖ్యతను కలిగి ఉండేది. ఈనాడు అది నామమాత్రముగా మిగిలి ఉండటము శోచనియము. మన పూర్ణీకులచేత ఎంతో దూరము ఆలోచించి

ఏర్పరచబడిన ఈ పండుగ ప్రాముఖ్యతను మనము అర్థము చేసుకొని, ఆచరించి లాభాన్వితులము కావాలి. అప్పుడే మన సంస్కృతి యొక్క గౌరవము తిరిగి ప్రతిష్ఠించబడుతుంది, అజ్ఞానమనే అంధకారము తొలగిపోతుంది. శ్రావణి పండుగ ముఖ్యముగా మనకు కొన్ని సందేశములను ఇస్తుంది.

1) శ్రావణపూర్ణిమనాడు వేదములు పూజించబడతాయి. అంటే ధర్మముతో నిండిన జ్ఞానము, చతుర్మాదములలో నిండి ఉన్న జ్ఞానముంతా ధర్మపూర్ణమే. వాటిని అర్థము చేసుకొని అమలు చెయ్యటము ద్వారా జీవితము సుఖశాంతులతో నిండుతుంది. ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్షములనే నాలుగు జీవన ఫలములు చేతికందుతాయి. ఈ మానవశరీరము ఎంతో అల్పమైనది. దీనిలో ఉన్న ఎముకలను, మాంసాన్ని, బజారులో వెలకడితే ముప్పొవలా కూడా రాదు. ఇంతకన్నా జంతువుల శరీరములకు ఎక్కువ విలువ ఉంటుంది. మానవుడు అన్ని ప్రాణులలోకి 'శిరోమణి' అవటానికి కారణము అతడికున్న మెదడు. ఆ మస్తిష్కములోని జ్ఞానము కారణముగానే అతడు అసురుడో, సురుడో, దరిద్రుడో, ధనవంతుడో, పూజనీయుడో, నిందనీయుడో, బలవంతుడో లేదా బలహీనుడో ఏదో ఒకటి కాగలుగుతాడు. అందుచేత జ్ఞానమునకు అన్నింటికన్నా అధిక ప్రాముఖ్యత ఇవ్వబడింది. ఈ జ్ఞానము, బుద్ధి లేదా మస్తిష్కము లను సంస్కరించుకొనటానికి వేదములను పూజించవలసి ఉన్నది. వేదమంత్రములు సత్కారము యొక్క భాండా గారములు. వాటిని చదవటము, వినటము, అర్థము చేసుకొని ఆచరించబడు ద్వారా మంచి జ్ఞానము-ప్రకాశము వృద్ధి చెందుతాయి. వేదములను పూజించవడము ద్వారా జ్ఞానము యొక్క ప్రాముఖ్యత, ఔన్నత్యం, ఉపయోగములను మనిషి అర్థము చేసుకొనగలుగుతాడు, తద్వారా మంచి జ్ఞానమును పొందటానికి అతడి శ్రద్ధ ఇనుమడిస్తుంది. అందుచేత శ్రావణ పూర్ణిమ పర్వదిన సందర్భముగా వేదములను పూజించే పద్ధతిని మన ప్రాచీనులు ప్రవేశపెట్టారు.

2) యజ్ఞప్రవీతములో తొమ్మిది పోగులుంటాయి. ఈ తొమ్మిది పోగులు తొమ్మిది గుణములకు ప్రతీకలు. మూడు

కమశిక్షణ లేకపోతే విజేతలు కాలేరు

దారములు కలిసి ఒక పేటగా, మూడు పేటలతో యజ్ఞప్రవీతం తయారవుతుంది. ఈ మూడు పేటలు జీవితములోని ఆత్మిక-బౌధిక-ప్రాపంచికమనే మూడు ప్రధాన భాగములను సూచిస్తాయి. ఇందులో మళ్ళీ ఒక్కాక్కడ పేటలో ఉండే మూడు దారములు, ప్రతి ఒక్క రంగములోని మూడు గుణములకు సంకేతములు. ఆత్మికరంగములో ‘వివేకము-పవిత్రత-శాంతి’ అనే మూడు విలువైన సంపదలు ఉంటాయి. అలాగే బౌధిక క్షేత్రము ‘సాహసము-స్థిరతము-కర్తవ్యనిష్ట’ అనే మూడు ముఖ్య సంపదలను కలిగి ఉంటుంది. ఆరోగ్యము-ధనము-సహకారము అనేవి మూడవ్వదన ప్రాపంచికరంగమునకు చెందిన అతి ప్రముఖమైన సంపదలు. ఏ వ్యక్తిలోనైనా సరే ఈ తొమ్మిది లక్షణములు లేకపోయినా లేదా కనీసము వాటిని పొందాలనే కోరికగాని, ప్రయత్నముగాని చెయ్యకపోయినా అతడు ‘శూద్రుడు’ అని పిలువబడతాడు.

జన్మనా జాయతే శూద్రః (జన్మతః ప్రతిబిక్కురు శూద్రులే)
 సంస్కారత్ ద్విజ ఉచ్చతే (సంస్కారం వలన ద్విజాలవుతారు)
 వేదపతి భవేత్ విప్రః (వేదాధ్యయనం వలన విప్రులవుతారు)
 బ్రాహ్మణానతే బ్రాహ్మణాః
 (బ్రాహ్మణు తెలుసుకోవడం వలన బ్రాహ్మణులవుతారు)

- బ్యాగ్వేదం ఆత్మేయ సంహిత 141-142 ఐదవ మండలం

కానీ ఒక్క రంగములోని మూడు ప్రత్యేక గుణములను పొందవలసిన ఆవశ్యకతను గురించి వ్యక్తి అర్థము చేసుకొన గలుగుతాడు. ఈఖిధముగా ఆయా గుణములను పొందటానికి ప్రారంభించబడే ప్రయత్నములు తీవ్రమవుతుంటాయి. దీనినే రెండవజన్మ లేదా ద్విజత్వము అంటారు. ఈ ద్విజత్వమునే తొమ్మిది గుణముల అఖివ్యధికారకు ప్రయత్నించవలసిన బాధ్యతను భుజముమీద యజ్ఞప్రవీతము రూపములో ధరించడము జరుగుతున్నది.

శ్రోవణపూర్ణిమనాడు పాత యజ్ఞప్రవీతమును వదిలి వేసి క్రొత్తదానిని ధరిస్తారు. అంటే ఆ బాధ్యతను క్రొత్త కోణములో గుర్తుచేసుకొనటమే. ‘మానవజీవితానికి అత్యంత ఆవశ్యకములైన, పరమ పవిత్రమైన తొమ్మిది దివ్యసంపదలను పొందటానికి అవసరమయ్యే జ్ఞానమును సముప్రార్థించటానికి గాను వేద పూజతోపాటు మనము యజ్ఞప్రవీతమును ధరిస్తున్నాము’ అనేది యజ్ఞప్రవీత ధారణలోని అంతర్ధార్థము. ఇంతకుముందు యజ్ఞప్రవీత సంస్కారము జరగనివారికి కూడా సామూహికంగా

శ్రోవణపూర్ణిమనాడు యజ్ఞప్రవీతమును ధరింపజేయవచ్చు.

3) పెద్దవారినుండి ఆశీర్వాదములను పొందటమే రక్కా బంధనములోని ముఖ్య ఉండేశ్వరు. తల్లిదండ్రులు, గురువు, వారితో సమానస్తాయి కలిగినవారు, ఇతర గురువులు ఎవరైనా ఉంటే వారు వారందరిని పూజించి, గౌరవించి, నమస్కరించ దానినే ‘గురుపూజ’ అంటారు. పెద్దలవడ్డకు వెళ్ళి వినప్రు పూర్వకముగా వారిపట్ల శ్రద్ధ, కృతజ్ఞతా భావములను వెల్లడించడము, తప్పులేషైనా జిరిగితే వాటిని మన్మించమని కోరటము, దయ ఉంచి ఆశీర్వదించడమని ప్రార్థించడము, వేదుకొనడము-ఇదే రక్కాబంధనములోని మూలసందేశము. ఈ ప్రార్థనకు బదులుగా గురువు తన సప్పజమైన వాత్సల్యముచే ప్రేరేపించబడి ప్రార్థించినవారికి ఆశీస్నులను ఇస్తాడు. తమ యొక్క ఆశీర్వాదిచిప్పుమైన రక్కాసూత్రమును శిష్యుని కుడిచేతికి గురువే స్వయముగా కడతాడు. ఇది పసుపు లేదా నారింజ రంగులో ఉంటుంది.

4) అక్కచెల్లెళ్ళు తమ సోదరునికి రాష్ట్రి కడుతూ ‘అతని యొక్క బాధ్యత కేవలం తన సంతానము వరకు మాత్రమే పరిమితము కాకూడదని, సోదరీమణులను కాపాడే బాధ్యత కూడా అతనిదేనని’ గుర్తుచేస్తారు. స్త్రీల కష్టములను పట్టించు కోకుండా, వారిని అన్నివిధాలా సుఖముగా జీవించనియ్య కుండా, వారిపట్ల అక్కత్యాలకు పాల్పడేవారిని శిక్షించని జాతి నశించిపోతుంది. వారిలో వర్షసంకరము ఉత్సవమైన కుటుంబ పరమైన సుఖశాంతులు మాయమైన, కపటము-దుర్మార్గము, ద్వేషము మొదలైన దుర్ఘావనలు విస్మృతముగా వ్యాపిస్తాయి. అందుచేత అక్కచెల్లెళ్ళు రక్షింపబడాలనే ఉండేశ్వరుముతో రాష్ట్రి కట్టడము జరుగుతుంది. ఇక్కడ ఒక సోదరి సమస్తమైన స్త్రీ జాతికీ ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ, తన అన్నకు అనగా పురుషులు యావన్యందికి తమ కర్తవ్యమును గుర్తుచేస్తూ రాష్ట్రి కట్టడమనే సాంప్రదాయము నెలకొన్నది. ‘ఏ పురుషుడు, అబలయైన స్త్రీమీద అత్యాచారము చెయ్యకూడదు. అనగా పురుషజాతి యొక్క బలము, ప్రతి ఒక్క అబలకు న్యాయసముత్సుమైన సహాయమును అందించగలగాలి’ అన్న విషయము రాష్ట్రికి ఒక సవాలుగా నిలబడుతుంది.

5) గోధుమలు, బార్లీగింజల యొక్క మొలకెత్తిన అంకురాలను నాటడము, వాటిని పూజించడము వృక్షారోపణ మహోత్సవమును సూచిస్తుంది. శ్రోవణపండుగ సందర్భముగా

క్రమశిక్షణతో మెలగడం విద్యార్థికి ఆభరణం వంటిది

వనోషధులను నాటడము జరుగుతుంది. పచ్చతనాన్ని ఇచ్చే వృక్షాలను పెంచడము ప్రపంచమునకు గొప్ప సేవ చెయ్యటమే. దీని గురించి ఆలోచించేకొద్ది దాని ప్రాముఖ్యత తెలుసుంది. వృక్షములు గాలిలోని విషపుత్రములను ఆహారముగా స్వీకరించి బదులుగా ప్రాణప్రదమైన ఆక్షిజన్సు మనకు అందిస్తున్నాయి. వృక్షములు అధికముగా ఉన్న ప్రదేశములలోనే వానలు విస్తారముగా కురుస్తాయని శాస్త్రజ్ఞులు నిరూపిస్తున్నారు. ఆకుల ఎరువుతో భూమి యొక్క ఉత్సాధకశక్తి పెరుగుతుంది. చెట్లనుండి లభించే కట్ట మనకు దైనందిన జీవితములో అత్యంత ఆవశ్యకమైన వస్తువు. వృక్షముల నీడన ఎన్నో ప్రాణులు సేద తీరుతుంటాయి. ఆరోగ్యరక్షణకు అవసరమైన రకరకముల విటమిన్లు చెట్లకు కానే ఫలములలోనే మనకు లభ్యమౌతాయి. పండ్ల యొక్క సుగంధము, సౌందర్యము మన కళ్ళకు, మెదడుకు ఎంతో చల్లతనమును చేకూర్చాయి. ఔషధమొక్కలు ఒక విధముగా అమృతముతో సమానమే. కరినాతి కరినమైన వ్యాధులకు కూడా వనోషధులతో చికిత్స చెయ్యడము సౌధ్యమే. దట్టమైన వృక్షములు ఉన్న ప్రదేశములలో నివసించే వ్యక్తులు ఎంతో దృఢముగా, ఆరోగ్యముగా, శాంతచిత్తులై, దీర్ఘజీవులుగా

మనగలుగుతారు. ఈ విషయము స్పృష్టముగా నిరూపించ బడినది కూడా!

పైన చెప్పబడిన అంశములన్నింటినీ దృష్టిలో ఉంచుకొని 'శ్రావణి' పర్వదినమునాడు వృక్షములు నాటడమనే యజ్ఞము యొక్క ప్రాముఖ్యతను తెలుసుకొనాలి. పొలాలలోను, చేల గట్లమీదా, ఇంటిముందు, పెరటిలోను, భూశీ ప్రదేశములలో, బంజరు భూములలో, ఎక్కడ వీలైతే అక్కడ ఏమాత్రము స్థలం దొరికినా సరే తీగలు, లతలు, వృక్షములు, జౌషధమొక్కలు, కూరగాయలు మొదలైనవన్నీ నాటాలి, వాటికి పాదులు చెయ్యాలి. వర్షభుతువు దీనికి అనువైన సమయం. స్త్రీలు ఎక్కువ కష్టము చెయ్యలేకపోయినా ఇంటిలోనే కుండీలలో చిన్న చిన్న మొక్కలను, తులసి మొదలైనవాటిని పెంచవచ్చు.

శ్రావణి (రాశీ) పండుగ ప్రతి సంవత్సరము మన కోసం ఐదు తథ్యములను తీసుకువస్తుంది. మనం వీటిని ఆచరిస్తే కనుక ఈ పండుగ మనకు అన్నివిధాలా మంగళప్రదం కాగలడు.

- అఖండజ్యోతి, ఆగస్టు 1999
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

విధాత హెచ్చరిక

విధాత మనమ్ముల తయారుచేసి భూమిపైకి పంపుతూ ఇలా చెప్పాడు మనమ్ములతో “పుత్రులారా! మీరు మానవ జీవితాన్ని ఆత్మకశ్యాఙ్కానికి ఉపయోగించండి. మృత్యువు సమీపించిన వేళ పశ్చాత్తాపం చెందవలసిన అవసరం ఉండదు” అప్పుడు మనిషి విధాతను ఈ విధంగా కోరాడు. “అలాగే ప్రభూ! మృత్యువు మమ్ముల సమీపించుటకు ముందే మమ్ములను హెచ్చరించండి”. దీనికి విధాత హామీ ఇచ్చాడు. భూమిపైకి వచ్చిన మనమ్ములు దారి తప్పి చరిస్తూ ఇంద్రియ సుఖాల రుచిలో పూర్తిగా నిమగ్నమై తమ జీవన లక్ష్మాన్ని మరచిపోయారు. గడువు పూర్తికాగానే వీరిని వృద్ధాయం వరించింది. పరలోకంలోని విధాతను చేరారు. అచ్చట వారు విధాతను ఇట్లు అడిగారు - “మీరు మాట ఇచ్చి తప్పారు, మృత్యువు మమ్ముల సమీపించుటకు ముందరే మమ్ముల తగిన రీతిలో హెచ్చరించెదమన్నారు. కానీ ఎట్లి హెచ్చరికలు మీ నుండి మాకందలేదు. దీనికి జిబుగుగా విధాత ఇట్లు బదులిచ్చాడు. “పుత్రులారా! మీ కన్నుల దృష్టి సన్మగిల్లింది. గ్రుడ్డితనం ఆవరించింది. అల్లే చెపుల వినికిడి సన్మగిల్లింది, చెపుడు వచ్చింది. కాళ్ళు-చేతులు తమ పనిచేయుటకు మొరాయిస్తున్నాయి. అవిటితనం వచ్చింది. నా నుండి ఇన్ని హెచ్చరికలు అందినా వీనిని భాతరు చేయక మీరు సుఖాల వెంటబడి తిరిగారు. ఈ దోషమెవరిది?”

సత్యమేమనగా పరమాత్మ తనకు ప్రియమైన మానవుని అనుక్కణం హెచ్చరిస్తూ దారి తప్పకుండుటకై ప్రయత్నిస్తూ ఉంటాడు. బహుమూల్యమైన మానవ జీవితం వ్యధం కానివ్యరాదని ఆయన ఆకాంక్ష.

- అఖండజ్యోతి, మే 2014

అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

క్రమశిక్షణ వలన ఆనందం తగ్గదు, ఇంకా పెరుగుతుంది

జీవన దేవత సాధన -1

భగవంతుడు చిన్న చిన్న కానుకలతో, పూజలతో, భజనలతో ప్రసన్నుడు కాదు. ఇలా కొలిచే స్వభావం దుష్టులైన వారికి కూడా ఉంటుంది. భగవంతుడు న్యాయునిష్ట, వివేకం కలవాడు. వ్యక్తిత్వంలో ఆదర్శవాదమున్నవారిలో ఏ గొప్పదనం ఉప్పాంగుతుందో, దాని ఆధారంగానే ఆయన ప్రసన్నుడై తన అనుగ్రహాన్ని వర్ధిస్తాడు.

విగ్రహాధనకు అనేక విధానాలున్నాయి. వీటన్నింటి ఉద్దేశ్యం ఒకటే - మనిషిలోని వికారాలను తొలగించి సంస్కరాలను అభివృద్ధి చెందించి దైసుగ్రహానికి అనుకూలంగా తయారు చేయడం.

సాధన ద్వారా సిద్ధి పొందడం అనే సిద్ధాంతం అందరు ఒప్పుకునేదే. ప్రశ్న ఏమంటే సాధన ఎవరిని ఉద్దేశించి చేయాలి? సమాధానమేమంటే జీవితాన్ని దేవతగా భావించి ముందుకుపోవాలి. ఇది ఈ చేతితో ఇచ్చి ఆ చేతితో పుచ్చుకునే విధానంలాంటిది. దీని ఆధారంతోనే ఆత్మసంతోషం, లోకంలో గౌరవం, దైవానుగ్రహంలాంటి అమూల్యమైన వరాలు లభిస్తాయి.

ఆధార్యత్వక ప్రగతికి కీలకం జీవన సాధన

అతి సమీపంగా ఉన్నదానిని, అతి దూరంలో ఉన్నదానిని నిర్ణయించి చేయడం మానవుని సహజ స్వభావం. ఈ సూక్తి జీవన సంపదలోని ప్రతిరంగానికి అన్వయిస్తుంది. మనం ప్రతిక్షణం జీవిస్తుంటాం. కానీ దాని గొప్పతనాన్ని అర్థం చేసుకొని, దీనిని సద్గునియోగం చేయటం ద్వారా ఏవి సిద్ధులను పొందగలమో ఆలోచించము. జీవులు జన్మించి కడుపు నింపుకుంటూ, జరుగుబాటు కోసం అవసరాలను పూర్తి చేసుకుంటూ, తుదిశ్వాస విడుస్తాయి. సృష్టికర్త ధనాగారంలో సర్వశ్రేష్ఠమైన కానుక మానవ జీవితం అనే ఆలోచన ఎప్పుడో కాని రాదు. ఈ జీవితం భగవంతుని అనుగ్రహము వల్ల లభించింది. దీనిని మనిషి సదుపయోగం చేయాలి. తనలోని లోపాలను పూరించడం ద్వారా తుచ్ఛుడైన మనిషి మహాత్ముడు అవుతాడు. విశ్వ ఉద్యానవనానికి కుశలుడైన తోటమాలివలె నీరు పోస్తాడు, పెంచుతాడు. స్వార్థ, పరమార్థాల సరైన జ్ఞానం పొందుతాడు. సంపత్తును సదుపయోగం చేయడంలో మొట్ట

మొదటిది - పశు ప్రపుత్తుల కుసంస్కరాలను వదిలివేసి, సత్పువృత్తులను తగిన పరిమాణంలో అలవరచుకోవడం. ఎవరు ఇందులో ఉత్తీర్ణులోతారో, వారు దేవమానవుల కక్ష్యలో ప్రవేశిస్తారు. తమకు తాము మేలుచేసికోవడమే కాక, అసంఖ్యాకులను తన నావలో కూర్చోబెట్టి తీరాన్ని చేరుస్తారు. ఇటువంటివారే అభినందనీయులైన, అనుకరించదగిన మానవులు. తృప్తి, తుప్పి, శాంతి అనే మూడు విధములైన ఆనందాలు ఇటువంటి వారికి లభిస్తాయి.

మానవజీవితం దివ్యశక్తి ప్రసాదించిన అమూల్యమైన సంపద. దానిని అప్పగించే సమయంలో అతని పూత్రతపై విశ్వాసం ఉంచబడుతుంది. మనుష్యుని ఎదల ఇది పక్షపాతం కాదు. ఉన్నతమైన పరం ప్రసాదించడానికి ఇది పరీక్ష. ఇతర జీవులు శరీరానికి సంబంధించిన ఆలోచనలు మాత్రం చేస్తాయి. కానీ సృష్టికర్త వారసుడైన, యువరాజైన కారణంగా - మానవుడు అనేకమైన కర్తవ్యాలు, బాధ్యతలు నిర్వహించవలసి ఉంటుంది. అందులోనే అతని గొప్పతనం, సార్థకత ఉన్నాయి. కడుపు నింపుకోవడానికి, లోభమోహల తృప్తికి మాత్రమే తన కార్యక్రమాలను పరిమితం చేసుకొంటే అతనిని నరపతువు అని గాక ఇంకేమని అనగలము? లోభమోహలకు అహంకారం కూడా కలిస్తే పరిస్థితి మరింతగా విషమిస్తుంది. అహంకారం అనేక విధములైన కుట్టలు పన్నుతుంది; పతనపరాభవాల లోయలోనికి త్రోసివేస్తుంది. అహంకారంవల్ల ప్రేరేపింపబడిన వ్యక్తి అనాచారి, దురాక్రమణాదారుడు అవుతాడు. అతని స్వరూపం భయంకరంగా తయారవుతుంది. దుష్టుల, దురాత్మల, సరపిశాచాల స్థాయికి అతడు దిగజారుతాడు. ఈ విధంగా త్రేపుమైన సౌభాగ్యానికి ప్రతీక అయిన మానవ జీవితం దుర్గతికి కారణమౌతుంది. పరం శాపంగా మారుతుంది. ఈ రెండు మార్గాలనుంచి ఎవరైనా తనకు ఇష్టమైన మార్గాన్ని ఎన్నుకోవచ్చు. మనిషి తన అర్ధాష్టాన్ని తానే నిర్మించుకుంటాడు.

సాధకులలో భిన్నత్వం ఉంటుంది. తాము ఇష్టపడిన దేవతలను వారు ఉపాసిస్తారు. ఆ దేవతల నుండి దయ, అనుగ్రహం ఆశిస్తారు. అందులో ఎంతవరకు సఫలమవుతారో

క్రమశిక్షణ ఉంటే ఏ పరీక్షలో అయినా నెగ్గవచ్చు

చెప్పలేదు. ఎందుకనగా పరాధీన స్థితిలో అంతా యజమాని ఇష్టంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. నేవకుడు విధేయతనే చూపిస్తూ ఉంటాడు. కానీ, జీవనం అనే దేవత విషయం వేరు. తన అబ్యర్థన సముచితం అయితే, అతను సర్వం ఈ కల్పవృక్షం క్రింద పొందగలడు. దానిని మరోచోట పొందే అవకాశం లేదు.

బ్రహ్మండం యొక్క అతి చిన్న రూపం పిండ పరమాణువు. బ్రహ్మండంలో ఏమి ఉన్నదో అది మొత్తం పదార్థంలోని అతి చిన్న భాగమైన పరమాణువులో కూడా ఉన్నది. సౌరమండలం యొక్క సమస్త క్రియాప్రక్రియలు అందులో ధారణ చేయబడి ఉన్నాయి. విజ్ఞానవేత్తలు దీనిని ఏకగ్రివంగా ఆమోదించారు. ఇదే సూత్రంలోని రెండవపక్షం ఏమిటంటే పరమసత్తా అయిన బ్రహ్మండ చైతన్యం యొక్క చిన్నదయినా సమగ్రమైన ప్రతీక జీవి. వేదాంత దర్శనం ప్రకారం సంసరించబడిన ఆత్మయే పరమాత్మ. తత్త్వదర్శనం ప్రకారం ఈ శరీరంలోనే సమస్త దేవతలు నిపసిస్తున్నారు. పరబ్రహ్మ యొక్క దివ్యశక్తుల సమస్త వైభవం జీవబ్రహ్మ యొక్క నిద్రిస్తున్న మండలాలలో సమగ్ర రూపంలో ఉన్నది. వాటిని మేల్కొల్పగలిగితే ప్రసిద్ధమైన అతీంద్రియ శక్తులు, అజ్ఞాత దివ్యశక్తులు జాగ్రత్తం, బలీయం, క్రియాశీలం కాగలవు. తపస్యి, యోగి, బుధి, మనీధి, మహా మానవుడు, సిద్ధపురుషుడు ఇటువంటి శక్తులనే కలిగి ఉంటాడు. శాశ్వతం, సనాతనం అయిన సత్యం ఇది. ఎప్పుడో జరిగినది ఇష్టుడు కూడా జరుగవచ్చు. జీవితమనే దేవతను సాధన చేయడం ద్వారానే గొప్ప సిద్ధులు పొందవచ్చు. కస్తారిలేడి విషయం గమనించండి. బయట వెదకడంవల్ల దానికి అలసట, విసుగు మాత్రమే మిగులుతాయి. ఆ సుగంధం యొక్క కేంద్రం తన నాభిలోనే ఉండని తెలిసినప్పుడు దానికి శాంతి లభిస్తుంది. పరమాత్మునితో సంపర్చం కోసం ఎక్కడో వెదకడం వ్యర్థం. పరమాత్మ ఒక ప్రదేశానికో, ఒక కాలానికో, ఒక శరీరానికో పరిమితుడు కాదు. దానిని అతి సమీపంగా అంతఃకరణలో చూడవచ్చు. జీవితం మొత్తం దాని ప్రత్యేక ప్రకటీకరణ. ఆ పరబ్రహ్మను ప్రధాతో మాత్రమే సాక్షాత్కారింప చేసుకొనవచ్చునని గీతాచార్యులు చెప్పారు. ఎవరి శ్రద్ధ ఎంత గాధంగా ఉంటుందో వారు అంతగా ఆ పరబ్రహ్మను పొందగలరు. ఎవరు తమను తాము ఎలా ఊహించుకుంటారో వారు అలాగే తయారపుతారని కూడా చెప్పారు. తమను తాము తుచ్ఛులుగా, హేయమైన

వారుగా తలుచుకుంటే, వారి వ్యక్తిత్వం ఈ విధంగానే మూస పోయబడుతుంది. తమ అంతఃకరణలో గొప్పతనాన్ని నింపుకున్న వారి ఆస్తిత్వం మానవీయ గరిమతో తొణికిసలాడుతుంది.

పరమాత్మ సర్వసమర్థుడు. ఆయనలో సర్వశక్తులు ఉన్నాయి. ఈ శాస్త్ర వచనాన్ని ఈ విధంగా కూడా చెప్పవచ్చు: ఆయన ప్రతినిధి, వారుసుడు, యువరాజైన మానవుడు కూడా తన సృష్టికర్త విశేషతలను కలిగిఉంటాడు. ఆత్మవిస్మృతి అనే అజ్ఞానాంధకారం తన నిజస్థితిని కట్టివేసినప్పుడే కష్టాలు ఎదురవుతాయి. ఎటువైపు అడుగువేసినా ఎదురు దెబ్బలు తగులుతాయి. కానీ అంధకారం తొలగిపోయి వెలుగు చూడగలిగితే అంతా ఉన్నది ఉన్నట్టుగా కనబడుతుంది. తన నిజ స్వరూపాన్ని తెలుసుకొని స్వరై మార్గాన్ని ఎన్నుకోవడంలో ఆలస్యం జరగకపోవడమే అత్యజ్ఞాన ప్రకాశం ఉద్యంచడం.

గొర్రెల గుంపులో పెరిగిన సింహపు పిల్ల కథ మనందరికి తెలిసినదే. తనచుట్టుప్రక్కలు ఉన్న వాతావరణం, ఆచారాలు మనిషిని తన సమూహానికి పరిమితం చేస్తాయి. కానీ, ఆత్మజ్ఞానం కలిగినప్పుడు ఆత్మశక్తి “శుద్ధోః - బుద్ధోః - నిరంజనోసి” అనే సిద్ధాంతాన్ని అక్కరాలా చరితార్థం చేస్తుంది. “మానవుడు దారితప్పిన దేవత” అనే మాటలో అతనిని గురించిన నిజమైన విశ్లేషణను మాడవచ్చు. అతడు సరైన దారిలోకి వస్తే అన్ని సమస్యలకు పరిప్యార్థం దొరుకుతుంది. సమస్తమైన భవబంధాల నుండి విముక్తి లభిస్తుంది. అజ్ఞానంలో చేసిన ఆలోచన వలన జరిగిన పొరపాటును సరిదిద్దు కునేందుకు మోక్షమార్గం ఒక్కటే మార్గం. సాలెపురుగు తన శరీరం నుండి కారిన ప్రవంతో వలను తయారు చేసి అందులోనే తిరుగుతుంటుంది. కానీ సంతోషం ఎక్కువైనప్పుడు ఆ వలను ఒకటిగా చుట్టివేసి మింగివేస్తుంది. హేయమైన జీవితం స్వయం కృతం. ఎలా ఆలోచిస్తే, ఎలా కోరితే అటువంటి పరిస్థితులు ఏర్పడతాయి. ఇప్పుడు వాటిని మార్గుకోవాలనిపిస్తే, ప్రాధాన్యతలు, కోరికలు, విధి విధానాలు తారుమారు అవుతాయి. నిక్షేపుడు ఉత్సుక్కుప్పుడు అవుతాడు. క్షుద్రుని నుండి మహాత్ముడు తయారు కాగలడు.

“సాధన ద్వారా సిద్ధి” అనే సిద్ధాంతం సర్వసమ్మతమే. అయితే ఎవరికారకు సాధన చేయాలి అనేదే తెలుసుకోవాలి. ఇతరేతర ఇష్టుదేవాల స్వరూప స్వభావాలు మనం ఊహించినట్లు ఉన్నాయో లేవో చెప్పలేదు. ఇందులో సందేహించడానికి

పోటీ ప్రపంచంలో కష్టపడి పనిచేసే వారికి స్థానం ఉంటుంది

స్వప్తమైన కారణ మనుషి. ఈ విశ్వ వ్యవస్థ అంతా ఒక్కటే. సూర్యుడు, చంద్రుడు, వాయువు సర్వవ్యాప్తములు. భగవంతుడు కూడా సర్వజనీనుడు, సర్వవ్యాపి. మరి ఆయనకు అన్ని రూపములు ఎలా వచ్చాయి? ఆయన యొక్క వివిధ ఆకారాలను, గుణ స్వభావాలను మనం ఎలా అర్థం చేసుకోవాలి? పై విశ్వాసం నిజమైతి, ఆయన స్వరూపం సర్వవ్యాప్తం కావాలి. వివిధ మతాలు కారణంగా ఆ స్వరూపం అనేక విధాలుగా ఉంటే, అది విశ్వాసాల చిత్ర విచిత్రమైన వ్యక్తికరణమని భావించాలి. ఇటువంటి దశలో నిజం ఎలా తెలుసుకోవాలి? ఈ ప్రశ్నకు సరైన సమాధానం ఏమిటంటే జీవితాన్నే జీవం కలిగిన, జాగ్రత్తమైన దేవతగా భావించడమే; తనమైన పేరుకున్న కషాయ కల్యాణాల క్షూఢనకు ప్రయత్నించడమే. నిష్పకణికపై పేరుకున్న బాడిద వలన అది నల్గా కనబడు తుంది. ఆ పొరను తొలగిస్తే లోపల దాగి ఉన్న నిష్పరమ స్వప్తంగా కనబడుతుంది. సాధన ఉధేశ్యం ఈ పొరలను తొలగించడమే. గాఢ నిద్ర నుండి మేలుకొలపడం అని కూడా దీనిని విషించవచ్చు.

ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానతత్త్వవేత్తలు అనేక విధమలైన సాధనా పద్ధతులను తెలియపరచారు. వాటిని లోతుగా విశ్లేషణ, వివేచన చేస్తే తెలిసేదేమంటే అవి చిహ్నాపూజలు తప్ప మరేవి కాదని; ఆత్మశుద్ధి కొరకు పసిఫిల్లలకు అందించే ప్రతిపాదనలని. పొత్రతను, తీక్ష్ణతను పెంపొదించుకొనడమే యోగానికి, తపస్సుకు లక్ష్యం. పొత్రత ఒక అయస్కాంతం. అది తనకు ఉపయోగపడే వస్తువులను, శక్తులను సహజంగానే తనమైపునకు ఆకర్షించుకుంటూ ఉంటుంది. మనిషిలోని వికసించిన దైవత్వం అనే అయస్కాంతం ప్రపంచంలో వ్యాపించిఉన్న శక్తులను, పరిస్థితులను తనమైపు ఆకర్షిస్తూ ఉన్నది. జలాశయాలు లోతుగా ఉంటాయి. అన్ని నదులు సముద్రంలోకి చేరుతాయి. ఇది వాటి లోతుకు ఘలితం. పర్వత శిఖరాలపైన చల్లదనం పెరగడం వలన మంచు పేరుకుపోయినా, ఉప్పం పెరగటం వల్ల అది కరిగిపోయి, నదుల ద్వారా సముద్రంలోకి చేరుతుంది. ఈ లోతునే పొత్రత అంటారు. పొత్రతను పెంచుకోవడమే సాధనలోని హాలిక ఉధేశ్యం. భగవంతునికి ఎవరి ముఖస్తుతి కాని, నైవేద్యం కాని అవసరం లేదు. చిన్న చిన్న కాసుకలతో చేసే పూజల ద్వారా కాని, భజనల ద్వారా గాని ఆయన ప్రసన్నం కాడు. ఇటువంటి స్వభావం క్షుద్రులలో మాత్రమే

ఉంటుంది. భగవంతునికి అటువంటి మనస్తుం లేదు. ఆయన న్యాయనిష్ట, వివేకం కలవాడు. వ్యక్తిత్వంలోని ఉత్కృష్ట ఆదర్శవాదం వల్ల ఉధూవించే గొప్పతనం ఆధారంగానే ఆయన ప్రసన్నమై అనుగ్రహస్తుని వర్షిస్తాడు. ఆయనను బుజుగించడానికి ప్రయాసపడేవారి బాలక్రీడ నిరాశనే ఇస్తుంది.

బుఖి అడిగాడు - “కన్నె దేవాయ హవిషా విధేమ”. - అనగా “మేము ఏ దేవుని కోసం భజన చేయాలి”? దానికి ఖచ్చితమైన సమాధానం - “ఆత్మ దేవుని కొరకు”. చింతన, శీలం, ప్రపర్తన అనే గీటురాయపై క్రేష్టతను సిద్ధింపచేసుకొనే స్థితియే 100 శాతం బంగారం. చెట్లపైన పూలు, పండ్లు పైనుండి రాలిపడి బరువెక్కపు. భూమినుండి పీల్చే సారం ద్వారా చెట్లు పెరిగి పుప్పించి ఘలిస్తాయి. అలాగే వేళ్ళు మన లోపలే ఉన్నాయి. అవి మన సంపూర్ణ వ్యక్తిత్వస్తుని ప్రభావితం చేస్తాయి, సిద్ధులు, శక్తులు ప్రాప్తిస్తాయి; ఆధ్యాత్మిక గరిమ, భౌతిక ప్రగతి లభిస్తాయి. పొత్రత ఇతరుల ముందు చేయచాచి బ్రతిమాలడం వలన లభించడు. తమకు తాము సహాయం చేసుకొనేవారికి, ఇతరులకు సహాయంచేసేవారికి మాత్రమే భగవంతుడు సహాయం చేస్తాడు. ఆత్మశుద్ధి, ఆత్మశోధన ఇవే జీవన సాధన. దీనినే పరమ పురుషార్థమంటారు. ఈ లక్ష్మీన్ని ఆర్థ చేసుకొన్నప్పారు తెలుసుకోవలసిందేమంటే వారు ఆధ్యాత్మిక తత్త్వజ్ఞానం యొక్క రహస్యాన్ని, మార్గాన్ని హస్తగతం చేసుకుంటారు; చరమ లక్ష్మీన్ని చేరే రాజమార్గాన్ని కున్గంటారు.

- అనువాదం: ఊటుకూరి సత్యనారాయణ గుప్త

ఆత్మ సైర్యం

ఒక చెయ్యి, ఒక కాలు లేని అవిటివాడు ఒకసారి రైలు పెట్టెలోనికి ఎక్కాడు. ఆతనిని చూచి జాలిపడి ఒక వ్యక్తి పిలిచి రూపాయి బిళ్ళ చేతిలో పెట్టపోయాడు. కాని ఆ బాలుడు తీసికోవటానికి నిరాకరించాడు. “అయ్య భగవంతుడు ప్రసాదించిన 12 అవయవాలలో 2 మాత్రమే నాకు కరువయ్యాయి. ఘరవాలేదు, మిగిలిన వాటితో జీవించగలను.” అన్నాడు. తరువాత ఆ బాలుడే వేరుశనగ కాయలు అమ్మటం ప్రారంభించి క్రిస్టేన్లో గొప్ప పొరిక్రామికవేత్తగా పేరు ప్రభ్యాతులు పొందాడు.

- అనువాదం: పొన్నారు ప్రోమపతీ శాస్త్రి

కష్టాలు రావచ్చు, నష్టాలు రావచ్చు, కానీ అనుకున్నది సాధించాలి

దేవ మానవుడు వీచ్చారు

తీసే పీసి ముగించుకు వెళ్ళారు - మనం గుర్తించలేకపోయాం !!

డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాఘారు, ఎం.ఎస్.సి., పి.హెచ్.డి.

జననం:
14-10-1948

జీవిత కాలం:
24,000 రోజులు

మహాప్రసాదం:
30-06-2014

తన సురుదేవులు శ్రీరామశర్మ అచార్య శరీరాన్ని విడచిన **24 సంవత్సరాలకు** తాను కూడా తన శరీరాన్ని విడచారు.

మేఘర్ ఆర్.కె.గాలికీ శ్రీద్వాంజలి స్నమోలు

వేదమూలి, తపానిష్ట, యుగద్రవ్య,
పండిత శ్రీరామశర్వ ఆచార్య,
పరమ వందనీయ మాతా
భగవతీదేవిశర్వల
మానన పుత్రులు

ఐ॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాషార్

ఎం.ఎస్.సి., పి.హెచ్.డి.

ఉమ్మడి అంద్రపుదేవ్ రాష్ట్రముల్లో
గాయత్రీ మంత్రము మరియు
గాయత్రీ యజ్ఞముల
బీజాలు నాటి వ్యాపిగావించారు
వీరు చేసిన కృష్ణపై యుగశక్తి గాయత్రి
భక్తి శ్రద్ధలతో సమర్పించుచున్న
శ్రద్ధాంజలి సుమాలు...

గాయత్రీ మహామంతము

జిం భూర్భువః స్వః తత్పవితుర్వ్యర్షేణ్యం భర్త్వదేవస్య ధీమహిం ధియోయోనః ప్రచోదయాత్॥

భావము: ఆ ప్రాణస్వరూపము, దుఃఖనాశకము, సుఖస్వరూపము, శ్రేష్ఠము, తేజోవంతము, పాపనాశకము, దేవస్వరూపము అయిన పరమాత్మను మేము అంతరాత్మలో ధరించెదముగాక!

ఆ పరమాత్మ మా బుద్ధిని సన్మార్గము వైపు ప్రేరేపించుగాక!

మాఘారు తన జీవితంలో గాయత్రీమాతను అనుక్షణం స్నారిస్తూ ప్రతి అసువణువు నింపుకున్నారు

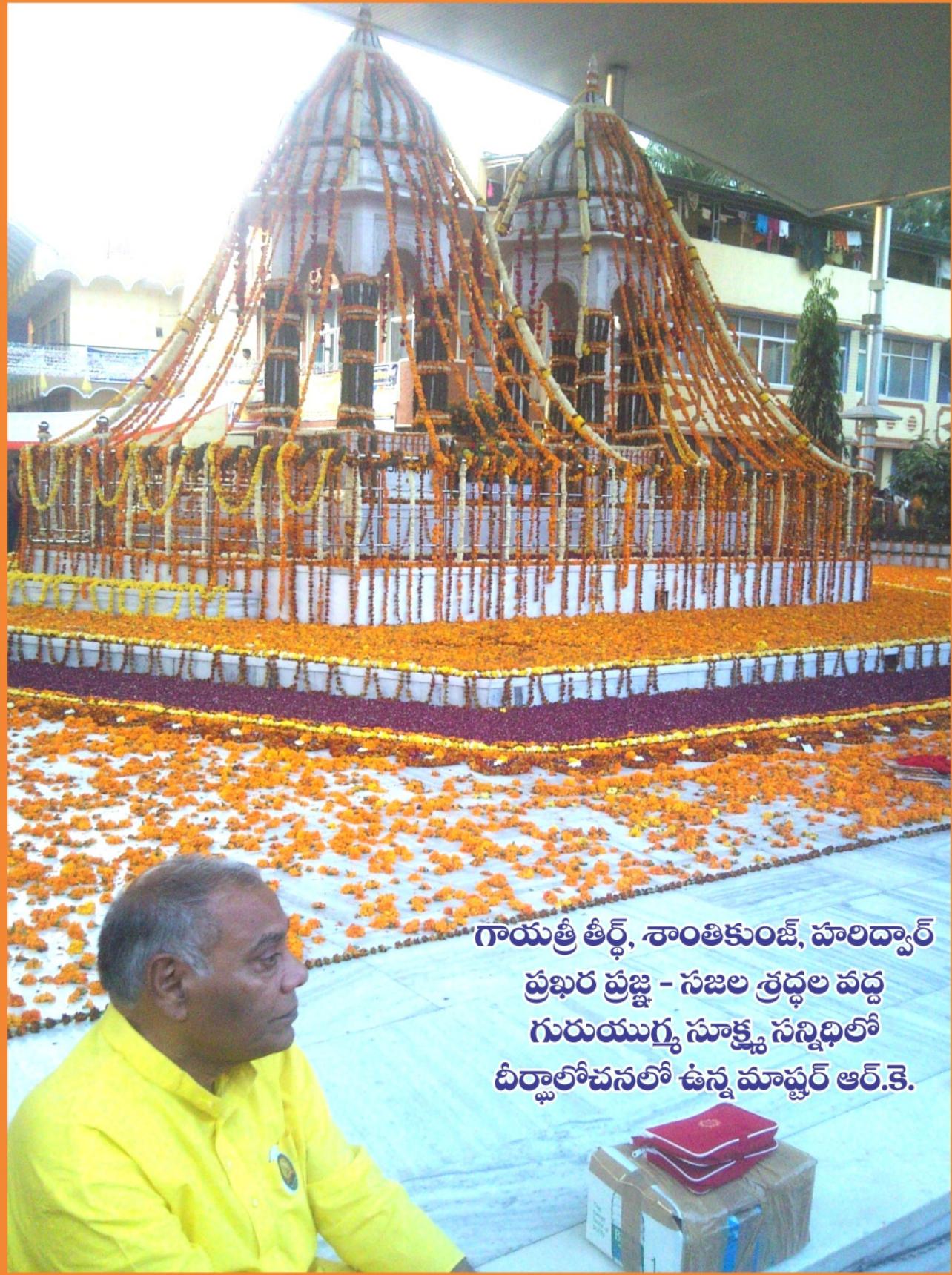
గాయత్రీ తీర్థ, శాంతికుంజ్, హరిద్వార్ గురుయుగ్మము

పరమ పూజ్య పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య గురుదేవులు - పరమ వందనీయ మాతా భగవత్దేవి శర్మ

దా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాఘోరు గాలికి
గాయత్రీ మంత్ర బీక్షను ప్రసాదించి
సమర్థనిగా తీర్థబిధిన
పూజ్య గురుదేవులు

మాఘోరు గాలికి మాతృప్రేమను
పంచి, తమ మానస పుత్రునిగా
తన ఒడిలోనికి తీసుకున్న జగన్మాత

గాయత్రీ తీర్థ, శాంతికుంబ్, హలిదావర్
ప్రభుర ప్రజ్ఞ - సజల త్రధల వద్ద
గురుయుగ్ సూక్ష్మ సన్మిళెలో
టీర్థాలోచనలో ఉన్న మాప్సర్ ఆర్.కె.

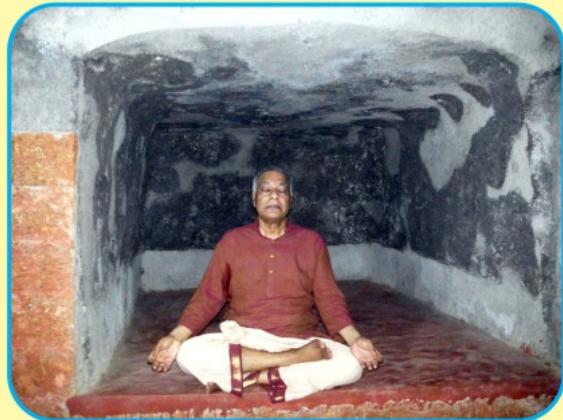
1948వ సం॥ అక్టోబరు 14, ఆశ్చీయుజ మాసం, గురువారం, ద్వాదశి తిథి, శతభిషా (24వ) నక్షత్రయుక్త కుంభలగ్నాన మచిలీపట్టుంలో శ్రీ కామరాజు-సక్కుబాయి పుణ్య దంపతులకు ప్రథమ సంతానంగా జన్మించారు.

వీరి తాతగారు శ్రీ సోమేశ్వరరావుగారు శ్రీరామకృష్ణ పరమ హంసగారి భక్తులు, ఆరాధకులు. శ్రీ కృష్ణన్ని అంశతో ఒక మనుమడు పుడితే చూచి ఆనందించి తరించాలనెడి ప్రగాఢ వాంఛతో ఆయన అనునిత్యము జపిస్తా ఉండేవారట. “సిరీస్” నక్షత్రం నుండి మానవజాతి ఉద్ధరణకై, అఖండ గురుసత్తా కోరిక మేరకు దివ్యాత్మలు వానవజన్మను ధరించి భూమిపైన నదయాదదరనెడి దిభాగవతోత్తముల ఉవాచ. కొందరి జ్యోతిష శాస్త్రవేత్తల లెక్కలు కూడా దీనినే బలపరుస్తున్నాయి. ఈ రీతిగా మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ జన్మను తీసికొనుట జరిగింది.

శ్రీరామకృష్ణగారి బాల్యం నుండి తన తాతగారైన సోమేశ్వరరావు గారి వద్ద చనువెక్కువ. ఆయన వెంట తిరుగుతూ, కథలు వింటూ బాల్యసాధనలైన సంధ్యావందనం మున్సుగు వానిని చక్కగా శ్రద్ధాసక్తులతో నేర్చుకొనుట చూచి తాతగారు ఎంతో మురిసిపోయే వారు. దీనితో మనుమనిపై మమతాను రాగాలు ముప్పిరిగొనగా తన వెంట కాశీకి మనుమని తీసికొని పోయారు. దీనితో రామకృష్ణగారి బాల్యంతో పాటుగా, విద్యాభ్యాసం కూడా కాశీలోనే పూర్తిచేశారు. తదుపరి కళాశల ఉన్నత విద్య కాశి విశ్వవిద్యాలయంలో పూర్తిచేసి, ఎమ్.ఎస్.సి. మరియు పి.హెచ్.డి. పట్టాలను రసాయన శాస్త్రంలో పొందారు.

శ్రీరామకృష్ణగారు ఒక ప్రకృత తన భౌతిక జీవనానికి కావలసిన విద్యలనబ్యసిస్తా, మరో ప్రకృత తన ఆధ్యాత్మిక జీవన ప్రగతికి కావలసిన సాధనలను ముప్పడి ముగ్గురు (33) గురువుల వద్ద నేర్చుకొన్నారు. ఈ గురువులలో పేరెన్నికగన్న నిష్టాతులైనవారిలో కొందరు శ్రీ లంబోదరస్వామి, లార్ భయ్య యోగి, సాయిబాబు శేభామాత, త్రైలింగస్వామి, మాతా ఆనందమయి మున్సుగువారున్నారు.

కాశీలో ఉన్నప్పుడు ఒక సాధువు ద్వారా అయాచితంగా “మహాసర్వ” మంత్రాన్ని పొందారు. (దీని సహాయంతో మృత్యు ఒడిలోనున్న వారికి ప్రాణదానం గావించి, మనరజ్జన్మను ప్రసాదించగలరు. తరువాతి కాలంలో దీనిని ప్రయోగించి పునర్జన్మను ప్రసాదించారు తన శిష్యులలో కొందరికి). అదే విధంగా కాశీలోని పంచగంగ ఘాటవద్ద నున్న బిందు మాధవ స్వామి దేవాలయంలో, ఒక సాధువు సహాయంతో “నక్షత్ర” సాధనను పూర్తిచేశారు. ఈ సాధన ద్వారా సప్తర్మల అనుగ్రహాన్ని పొందారు.

తీత్రసాధనలో మాప్టోర్ ఆర్.కె.

నిత్యసంధ్యావందనంలో మాప్టోర్ ఆర్.కె.

బడికాలోని కోణార్క సూర్యదేవాలయం వద్ద

బెంగళూరులోని కోచి లింగాల క్షేత్రంలో

అమెరికాలోని నయాగారా జలపాతం వద్ద

కర్నాటకలోని సిలగుప్ప పిరమిడ్ ధ్యానకేంద్రంలో

బాల్యదశ నుండి మాతామహుల సాంగత్యంలో, శిక్షణలో కాలీ విశ్వేశ్వరుని కృపాకట్టముతో ఆధ్యాత్మిక వాసనల ఆప్రాణించిన శ్రీరామకృష్ణ పుష్టి పుష్టి నుండి జుంటి తేనెను ప్రోగుచేసెడి భ్రమరములా అనేకానేక ఆధ్యాత్మిక గురువుల నుండి ఆధ్యాత్మిక మకరందాన్ని అపారంగా ప్రోదిచేసుకుని ఆఖరి మజిలీగా గాయత్రీ ఉపాసకులు, యుగద్రష్ట, తపోనిష్ట, పూజ్యలీ పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య గురుదేవులు మరియు వందనీయ మాతా భగవతీదేవిశర్మలు అనుంగు శిష్యునిగా మధురలోను, శాంతికుంజలోను తన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని పటుతరం గావించుకొని, ప్రాధత్యాన్ని సంతరించుకొన్న ఆఖండ జ్ఞానభుని.

శ్రీరామకృష్ణగారు అతి పిన్న వయస్సులోనే ఆధ్యాత్మిక విద్య శిఖారాగ్రానికి అతి శీఘ్రంగా చేరుకున్నారు. కాలీలో ఒక రోజు ని టీ బన్సులో ప్రయాణిస్తుండగా తన ఎదుట నిలబడి ప్రయాణించుచున్న ఒక వ్యక్తి చంకలో నుండి “అఖండజ్యోతి” పొంది మాన పత్రిక జారిపడింది. దీనిని శ్రీరామకృష్ణగారు అందుకొని వీక్షించారు. దానిలోని విషయాలు తనలో ఉత్సవతను రేకెత్తించగా, ఆ పత్రికను నడుపుచున్న వారిని చూడాలనెడి కోరిక మొగ్గ తొడిగింది. తదుపరి తన భావి గురువును కలిసికొనుటకై మధురకు బయలుదేరి వెళ్లి గాయత్రి ప్రతిరూపమైన పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యుని కలిసికొన్నారు. “నీ రాకోసం ఎదురుచూస్తున్నాను. ఎన్నిసార్లు పిలవాలి నిన్ను?” అనెడి ఒక్క ఆత్మీయ పరామర్థతో శరీరం గగుర్చొదవగా తన గురువు పాదాలను స్పృశించారు శ్రీరామకృష్ణ. ఈ రీతిగా ఈ గురుశిష్యుల సంబంధం పుష్టించింది.

అటు తర్వాత శ్రీరామశర్మగారి వద్ద అనేక ఆధ్యాత్మిక సాధనలను పూర్తి చేశారు. కుండలినీ జాగరణ విద్యలో కూడా ప్రావీణ్యాన్ని సంపాదించిరి. ఈ విధంగా పరమపూజ్య శ్రీరామశర్మ ఆచార్య మరియు పరమ వందనీయ మాతా భగవతీదేవి శర్మల మానసపుత్రునిగా ఎదిగారు. ఉత్తర భారతదేశం బుముల భూమిగా పేరుగాంచి ఉంది. ఇదే విధంగా డక్టీణ భారతదేశాన్ని కూడా తపోభూమిగా మలచాలనెడి సంకల్పం మదిలో మెదలగా, మహాకాలుని ప్రతిరూపమైన శ్రీ శ్రీరామశర్మ ఆచార్య, తన మానస పుత్రుడైన దా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణను ఈ బృహత్యార్థ సాధనకై ఎంచుకొనుట జరిగింది.

తన గుర్వాజ్ఞను శిరస్సునదాల్చి, తన కప్పగించిన వనిని ప్రారంభించుటకై తన జన్మస్థలమైన ఆంధ్ర రాష్ట్రానికి చేరుకున్నారు. కొంతకాలంపాటు రాయలసిమలోని అనంత పురం పట్టణంలో ప్రముఖ హోమియో వైద్యులైన దా॥ చలపతి రావుగారి వద్ద హోమియో వైద్యాన్ని అభ్యసించి, వారి ఆశీస్సులతో వైద్యాన్ని ఒక హాబీగా చేపట్టి బాధాతప్పులకు బాధానివారణ గావించారు.

“ఉద్యోగం పురుష లక్ష్మణం” అనెడి లోకోక్తినుసరించి ఉదర పోవణార్థమై, స్వావలంబన కాంక్షతో గుంటూరు పట్టణంలోని టి.జె.పి.ఎన్. కళాశాలలో రసాయనిక శాస్త్ర ఉపన్యాసకునిగా దాదాపు రెండు దశాబ్దాల పైచిలుకు పనిచేశారు. ఈ కాలములో పట్టాభి పురమునకు సమీపంలో నున్న వేషణగోపాలనగర్, ఎన్.జి.జి.బ. కాలనీలో నివాసమేర్ప రచుకొని తన గుర్వాజ్ఞను నెరవేర్పుటకై తన ప్రణాళికను అమలుచేయినారంభించారు. దీనిలో మొదటిమెట్టుగా అనేకానేక మందికి గాయత్రీ మంత్రాన్ని, గాయత్రీ యజ్ఞాన్ని నేర్చించి, వీరి ద్వారా ఆంధ్ర రాష్ట్ర నలుచెరగులా గాయత్రీమంత్రాపాసనను మరియు గాయత్రీ యజ్ఞాన్ని బహుళ వ్యాపితం గావించిన కృష్ణపలుడు. ఈ కాలమందే, డా॥ తుమ్మారి శివరామకృష్ణారెడ్డి, శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావు, శ్రీమతి రాజ్యలక్ష్మి, శ్రీ డి.వి.ఎన్.బి. విశ్వనాథ్, శ్రీమతి సావిత్రి-ఎన్.ఎల్.ఎన్.మూర్తి దంపతులు మున్గు ప్రముఖులంతా శ్రీరామకృష్ణగారి ద్వారా గాయత్రీ విజ్ఞానానికి పరిచయమై గాయత్రీ పరివార్ కార్యక్రమాలను ఆంధ్రదేశం నలుచెరుగులా వ్యాప్తి గావించుటలో ప్రముఖ పాత్రను పోషించుట జరిగింది.

తదుపరి అనేకానేక మంది పరిజనులకు ప్రేరణనిస్తూ గాయత్రీ సాధనలు తెలుపుతూ, సప్తబుషి ఆశ్రమం-గుంటూరు; అగస్త్య ఆశ్రమం-రేపల్లి, గుంటూరు జిల్లా; శ్రీ హంసరామ ఆశ్రమం-కాకివాయి, నెల్లూరు జిల్లా; శ్రీరామ హంస సహ్యది ఆశ్రమం-ఓడరేవు, చీరాల; నిత్య దత్తావతార క్షేత్రం-వేటపాలెం, చీరాల; అనుగ్రహపీరం-బంగోలు; గ్లోబల్ పవర్ సెంటర్ మౌంట్ శంబళ-దేశ్ముఖి గ్రా॥, పైదరాబాద్ మున్గువానిని స్థాపింపజేసి సకల జనుల తరింపజేసేది స్థావరాలను ఏర్పాటు చేశారు.

వివిధ ఆధ్యాత్మిక సంస్కర అధిపతులను ఒకే వేదిక పైకి చేర్చి, సర్వమతముల సారము ఒక్కటే సర్వ ఆధ్యాత్మిక విధి విధానాల లక్ష్మీమెక్కలే అనెడి సత్యాన్ని బోధిస్తూ అంతర్యాగ మనెడి ఒక నూతన యజ్ఞానికి రూపునిచ్చారు. దీని వేదిక ద్వారా “ఒకే మతం, ఒకే విశ్వం, ఒకే భాష” అనెడి దానిని అందరి లక్ష్మీంగా చేస్తూ ఈ సంస్కర మధ్య సామరస్యానికి పాటుపడిరి. ఈ లక్ష్మీసాధనలో భాగంగా, పిరమిడ్ ధ్యాన సంస్కరను, స్వామి అయ్యప్పగురుస్వాములను, ఓంశాంతి సంస్కరను, శ్రీ విరల్బాబాగారిని, అమలాపురంలోని గీతా ఆశ్రమాన్ని, ధియోసాఫికల్ సాసైటీ వారిని, అరబింటో సాసైటీ, జిర్లిసాయి సంస్కరభక్తులను, అవతార మేహర్బాబా సంస్కరను, మున్గువారి మధ్య ఒక పరస్పర అవగాహనను పెంపాందించెడి దిశగా బీజాలను నాటారు. “Heart and Head must be Linked” అనగా “ఆలోచనలు, సద్భుద్ధికి దారితీసి ఏకీకృతం కావాలి”. ఇదే గాయత్రీ ఉపాసనా లక్ష్మీం అని ఆధ్యాత్మిక విద్యను సూక్ష్మకరించి చెప్పిన జ్ఞానదాత.

తాదేపల్లి కృష్ణాపాఠ తీరాన భక్తి చైతన్యానంద ఆశ్రమంలో

02/04/2007 19:

బెంగుళూరులోని అరబందీ ఆశ్రమంలో ప్రసంగించుచున్న మాప్టోర్ ఆర్.క.

ENTRY STEELE OLCOTT

చైన్నెల్లోని అడయార్ ధియోసాఫికల్ సాసైటీలో మాప్టోర్ ఆర్.క.

రమణి బాబాతోపాటుగా దత్తసాయి విగ్రహ ప్రతిష్ఠలో మాఘోర్ణంగ్రామ అర్థానికి

అములాపురం ప్రహ్లదీ బాబాతోపాటుగా మాఘోర్ణంగ్రామ అర్థానికి

బుటికేవ్లోని స్పెచియల్ వింగముతో మమేకమైన మాఘోర్ణంగ్రామ అర్థానికి

తమిళనాడులోని తిరువణ్ణాములైలోని శ్రీ భగవాన్ రమణి మహర్షి అత్మమంలో

తన అనుచరులు, శిష్యులు, ఆధ్యాత్మిక జగతిలో ఆణిముత్యాలుగా మార్గదర్శకులుగా ఎదగాలనెడి దివ్య సంకల్పంతో దాదాపు పదివేలకు పై చిలుకు ప్రవచనాల రావంలో సాధనాది విద్యలను మార్గదర్శనాలను, దిశా నిర్దేశాలను అందించుట జరిగింది. వానిలో ప్రధానమైనవి. భగవద్గీత ఉపన్యాసాలు, మేడమ్ భ్లావెట్స్ న్యూ విరచిత “సీత్రిట్ దాక్షిణ్య” పై ఉపన్యాసాలు, ఐశ్వర్యం యొక్క మానసిక స్థితి, వేదమయ జీవనం, భారతీయ జీవన విధానం, శ్యాస్తై ధ్యానం, నష్టయుగావతరణకు ఏకాదశ పుష్పములు, అనుగ్రహ మాల మంత్రం, యూనివర్స్ ల్ మైండ్, అమృతత్వ విద్య, రహస్య జ్యోతిర్ విద్య, పతంజలి యోగా సూత్రాలు, సాయి భక్తుల జీవనశైలి, సాయి అనుగ్రహానికి అనుసరించవలసిన సూత్రాలు, నా లక్ష్మీం-నా సందేశం, ప్రకృతి ఎల్లావేళలా సరియైనదే, శ్రవణము, కీర్తనము, నీవు శిష్యుడివి కాగలవా?, అశ్వవేధ యజ్ఞం మున్సుగువానిపై ఉపస్థసించారు. ‘మేధా’ మానపత్రిక ద్వారా తన ఉపన్యాసాల మాధ్యమంగా ప్రజలకు చేరువయ్యారు.

పూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య ఆత్మకథను, వందనీయ మాతా భగవతీదేవి దివ్య చరిత్రలను మొట్టమొదట తెలుగులోనికి అనువదించి తెనుగుజాతికి అందించిన మహానీయుడు.

అదేవిధముగా ఆంధ్రదేశంలో మానవ ప్రగతికి కృషి చేసిన పేరుగాంచిన అవధూతశైలిన శ్రీ వెంకయ్ స్వామి, శ్రీ సారకాయస్వామి, జిల్లాలమూడి అమ్మ మున్సుగువారి గొప్ప తనాన్ని తెలియజ్ఞి వారి పట్ల ప్రజలకు గల భక్తి ప్రద్ధలకు తిరిగి ప్రాణం పోశారు.

“నా రాక మీ ఆలోచనలను మార్చి జీవుల పరిణామ క్రమంలో మీరు ఎదిగేలా చేయుటకే తప్ప మీ కోర్చెల తీర్మయుటకు కాదు” అని నిర్వందంగా ప్రకటించి తన శిష్యులకు తన లక్ష్మీన్ని వెల్లడించారు. దీనికి అనుగుణ్యంగా నడుచుచున్న వారికి వారి వారి పాత్రతను బట్టి వారు తన లక్ష్మీసాధనకు తోద్వాటును అందించేడి దానిని కొలమానంగానెంచుకొని వారి వారి అవసరాలను (బౌతిక, ఆధ్యాత్మిక) తీర్మిన వివేక చూడామణి మరియు శక్తి సమన్వితుడు.

అట్లే తనచే స్థాపించబడి ప్రాణ ప్రతిష్ట గావించబడిన శక్తి కేంద్రాలు (ఆత్రమాలు) దుష్పచింతన పరుల పాలనలోకి పోవుట పసిగట్టి వెనువెంటనే అచ్ఛటి దేవతాశక్తులను (ప్రాణశక్తిని) ఉపసంహరింపచేసి దుష్పశక్తులను నర్సగర్భితంగా పోచ్చరించిన శక్తిశాలి మరియు ప్రేమమూర్తి.

“నీతోటి వారికి నీవు చేయుతనిస్తే నా శక్తివంతమైన చేయి నీకు అందుతుంది” అనెడి ధర్మ సూక్ష్మాన్ని దైవిశక్తి వశీకరణ మంత్రాన్ని అతిసులభంగా బోధించిన తత్త్వవేత్త.

“తన శరణ కోరిన వారిని తాను నడిపించెదనని” చెప్పి శరణను వారి బరువు బాధ్యతలను తానే మొసెదనని భరోసా ఇచ్చి వారిని తన లక్ష్మిసాధనకై వినియోగించిన కార్యదక్షుడు మరియు చతురుడు.

“పరిపక్వమైన సమిధ అగ్ని సంపర్కంతో అగ్నిలా మారినట్లు సమర్పణ గావించుకొన్న శిష్యుడు తన గురువు సంపర్కంలో గురువులా ఎదుగుతాడు. అట్లే తదితోనున్న సమిధ అగ్నిలో పడి పొగచారినట్లు కోరికలతోనున్న శిష్యుడు గురువులా మారజాలడు” అనెడి నగ్నసత్యాన్ని అతి సున్నితంగా చెప్పిన సత్యమూర్తి.

లభ్యిని పొందిన మానవుడు పంచభూతాత్మకమైన దైవాన్ని విస్మరించుటచే ప్రకృతి వైపరీత్యాలను తరచూ ఎదుర్కొనుచూ అశాంతితో తన కోర్కెల పలయం (తన గూటి) లో చిక్కుకొన్న సాలీడులూ సాంసారిక జీవితములో బంధింపబడి దారితెన్ను కానక అలమటించుచున్నాడు. ఇట్టి దయనీయ స్థితిలోనున్న మానవ సమాజానికి దారిచూపనెంచి భారతీయతకు పట్టుకొమ్ములా ప్రసిద్ధి గాంచిన యజ్ఞయగాదులను తిరిగి మానవజాతిచే సార్వజనినకంగా, సామూహికంగా నిర్వహింప చేసెడి వద్దతిని ఆంధ్రదేశంలో ప్రవేశపెట్టిరి. రాష్ట్రం నలుమూలలా వేలకొలది గాయత్రీ యజ్ఞాలను నిర్వహింప జేసిన యజ్ఞపల్చై శాఖీయుడు.

“ప్యక్తి తన భాగ్యానికి తానే నిర్మాత” అనెడి తన గురుదేవులు అందించిన నగ్నసత్యాన్ని వాడవాడలా వ్యాపి చేసిన యదార్థ వాది. తన ప్రాణ సమానులైన పరమపూజ్య గురుదేవులైన పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యవర్యులపై అపోత్తర శతనామాపలిని రచించి పరివార్ నిత్యపరన గ్రంథంగా చేసి తన గురుదక్షిణు చెల్లించుకొన్న అపర కృష్ణుడు.

మహా శున్యపాసన అనెడి దివ్య సందేశం ద్వారా మానవుడు మహామానవునిగా ఎదిగి మార్గాన్ని ఈ క్రింది మాటలలో ప్రశ్నోదించారు శ్రీరామకృష్ణ మాష్టౌరు.

భగవంతుడా!

నాకు శక్తినిమ్మని అడిగితే,

కష్టాలనిచ్చి శక్తిని పొందమన్నావు.

జ్ఞానమునిమ్మని అడిగితే,

సమస్యలనిచ్చి సాధనతో జ్ఞానమును పొందమన్నావు.

సిలిసంపదల నడిగితే,

తెలివినిచ్చి సంపదలను స్వయంగా పొందమన్నావు

దైర్ఘ్యమునిమ్మని అడిగితే,

ప్రమాదములనిచ్చి వాసినభిగమించి దైర్ఘ్యమును పొందమన్నావు.

సిట్టి సమాధి యోగ లిపి ప్రభాకర్జీ తో మాష్టౌర్ ఆర్.కె.

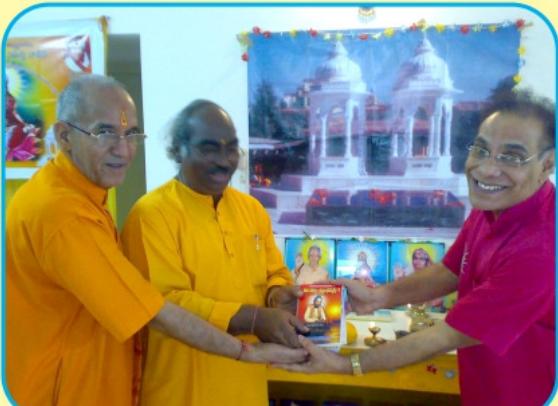
మోలానా బాబాతో మాష్టౌర్ ఆర్.కె.

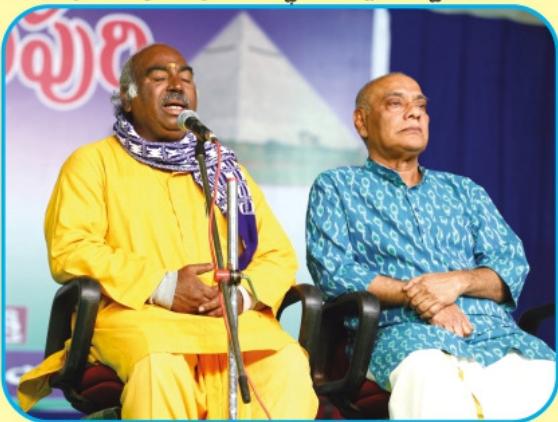
మంత్రాలయంలో శ్రీ మహా సత్త్వయాగ సందర్భంగా విరల్ బాబాతో...

మహాబూబ్ నగర్ జిల్లా వల్లభపురం దత్తపీరం ప్రక్కన కృష్ణార్థాల తీరాన...

క్రాంతిధర్మ సాహిత్య ఆవిష్కరణ సందర్భంగా అశ్విని సుబ్బారావుగారితో....

మహాబాబ్ గౌర్ జిల్లా కడ్టార్ పిరమిడ్ సాసైటీ వేదికపై అశ్విని సుబ్బారావుగారితో....

కడ్టార్ పిరమిడ్ వేదికపై పత్రీజీ మరియు విఠల్ బాబాగార్లతో....

కడప జెల్లాలోని కంబిమల్లయ్యపల్లి రైమంలో బ్రహ్మంగాల జీవసమాధివద్ద

శ్రేవునందించా వుని

అదోగితో.

ఆవదలోనున్నవాలని ఆదుకొని, ప్రేమతత్త్వమును అనుభవించమన్నావు.

వరములనిమ్మని అడిగితే,

పలు అవకాశములనిచ్చి, కోలకలను తీర్చుకోమన్నావు

భగవంతుడు అందరలే అన్ని ఇచ్చాడు. వానిని అంభిపుచ్చుకొని అనుభవింపవలసినది మనమే.

శిలోసున్న అంతర్జీతిని వెలిగించి,

అత్మవిశ్వాసముతో అన్నింటిని పాందుము.

బీజం లేకుండా ఎట్లు మొలక రాదో అట్లే వ్యక్తి యొక్క ప్రతి పని కంటికి కనిపించని తన ఆలోచనా బీజాల నుండి ఉద్ఘాంచుననెడిది సత్యం. అసూయతో గాంధారి తన గర్భాన్ని మోదుకొనగా అసూయకు ప్రతిరూపంగా దుర్యోధనుడు జన్మించి వంశనాశనానికి కారకుడయ్యాడు. ఈర్షు, అసూయ, ద్వేషాలతో కూడిన ఆలోచనలు వ్యక్తి జెన్వెన్యూనికి అతి ప్రథాన ప్రతిబంధకాలు. కుకర్మలన్నీ పై వానితోనే పెనవేసుకొని ఉంటాయి. వీనిని అధిగమించుటయే సుఖశాంతులకు ప్రథమ సోపానమని విడమర్చి ప్రబోధించిన ప్రబోధకుడు.

మనిషికి బాధలు అతని మనోదార్ఘల్యం వలన మరికొన్ని బానిసత్య ఆలోచనలతో సంప్రాప్తమవుతాయి. తన కాళ్ళమీద తాను నిలబడుట నేర్చిన వ్యక్తి మూడొంతుల కష్టాలను అవలీలగా అధిగమిస్తాడు. కొన్ని కష్టాలతో సహజీవనం చేస్తా వానిని అధిగమిస్తాడు. కానీ, వచ్చిన చిక్కల్లా కష్టాలకు మూలకారణం తానేననెడి చేదు నిజాన్ని అంగీకరించడు. తాను మారి తన దృష్టి కోణాన్ని మార్చుకొనగలిగినచో అన్ని పరిస్థితులలోను ఆనందంగా ఉండగలడనెడి చేదు నిజాన్ని తెలియజెపిన యదార్థవాది.

ప్రపంచంలో నేడు అనేక విశిష్టమైన ప్రతిభా సంపన్ములు ఉన్నారు. వీరి ప్రతిభా పాటవాలు ఇప్పుడు ఉపయోగపడుచున్న రీతిలో కాక మంచి వైపు మళ్ళించగలిగిన నాడు అనేక మహిమాన్వితమైన పనులు సులువుగా జరిగిపోతాయి. అనగా ప్రతిభా సంపన్ముల ఆలోచనా విధానాలను విశ్వకర్మాణ దిశగా మార్చుగలిగిననాడు ఆశించెడి అద్భుత ఘలితాలు తప్పక ఒనగూడుతాయి. దీనికి తార్మాణంగా పార్వతి, ధృవుడు, ప్రహోదుడు, వాల్మీకి మున్గువారి ఆలోచనా విధానములను నారద మహర్షి మార్చుటచే వారి జీవన విధానాన్ని మార్చుకొని వారు తమ నూతన జీవన విధానంతో సంపూర్ణ విశ్వమానవాళికి ఆదర్శమూర్ఖులై నిలిచారు. అట్లే ఆనందుడు, ఆమ్రపాలి, అశోకుడు, మార్పవర్ధనుడు, క్రూరత్వానికి మారుపేరైన అంగుళీమాలుడు మున్గు

ప్రతిభాశాలుర ఆలోచనా సరళిని బుద్ధభగవానుడు ప్రభావితం గావించుటతో వారు ఆదర్శ ప్రాయమై విశ్వవిభ్యాతినిగాంచారు. ఇదే రీతిలో నేటి సమాజాన్ని తమ తమ వృత్తుల ద్వారా భావనల ద్వారా, పనుల ద్వారా అనుక్షణం ప్రభావితం చేస్తున్న రాజకీయ నాయకులను, కళాకారులను, ఉపాధ్యాయులను, వ్యాపార వేత్తలను మరియు వైజ్ఞానికవేత్తలను సంస్కరించెడి మహత్మార్థాన్ని చేబూనిన గొప్ప సంస్కృత శ్రీరామకృష్ణ మహానీయులు.

నీలోనున్న అంతర్జ్యోతిని వెలిగించి ఆత్మ విశ్వాసంతో అన్నింటిని పొందుము అంటూ మీరంతా దేవతా స్వరూపులే అని తట్టి నిదురలేపారు. మన జీవితాలలో వెలుగు నింపారు.

ఈ రీతిగా మానవకృతిని ధరించిన ఆ దివ్య చేతనాశక్తి మనందరిలో నిర్మాణమై ఉన్న అంతర్జ్యోతులను వెలిగించి పదుగురికి తానందించిన రీతిలో జ్ఞానాన్ని అందించ వలసినదిగా కోరుచూ మార్గదర్శనం గావించి తన భౌతిక శరీరాన్ని వీడి సూక్ష్మశరీర ధారియై విశ్వవాపితమై తన గురుదేవునిలా పంచవీరభద్రుని రూపాలను ధరించి భూమిని స్వర్గంగా మార్చేడి పనిలో సోమవారము 30 జూన్ 2014 ఉదయం గం॥ 7.10 ని॥లకు పయనమై వెళ్ళారు.

దా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాఘోల పార్థివ శరీరానికి లంత్యేషి సంస్కార విశేషాలమైనివేదిక:

66 సంవత్సరాల క్రితం మానవ శరీరంలో ప్రవేశించిన ఆ దివ్య చేతనా శక్తి మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ నామంతో ఈ నేలమై నడయాడి తన పని ముగించుకొని తదుపరి కార్యాన్ని చేబూనుటకై సోమవారం 30 జూన్ 2014 ఉదయం గం॥ 7.20 ని॥లకు స్ఫూర్తి జగత్తు నుండి నిష్పమించింది.

ఆ పార్థివ శరీరాన్ని శ్రీరామకృష్ణగారి ప్రేరణతో సాధించిన మౌంట శంబళ అనెడి ప్రాంగణానికి చేర్చారు. అటుపిమ్మట మాఘోరి అనుచరులు, అభిమానులు మరియు శిష్యుల సందర్శనారమై ఆ పార్థివ శరీరాన్ని జులై 1వతేది 2014 వరకు అచ్చట భద్రపరచారు. తదుపరి ఉదయం 10 గం॥లకు గాయత్రీతీర్థ, సాంతికుంజ్, హరిద్వార్ ప్రతినిధి దా॥ బ్రింజ మోహన్గాడ్జీగారి (పరమ పూజ్యగురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్య ఆచార్య అనుంగు శిష్యులలో ఒకరు) రాకతో పార్థివ శరీరానికి గాయత్రీ పరివార్ సంస్కార పద్ధతి ప్రకారం వీరి సారథ్యంలో అంత్యేష్టి సంస్కారం నిర్వహింపబడింది. చితికి మాఘోరి సోదరుడైన శ్రీ విశ్వనాథ ప్రసాద్గారు అగ్ని సంపర్కం కావించిరి. ఈ రీతిగా ఆ చేతనా శక్తిని 66 సంవత్సరములు (24,000 రోజులు) తనలో ధరించిన ఆ పార్థివ శరీరం తిరిగి పంచభూతాలలో లీనమై పోయింది.

2007లో నవంబర్ 24-26 తేదీలలో వరంగల్లో జిల్లాగేస్ట్ శిబరంలో...

2011లో నారాకోండూలో జిల్లాగేస్ట్ నవస్మాజన సాధన పుష్టాంజలిలో...

కేరళలోని ఆనంద ఆశ్రమ పరివారంలో...

శ్రద్ధాంజలి ఘటించుచున్న దా॥ జ్ఞాన్మోహన్ గాడ్జీ

కేరళలోని ఆసంద అశ్రమంలో గో సేవల్ లీనమై...

హిందు ప్రస్తుతి - ప్రస్తుతి నొచ్చులో నొచ్చులో నొచ్చులో...

గుంటూరు జిల్లా వురువోత్తుమపట్టంలో దత్త స్వాప అవిష్టర్ సందర్భంలో...

ప్రాదరాబాద్ లో 'బియా' వర్క్‌షాప్‌లో ప్రసంగిస్తున్న మాఘ్రో అర్.కె.

శత శతకోటి ప్రణామం!
సద్గురు నీకు ప్రణామం - సద్గురు నీకు ప్రణామం

జ్ఞానజ్యోతుల వెలిగించావు!
మమ్ముల జ్ఞానమార్గంలో నడిపించావు
సద్గురు నీకు ప్రణామం

ప్రేమను పంచుటే ఉత్తమ జీవనమన్నావు
ప్రేమను పంచావు ప్రేమించుట నేర్చావు
జీవితాలను ధన్యం చేశావు
సద్గురు నీకు ప్రణామం

యాచన తప్పన్నావు - అర్థత పాండుటే మిన్న అన్నావు

జనహితం కావాలి - మీదు పనులన్నావు
సద్గురు నీకు ప్రణామం

అందుకో ఓ మార్గదర్శి! - మా అందరి శత శతకోటి ప్రణామం

మాఘ్రో చిరకాల వాంధలు - వారి జీవిత లక్ష్యాలు

- 1) యుగశక్తి గాయత్రి మాస పత్రిక చందాదారుల సంఖ్యను లక్షకు పైగా నమోదు చేయుట
- 2) ఉమ్మడి ఆంద్రప్రదేశ్‌ను గాయత్రి ప్రదేశ్ గావించుట
- 3) గాయత్రి పరివార్ పరిప్రాజకుల సంఖ్యను లక్షకు చేర్చుట

శాంతి మంత్రము

ఓం ద్యోః శాంతిరస్తులక్ష్ గ్రం శాంతిః, వ్యధివీ శాంతిరాపః,
శాంతిరోపధయః శాంతిః,

వనస్పతయః శాంతిల్వస్తేదేవః, శాంతిర్పాప్తశాంతి, సర్వగ్రం శాంతిః,
శాంతిరేవ శాంతిః, సా మా శాంతిరేభి ॥

ఓం శాంతిః, శాంతిః, శాంతిః, సర్వాలప్తః - సుశాంతిర్భవతు,

లోకాః సమస్తాః సుఖినో భవన్తు

2007 సంాలో ప్రాదుర్బాధులో జలగిన 3 రీజెల కార్యక్రమాలలో దా ప్రజీవ పండ్యాగాలతో... 2011 సంాలో పూజ్య గురుదేవుల జన్మశతాబ్ది వేళ శాంతికుంటలోని ప్రభార ప్రజ్ఞ - సజల లేద్ద వద్ద

2011 సంాలో పూజ్య గురుదేవుల జన్మశతాబ్ది వేళ శాంతికుంటలో అంద్రప్రదేశ్ పరివారాన్ని పరామర్శిస్తున్న దా॥ ఆర్.క.

2007 సంాలో గుంటూరు జిల్లా కెట్టపుకొండలో జలగిన కార్యక్రమల శిబిరంలో శాంతికుంట ప్రతినిధి దా॥ ప్రభారించాపన్ గాడ్ గాలతో

2009 జనవరి శిరిదిలో జలగిన సాధనా శిబిరంలో దా॥ ప్రభారించాపన్ గాడ్ గాలతో

2014 జనవరి బెంగుళూరులో జలగిన గాయత్రీ లక్ష్మీ మహాయజ్ఞ వెదికై మాష్టర్ ఆర్.క.

2014 జనవరి బెంగుళూరులో జలగిన గాయత్రీ లక్ష్మీ మహాయజ్ఞ ప్రాంగణంలో ఫిటో ఎగ్జిబిషన్ గ్యాలరీలో మాష్టర్ ఆర్.క.

2014 జనవరి బెంగుళూరులో జలగిన గాయత్రీ లక్ష్మీ మహాయజ్ఞ ప్రాంగణం కలశయాత్రలో పాల్గొన్న మాష్టర్ ఆర్.క.

డా॥ శ్రీరామకృష్ణ మాప్టోలి పార్లిమ శలీరం

మాష్టోలి గాలి పాల్టివ శరీరానికి అంత్యేష్టి సంస్థార ప్రక్రియ

చికిత్స నిపుంటించుచున్న సోదరుడు మారేళ్ల విశ్వనాథ్ ప్రసాద్

చిత్తిక అవాలులు సమర్పించుచున్న పిరమిడ్ స్టోర్స్ వల్ సాసైటీ వ్యవస్థాపకులు శ్రీ పత్రీచ్

అగ్ని సంపర్కములో మాప్టాల గాలి పాల్టివ శరీరము

చిత్త భస్తున్ని భద్రపరుస్తున్ని మాప్యాలి గాలి సోదరుడు విశ్వనాథ్ ప్రసాద్

విశ్వాయతీ పరివార్ ప్రధాన సంచాలకులు దా ప్రశ్న పండిగాలితో మాప్టాల గాలి సాచిదరుడి సంబంధం

పాలిదావ్వర్ వద్ద గంగానదిలో మాప్టాల గాలి అస్తికల నిమజ్జనము

మౌంట్ శంబళ ప్రాంగణములో మాస్టేరి గాలికి శ్రద్ధాంజలి ఘటించున్న గాయత్రీ పరివార్ పరిజనులు

34

— ದಾ. ಮಾರೆಕ್ಕು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಾಷ್ಟಾಲ ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ

• ಯುಗಂಡ್‌ಕೆ ಗಾಯತ್ರಿ - ಅಗಸ್ಟ್ 2014

ఆంధకూపములో ఐదు ప్రేతములు

మహీధర ఆచార్యులవారు తమ శిష్యములుగా తీర్థయాత్రలకు బయలుదేరారు. రాత్రి అయిన కారణముగా విశ్రాంతికోసము ఒక సురక్షితప్రాంతమున ఆగారు. అలసిపోయిన శిష్యులుండము ఎంటనే మంచినిద్రలోకి జారిపోయింది.

మహీధరులవారికి నిద్ర దావటము లేదు. ఎక్కడో దూరముగా కొంతమంది వ్యక్తుల కరుణాపూరితమైన ఆక్రందనలతో కూడిన స్వరము వినిపిస్తున్నది. వారు ఎంటనే లేచి ఆ ఆక్రందనలు వస్తున్న దిశగా పయనించి ఆ ప్రదేశమునకు చేరుకున్నారు. అది ఒక పాడుబడిన బావి. తొంగిచూడగా ఆ బావి లోపల ఐదుగురు వ్యక్తులు ముఖాలు క్రిందికి దించుకొని రోదిస్తున్నారు.

వారిని బయటకు తీసే ప్రయత్నము చెయ్యటానికన్నా ముందే ఆచార్యులవారు ‘మీరెవరు? ఎందుకు ఈ బావిలో పడి దుఃఖిస్తున్నారు? బయటకు వచ్చే ప్రయత్నము ఎందుకు చెయ్యటము లేదు?’ అని అడిగారు.

వారిలో ఒకరు ‘మేము ఐదుగురము ప్రేతాలము. కర్మఘలమును అనుభవించటానికి ఈ బావిలో పడి ఉన్నాము. విధివిధానమును కాదని మమ్మల్ని ఇందులోనుండి బయటకు తీసుకు రావటము సాధ్యము కాని పని’ అని సమాధానమిచ్చాడు. ఆచార్యులవారికి మరింత కుతూహలము కలిగినది. ‘బాగుంది, మరి ఏ కారణముచేత మీరు ఇంతటి దుర్గతిని అనుభవిస్తున్నారు?’ అని ప్రశ్నించారు.

ప్రేతాలలో ఒకొక్కరు తమ దుర్గతికి కారణము చెప్పుకొచ్చారు. అందులో మొదటి ప్రేతము తాను పూర్వజన్మలో ఒక బ్రాహ్మణుడనని, దక్షిణ స్తోత్రమించి దానిని విలాసాల కోసం ఖర్పు చేశానని, బ్రహ్మకర్మలను నిర్మక్ష్యము చేశానని, అందుచేతనే ఈ స్తోత్రములని అనుభవించవలసి వచ్చినదని వివరించింది.

రెండవ ప్రేతము తాను క్షత్రియుడనని, దుఃఖితులను, పీడితులను రక్షించటానికి బదులుగా మధ్యమారంసములను సేవిస్తూ, వేశ్యులతో సహజీవనము చేస్తూ, దుష్టుత్యాలను చేయడము వలన ప్రేతము కావలసి వచ్చినదని చెప్పింది.

ఈక మూడవ వ్యక్తి తానొక వైశ్వదనని, మితిమీరిన లాభాలను ఆర్థించటానికి అమృతపలసిన వస్తువులతో అక్రమాలకు పొల్పాడి, దబ్బు ఉన్నప్పటికి పిసినారితనాన్ని అనుసరించి ఎవ్వరికి ఏమీ దానము చెయ్యుకుండా కలినముగా ఉండేవాడినని చెప్పాడు.

నాలుగవ వ్యక్తి ‘అపంకారముతో నిండిన, దుర్వ్యసనములు కలిగిన, సోమరిపోతునైన శూద్రుడనని, ఎవ్వరు చెప్పిన మాటా

వినేవాడిని కానని, బాధ్యతారహితముగా ఉండేవాడినని’ చెప్పాడు.

ఈక ఆఖరునైన ఐదవ ప్రేతము స్తోత్రము మరీ విచిత్రముగా ఉన్నది. అతడు తన సహచరులకు కూడా తమ ముఖము కనిపించకుండా వీపు వారినైపు త్రిప్పి రెండు చేతులతో ముఖమును కప్పుకుని కూర్చున్నాడు. మహీధరుడు అతని ఈ విచిత్రస్తోత్రమీకి విస్మయము చెంది, అందుకు కారణము చెప్పమని కోరగా, రుద్ధ కంఠముతో అతడిలా చెప్పాడు. ‘నేను పూర్వజన్మలో కళాకారుడను, సాహిత్యకారుడను. కానీ నేనెప్పుడూ నా కలముతో నీతి, న్యాయము, ధర్మము, సదాచారము, శిక్షణ మొదలైనవానిగురించి ఒక్క వాక్యము కూడా ప్రాయిలేదు. అట్లీలత, కాముకత, దురలపాట్లను పెంపొందించే సాహిత్యమును ప్రాసి ప్రజలను పతితులుగా తయారుచేసే వాడిని. తగాదాలు రేకెత్తించే, విషయ వాసనలను పెంచే సంగీతము, అభినయము మొదలైనవాటిని సృజించేవాడిని. చిత్రాలను వెయ్యటము, బోమ్మలను తయారు చెయ్యటములో నిష్పాతుడనైనప్పటికీ వాటిని చెడుమార్గములో ఉపయోగించాను. సమాజము అంతటిని తప్పుదారి పట్టించి నందుకు ఆగ్రహించిన యముడు నాకు మిగిలిన ప్రేతాలకంటే ఎక్కువ శిక్ష విధించి, ఎంతో కష్టతరమైన ఈ స్తోత్రములోకి త్రోసివేశాడు. ఇకడ కూడా నాకు నా ముఖమును నా సహప్రేతములకు చూపించటానికి కూడా సిగ్గుపడే స్తోత్రమో ఉన్నాను.’ తరువాత అతనిక మాట్లాడలేకపోయాడు.

పాడుబడిన బావిలో నుండి వారు ప్రయత్నించి వెలుపలికి రావటము లేదా ఎవరైనా వారిని వెలుపలికి తీసే ప్రయత్నము చెయ్యటము కూడా వ్యర్థమేనని చెప్పు, ఆ ఐదు ప్రేతములు మహీధరుడిని ‘స్వామి! తమరు చెయ్యగలిగితే ఒక్క చిన్న సహాయము చెయ్యండి. ప్రజలలోకి వెళ్లి, ప్రతి ఒక్క మనిషికి మాకు పట్టిన దుర్గతిని గురించి వివరించండి. తద్వారా ఇతరు లెవ్వరూ ఇలాంటి తప్పులు చెయ్యుకుండా ఉండాలని మా కోరిక. చేసిన పాపమును గురించి చెప్పుకుంటే, ఆ పాపము యొక్క భారము కొంత తగ్గుతుంది. దానివలన ఇతరులకు జ్ఞానము కలుగుతుంది’ అని వేడుకున్నాయి.

మహీధరుడు తిరిగి వచ్చాడు. అప్పటినుండి వారు తమ ప్రవచనములలో ఈ ఐదు ప్రేతముల గురించి వివరముగా చెప్పిందేవారు.

- ఆఖండజ్యోతి, మార్చి 1984
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

క్రమశిక్షణతో కష్టపడితే జీవితాంతం సుఖాలు అనుభవించడానికి అర్థత వస్తుంది

షైతన్యుడు ఉదయంచాడు

సమస్యలు అనేకము. కలహములు, ఆపదలు, చిక్కుల వలయము ఎంత పెద్దదంటే దానిని బయటనుండి చూసే వారు నివ్వేరపోతారు. కానీ అంతర్దృష్టి లభించిన వారు సులభముగా దీనికి మూలము ఎక్కుడ ఉన్నదో తెలిసికొని, దానిని కూకటి ప్రేళ్ళతో తొలగిస్తే తప్ప సమస్య పరిపూర్ణము కాదని తెలుసుకుంటారు. ఈ అంతర్దృష్టి విశ్వంభర మిశ్రాకు లభించింది. దానితో ఆయన షైతన్య మహాప్రభువయ్యాడు.

ఆ రోజులలో ఆయన గయకు వచ్చారు. వారితో పాటు వారికి కీర్తి కూడా వచ్చింది. వారిని చూడగానే ప్రజలు ఇలా అనుకున్నారు - “అరే! ఈయన నవద్వీపము వారుకదా. ఈయన పాండిత్యమను బెంగాలులో అందరు గుర్తించారు. ఇటీవల ఈయన ఒక కాళీరు పండితుని వాదనలో ఓడించారు. అతను చర్చ మానివేసి పారిపోయాడు. నిజానికి శాస్త్రార్థములో ఆయనకు ఎదురు లేరు” - ఈ విధముగా రకరకాల మాటలు వింటూ మిశ్రా పండితుడు మెప్పుదలల మధ్య శాంతముగానే ఉన్నాడు. ప్రశంసకుల పొగడ్లలు, నిందించేవారి కరినోక్కలు ప్రసిద్ధిపొందిన వ్యక్తికి సంపదలు. ఇంతకంటే ఎక్కువ ఏమి ఇవ్వగలరు ఎవరైనా?

గయలో ఉన్న సాధువు ఈశ్వరపురి ఈ కథలన్నీ విన్నాడు. విన్న మాటలు ఎక్కువ భాగము అతిశయోక్తులే అయినప్పటికీ, ఆయన ప్రతిభావంతుడని అంచనావేశాడు. ఆ ప్రతిభ భావ శ్రద్ధలతో కలసినట్లయితే? ఈ ఆలోచన ఆయనను ముందుకు నడిపించింది. ఆలోచిస్తూ వెళ్లన్నాడు. అయితే అతడు ప్రజల జీవితమను సరిదిద్దుటతో పాటు అనేక మందికి మార్గము చూపించగలడా? ప్రతిభ అనేది మనస్సు, శరీరము యొక్క సక్రియతకు శిఖరాగ్రము. భావము శ్రద్ధతో కలవని కారణమను ఇది అహంకారమనుకు దాస్యము చేస్తుంది. విలాసము, వైభవముల వెంట పరుగుల తీస్తుంది. ప్రతిభ ఉన్నతమైన భావములతో కలసినట్లయితే స్థితి తలక్రిందులవుతుంది. “సర్వజ్ఞసహితాయ - సర్వజ్ఞసస్థాయ” కొరకు క్రియాశీలునిగా మలుస్తుంది.

దారంతా ఇదే ఆలోచన కొనసాగింది. ఎప్పుడు ఆయన గుడారము వద్దకు చేరారో తెలియలేదు. “బెంగాల్కు చెందిన మిశ్రాగారు ఇక్కడ ఉన్నారా?” అని ఒకరిని అడిగాడు.

ప్రక్క గుడారంలో ఉన్నారని అతను చెప్పాడు. లోపలికి వెళ్ళి చూస్తే ఒక తెల్లని యువకుడు శాస్త్ర చర్చ జరుపుతున్నాడు. ఈయన కూడా ఒక మూల కూర్చున్నారు. చర్చ కొనసాగింది. చర్చ పూర్తయిన తరువాత వారిని వదలి అందరూ వెళ్ళిపోయారు. చర్చిస్తున్న యువకుడు ఆయనను చూచి -

“మీ పని ఏమిటి? అని అడిగెను.

“ఒక జిజ్ఞాస.”

“చెప్పండి.”

“మీకు నిజముగా శాస్త్రముయొక్క ఆర్థము తెలుసా?”

“విన్న వ్యక్తి అంతరంగము కదిలింది.” అంటే ఏమిటి” - అని ఆయన అడిగారు.

“మరోలా అనుకోవద్దు - నా ఉద్దేశ్యము మీ వ్యాఖ్యానాలు బుద్ధి కుశలతతో కూడినవా, లేక వీటి వెనుక మీ అనుభూతులు కూడా కలసి ఉన్నయా?”

“విన్న వ్యక్తి మౌనం వహించాడు. ఈనాడు మొదటిసారిగా ఒకరు తన బుద్ధిని నిందించారు.

“గోరీ, గజనీ, ఐబ్బీ భరతభూమిని ఎంతో అణగ గ్రోక్కారు. భక్తియూర అత్యాచారాలు బెంగాల్ను ఎంతగా హింసించాయో! నేటి మానవుడు ఆత్మ విశ్వాసమును కోల్పోయాడు. తానుకూడా కొంత మంచి చేయగలను అని మరిచాడు. ఇతరుల అవినీతి, అన్యాయములను సహించటము మొదలుపెట్టాడు. వాక్ చాతుర్యం మాత్రం అలవరచుకున్నాడు. హస్యాస్పదముగా లేదా?” సంవేదనతో అన్నాడు.

అవి మాటల పోగులు కావని, వాటి వెనుక విలవిలలాడే తపన ఉన్నదని ఆ తెల్లటి యువకుడు గ్రహించాడు. ఆయన

కలలు కనడం సులభమే, వాటిని నెరవేర్చుకోవాలంటే కష్టపడవలనినదే

మాటలు అతని అంతరంగాన్ని మధించాయి. స్వశానములో కాలుతున్న శవాలను చూచినప్పుడు ఇతరులకు తమ మృత్యువు గుర్తుకుపుస్తంది. పెళ్ళివేడుకలు మాసినప్పుడు జీవితపు ఆనందము తెలుపుస్తంది. ఇదేవిధముగా ఎవరి అంతరంగములో మానవాళి ఎడల తపన ఉన్నదో, ఎవరి హృదయం ఉండి ఉండి మానవత్వం కొరకు ఆక్రోశిస్తుందో - అతడే ఇతరులలో అటువంటి ఆర్థ్రతను సృష్టించగలడు. యువకుని కన్నులలో వ్యాపించిన మిధ్య పాండిత్య తెర జారిపోసాగింది. అతడు “మీరు చెప్పింది నిజమే. కానీ పరిష్కార మార్గం ఏమిటి?” అని అడిగాడు.

“మానవునికి అతడు కోల్పోయిన మానవత్వాన్ని వెతికితెచ్చి ఇవ్వాలి. అతని అంతరంగపు లోతులను స్పృశించాలి. భావచేతనత్వం లేనప్పుడు, జీవించిఉన్న మనిషి కూడా శవమే. అది తాను క్రుళ్ళి, వాతావరణాన్ని కలుషితము చేస్తుంది. ఆ భావచేతనత్వం ఉంటేనే మానవుడు సమర్థుడు, సుందరుడు అపుతాడు. బాధ, పతనముల నివారణ కొరకు పరుగుతీస్తాడు. చనిపోయిన వాడిదేముంది? వాడి లక్షణం అకర్ష్యుత. వాడికి దగ్గర కూర్చున్న వారి ఏడుపు కూడా వినిపించదు. ఈనాడు నలుదిక్కులా అలాటి మృత్యులే కనిపిస్తున్నారు. అలాంటివారిని తిరిగి జీవింప జేయగలవా?

“ఎలా?”

“భావ శ్రద్ధను మేలుకొలపాలి”.

“కానీ సమస్యలు బుద్ధివి అయినప్పుడు సమాధానము కూడా బుద్ధికి సంబంధించిందే అయి ఉండాలి. ఇనుమును ఇనుమే కోస్తుంది అంటారు కదా!”

“సరిగ్గా చెప్పావు. కానీ వేడి ఇనుపముక్క చల్లని ఇనుపముక్కను కోస్తుంది. దుర్ఘాఢి చల్లని ఇనుపముక్క భావము దీనిని మార్చి, మంచి ఆకృతిని ఇచ్చి, ఉపయోగకరముగా చేయు వేడి ఇనుపముక్క పరిష్కారం ఇది ఒక్కటే”.

యువకుడు ఒక్కాక్కు మాటలు జీర్ణించుకుంటున్నాడు. అతని నోటినుండి “ఈనాడు శాస్త్రాల రహస్యము తెలిసినది ఇప్పటివరకు నేను జీవచ్ఛవాన్ని, మీరు సన్ముఖేతన్యవంతునిగా చేశారు.” - అనే మాటలు వెలువడినాయి. యువకుడు గురువు

గారి పాదధూళి తలపై ధరించాడు. గురుశిష్యులు ఇరువురి హృదయములు సంతోషముతో నిండాయి. ఇప్పుడు ఒకరి బాధ ఇంకొకరిది.

యువకుడు బెంగాల్లోని నదియాకు తిరిగి వచ్చాడు. అతడి జీవితములో వచ్చిన కాయకల్పము చూచి అందరు ఆశ్చర్యచక్కితులయ్యారు - అరే ఇదేమిటని. ఒకరోజు దారిలో ఒక కుష్ఠవాడు కనిపించాడు. ఉపేక్ష, తిరస్కారములతో అందరూ ముఖం త్రిపుకొని వెళ్తున్నారు. చైతన్యకు గురువుగారి ఈ మాటలు జ్ఞాప్తికి వచ్చాయి. “చనిపోయిన వారికి ఇతరుల శోకము వినిపించదు, ఇతరుల కష్టాలు కనిపించవు.” ప్రత్యక్షముగా ఉన్నదానికి రుజువులెందుకు? నిజంగా వీరు శవాలే - అని ఆయనకు నమ్మకం కలిగింది. ఆయన కుష్ఠ వానిని లేపి, గాయాలు కడిగి, మందు తెచ్చి పూశారు. సేవా కార్యక్రమముతో పాటు జీవచ్ఛవాలలో ప్రాణము పోయుటకు భజనమండలిని ప్రారంభించారు. ఒక చైతన్యమహాప్రభువు అనేకమందిలో చైతన్యమును మేల్గొప్పాడు. మేల్గొనినవారు ఇతరులలో చేతనత్వమును కలిగించారు. చైతన్యతో నితాయి, శ్రీవాస్, గదాధర్ వంటి అనేకమంది వచ్చి కలిశారు. శక సం. 1455 వరకు వారి కృష్ణ కొనసాగినది. అందరూ దీనిని స్వికరించవలసి వచ్చినది. భావ శ్రద్ధ వెలుగులోనే మానవుడు తాను కోల్పోయిన మానవత్వమును కనుగొనగలడని అందరూ అంగీకరించవలసి వచ్చింది. మానవత్వం తిరిగి దొరికింది.

మానవత్వానికి ఒకటే గుర్తు. మనిషికోసం చనిపోయేవాడే మనిషి. అందరూ చనిపోతారు కాని జీవితమంతా ఇటుకలు, రాళ్ళు, కంకర, కాగితాలు ప్రోగుచేసుకుంటూ చనిపోతారు. వీరిని భూతాలు, ప్రేతాలు అంటే తప్పు లేదు. వీరు స్వశానములో, గోరీలలో చోటు చేసుకొని కూర్చుంటారు. ఆ దారిన వెళ్ళేవారిని భయపెడుతుంటారు. మనిషి అలాంటి దరిద్రపు పనులు ఎందుకు చేస్తాడు? సంవేదనా రహితుల దశ ప్రేతాల దశ. సంవేదనా శీలురస్తితి బ్రతికి ఉన్న, మేలుకొన్న మానవుల స్థితి. వీరిలో ఎవరివలె ఉండాలి? అది మనం నిర్ణయించు కోవలసిన విషయము.

- అనువాదం: డి.వి.ఆర్. మూర్తి

వెన్న చూపక పోరాడితే విజేతలు అపుతారు

నీరే ఇంధనమైతే!

ప్రభ్యాత వైజ్ఞానిక కాల్పనిక రచయిత జూల్స్ వర్న్ ఉత్సంహను రేకెత్తిస్తూ ప్రాసిన ‘ది మిస్ట్రియన్ ఐలాండ్’ లో ఒక పొత్త ఇలా ప్రశ్నిస్తుంది. ‘బోగ్గు, పెట్రోల్ వంటి ఇంధనములు అడుగంటి పోతే, తరువాత మనిషి దేనిని మండిస్తాడు? దేనిని ఇంధనముగా వినియోగిస్తాడు?’ ‘బకానొకరోజు నీరు ఇంధనరూపములో సర్వ సామాన్యమైన మూలాలప్రశ్న తముగా వాడుకలోకి వస్తుంది అని నేను విశ్వసిస్తున్నాను’ అన్న ఒక విచిత్రమనిపించే జవాబు ఇష్టబడినది. హైద్రోజన్, ఆక్సిజన్ కలయికతో నీరు ఏర్పడుతుంది. H_2O అనగా ఒక భాగము ఆక్సిజన్, రెండు భాగములు హైద్రోజన్తో కలిసి నీరుగా రూపొందుతుంది. ఇందులో నీటికి మూలమైన హైద్రోజన్ ఒకటిగాకాని లేక మరేదైనా జ్వలనశీలపదార్థముతో కలిగాని మండించినప్పుడు వేడి మరియు వెలుగు యొక్క అపారమైన శక్తిని పొందవచ్చును. ఒకనాడు తప్పకుండా ఇలాంటిరోజు వస్తుంది. స్టీమ్-ఇంజన్ (అవిరియంత్రం)లో వినియోగించబడే బోగ్గు స్థానములో ద్రవరూప హైద్రోజన్ మరియు ఇతర గ్యాస్ పదార్థములు పెద్ద ఎత్తున వినియోగించబడతాయి. 1878లో ప్రాయిబడిన ఈ వైజ్ఞానిక కల్పితగాథ ఒక్క శతాబ్ది తరువాత సత్యము, సాకారము అవుతున్నది.

అంతర్జాతీయంగా పలుచోట్లు ‘హైద్రోజన్-ఎన్రీ’కి సంబంధించిన అనేక ప్రణాళికలు లేక ప్రోజెక్ట్సు కార్బూరూపంలోకి తేబడుతున్నాయి. కొన్నిచోట్లు అమలుపరచబడుతున్నాయి కూడా. కొన్ని సంవత్సరములకు పూర్వం కెనడాలోని క్యూబెక్ ప్రాంతముతోపాటు పలుచోట్లు లక్షలాది డాలర్లు వెచ్చించి అఖండ విద్యుత్ భాండాగారములో ప్రవహించే నీటినుండి హైద్రోజన్నను వేరుచేసి, దానిని ద్రవరూపములోకి మార్చి అవసరమైన ప్రదేశములకు పంపించే ప్రక్రియను చేపట్టే అవగాహనాపత్రం మీద యూరప్ దేశములు సంతకము చేశాయి. ఈ ప్లాంట్ నిర్మాణమునకు ఆనాడే 42 కోట్ల డాలర్లు ఖర్చుతాయిని లెక్కించారు. క్యూబెక్ ప్రాంతము నుండి సముద్ర మార్గం ద్వారా ఈ ద్రవరూప హైద్రోజన్నను పశ్చిమజర్సీలోని హేంబర్క్స్ చెందిన బదర్కావ్స్ కు మళ్ళించే ప్రయత్నం చేశారు. సౌభాగ్యమైతే మెలగే యూరప్ దేశములకు హేంబర్క్ ప్రాంతము హైద్రోజన్నను నిజీప్తము చేసే స్టేషన్లుగా ఉండేది. 1990వ సంవత్సరమునుండే పశ్చిమజర్సీలో సౌర-హైద్రోజన్నను 500 కిలోవాట్ మేర ఉత్పత్తి చేయగల ప్రోటోత్రోప్ ప్లాంట్ పనిచేయటం ఆరంభమైనది. ఇదే రీతిలో సౌది అరెబియాలోని రియాద్ సమీపంలో 350 కిలోవాట్

హైద్రోజన్నని ఉత్పత్తి చేయగల ప్లాంట్ నిర్మించబడినది. దాని పేరు ‘ప్రో-సోలార్’. ఈ ప్లాంట్ జర్మన్ ఎరోస్పేస్ విజెన్సీ ద్వారా అబ్బుల్ అఫీస్ నగరంలో పనిచేస్తున్నది.

యంత్రపరికరములను నిర్మించే ఎన్నో సంస్థలు పెట్రోల్ స్థానంలో హైద్రోజన్నను ఇంధనముగా ఉపయోగించుటకు చేసిన ప్రయోగాలలో సత్తలితములను పొందాయి. మొటర్ వాహనముల ఇంజన్లో తదుగుళాయముగానే మార్పుచేర్చులు చేయబడుతున్నాయి. అంతేకాకుండా అత్యంత తక్కువ హైద్రోజన్నను ఇంధనముగా ఖర్చుచేస్తూ ఎక్కువ హైద్రోజన్నని పొందుటకు కావలసిన ప్రయోగములు కూడా చేపట్టు బడుతున్నాయి. ఈ పరిశోధనల నిమిత్తము పశ్చిమ జర్మనీ ప్రతి సంవత్సరము కోట్లాది రూపాయలను వెచ్చిస్తున్నది. ఈజిప్ట్ కూడా హైద్రోజన్నను ఇంధనముగా ఉపయోగిస్తూ షెట్ విమానములను నడపటం, హైద్రోజన్నను మరికొన్ని ఇతర పదార్థములతో కలిపి ఇంధనముగా వినియోగిస్తూ నడపగలిగే మోటార్ సైకిల్సు, ట్రాక్టర్లు మరియు రవాణాసౌకర్యములను నులుభతరం కావించే రీతిలో హైద్రోజన్నను రూపొందించే ప్రయోగములను చేస్తున్నది. క్రోనర్-కార్బోరేషన్ వ్యవస్థాపకుడు జోల్ట్స్ ఇలా అంటాడు - ‘ఈనాడు యాంత్రికమైన పనులను చేయుటానికి విద్యుత్తును వినియోగిస్తూన్నాము. కానీ భవిష్యత్తులో హైద్రోజన్నను ఇంధనముగా వెచ్చిస్తూ ఆ పనులన్నింటిని పూర్తి చేసుకుంటారు. అంతేకాదు, రవాణాసౌకర్యములలో వినియోగించబడే పెట్రోల్ మరియు డీజిల్ల స్థానములో హైద్రోజన్ మండించబడుతుంది, ఖర్చుచేయబడుతుంది.

భూమి యొక్క భాగోళిక నిర్మాణము మీద ఆధారపడే బోగ్గు, పెట్రోల్ వంటి భానిజత్తెలముల నిల్వలు వేర్చేరు ప్రాంతములలో ప్రోదిచెంది ఉంటాయి. తత్కారణముగా ప్రపంచములో ఎంతో భయంకరమైన దుర్దశ తాండవిస్తున్నది. చివరికు అది ప్రపంచ యుద్ధమునకు దారితీసే దుస్థితికి తీసుకొచ్చింది. భావికాలములో ఏ దేశము వద్ద ఎంత అనంతమైన జలరాశులు ఉంటాయో, ఎంత అపరిమితమైన సారశక్తి ఉంటుందో, వారివద్ద భానిజత్తెల భాండాగారము కంటే ఎన్నోరెట్లు ఎక్కువ సంపద ఉన్నట్లుగా భావిస్తారు. అలాంటి దేశములు ఈనాడు సర్వతా ఉన్న ఈ విషమ సమస్యను అధిగమించగలవు.

- ఆఖండజ్యేతీ, జూలై 2010
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్

పట్టుదల ఉన్నవారికి ఎన్ని అడ్డంకులు ఎదురైనా అని ఒక లెక్కలోకి రావు

జ్ఞానయోగము యొక్క తత్త్వదర్శనము - 2

పరమపూజ్య గురుదేవులు ఈ విశిష్టమైన ప్రవచనాక్రమములో యోగములోని ప్రత్యేకమైన అంశము - జ్ఞానయోగమును గురించి అత్యంత సరళముగా అర్థమయ్యేటట్లు చెప్పారు, జ్ఞానయోగమంటే ‘మన ఆలోచనలను సదుపయోగపరచుకొనటము, ధృష్టికోణమును సంస్కరించుకొనటము’ అని తెలియజేస్తున్నారు. ‘ఆలోచనలు ఉన్నతముగా ఉంటే జీవితము సుఖమయమౌతుంది. విష్ణుతమైన భావాల వల్ల ఆలోచనలకు బౌస్తుత్యము చేకూరుతుంది. జ్ఞానయోగములోని వేదాంతసారమిదే!’ అని చెప్పు గురుదేవులు ఆధ్యాత్మికత యొక్క మూలరూపమును నిర్వచిస్తూ ‘మానవుడు తనను తాను తెలుసుకొన్నప్పుడు, తన లక్ష్యమును గుర్తించినప్పుడు, అతనిలోని ఆలోచనలు అభివృద్ధిచెందుతాయి, తత్త్వలితముగా అతనిలో ఆధ్యాత్మికత ప్రకటేకృతమౌతుంది, ఆధ్యాత్మికతను గుర్తించగలిగే మార్గమిదే’ అని ప్రబోధిస్తున్నారు. రంచి! దీనిని గురించి మరింత వివరముగా తెలుసుకుండాము.

మనము ‘శరీరము’

మాత్రమే కాదు

ఒక సింహాపుకూన తన గుంపు నుండి విడిపోయి మేకలు, గొట్టెల మందలో కలిసిపోయింది. వాటితో పాటే గంతులువేస్తూ ఆకులు, గడ్డి తింటూ పెరుగుతున్నది. ఒకరోజు అనుకోకుండా నీటిమండుగులో తన ముఖమును చూసుకుని తాను మేక పిల్లను కానని, సింహాపుకూనననని గుర్తించినది. నేను సింహమును! నా జీవనవిధానము, ఆహారపు అలవాట్లు, ఆలోచనాధీరణి మొదలైనవన్నీ వేరుగా ఉండాలి’ అని తలచింది. ఎగిరిగంతు వెయ్యడము, దూకటము మొదలైనవన్నీ చెయ్యటము ప్రారంభించినది. వేటాడటము మొదలైట్టింది. మనము కూడా ఆ సింహాపు కూనపలె మన యొక్క పద్ధతులను మార్చుకుంటే బాగుంటుంది. కానీ మనము అలా చెయ్యటము లేదు. మనకు ఎంతసేపు శరీరము పైననే దృష్టి. మనమంటే కేవలము శరీరము మాత్రమే కాదు, దీని లోపల జీవాత్మక ఉన్నది, అదే నేను అన్న విషయమును మనము ఎంతమాత్రము గుర్తించడము లేదు. ‘శరీర సుఖమే మన సుఖము. శరీరమునకు లభించే కీర్తియే మనకు లభించే కీర్తి’ అన్న ఆలోచనవరకే మన ధృష్టికోణము పరిమితమవుతున్నది. మనము శరీరమునకు బానిసలమవుతున్నాము. ఈ శరీరము కోసమే పనిచేస్తున్నాము, కీలుబొమ్మవలె ప్రవర్తిస్తున్నాము.

ఒకొక్కసారి మనము కూడా మన ఆలోచనలను మార్చుకొనగలిగితే, మన యొక్క అసలు స్థితిని గుర్తించగలిగితే మన యొక్క కాయకల్పము జరిగినట్లే, దీనినే మహాజాగృతి లేదా దిగ్రేట్ ఎవేక్సింగ్ (Great awakening) అని అంటారు. దీనినే ఆత్మబోధ అనికూడా చెప్పాకోవచ్చి. నిన్ను నువ్వు తెలుసుకొనడము, నిన్ను నీవు చూడగలగటము, నీ ప్రవర్తనను చక్కబరచుకొనటము ఇదే ఆత్మబోధ అంటే. మీరు గనుక కొంచెము దైర్యమును కూడదీసుకొనగలిగితే’ మనలోని నేను’ అనేది, ‘శరీరము’ అనేది వేర్చేరు అన్న విషయము మీకు బోధపడుతుంది. ప్రస్తుతము మీలోని జీవాత్మ నిద్రాణమై ఉన్నది. శరీర పోషణ మీకు సర్వస్వముగా ఉన్నది. జీవాత్మతో మీకు ఇంకా ఎలాంటి సాన్నిహిత్యం ఏర్పడలేదు. ఇదే పరిస్థితి కొనసాగితే, మరణసంతరము నరకమునకు వెళ్ళకతప్పదు. ‘అయినా పరవాలేదు. జీవాత్మతో మాకు ఎలాంటి సంబంధము లేదు. శరీరమే మాకు ముఖ్యము. శరీరమే మా యజమాని. శరీరమునకు సుఖసోభ్యాలను అందించి ఆనందము పొందగలిగితే చాలు. జీవాత్మకు మేలు కలిగినా, కలగకపోయినా ఇఖ్యంది లేదు’ అని మీరు భావిస్తుంటారు. పైన చెప్పిన ఆలోచనలను తొలగించుకొని పరిస్థితిని మార్చుకొనగలిగితే మీకు కాయకల్పము జరిగినట్లే. అందుచేత జీవాత్మ యొక్క

జీవితంలో ఓడిపోయానని మాత్రం ఒప్పుకోనని ఒట్టు వేసుకోండి

ప్రాముఖ్యముతను తెలుసుకొని, దానిలో ఇమిడి ఉన్న శక్తులను గుర్తించి అభివృద్ధిచేసుకునే ప్రయత్నము చెయ్యపలసి ఉన్నది. జీవాత్మకు కలిగే మేలు, శరీరమునకు కలిగే మేలు, ఈ రెండింటికీ మధ్య తేదాను అర్థము చేసుకొండి. సుఖభోగాలు సాధారణ స్థాయిలో ఉన్నంతవరకు బాగానే ఉంటుంది. కానీ అవి మరింత తీవ్రమయ్యేకౌద్ది ఎలాగో ఒకలాగా త్వరగా మరింత డబ్బు సంపాదించాలనే వ్యాకులత, ఆత్మత మనిషిలో పెరిగిపోతుంది. ఫలితముగా దొంగతనము, హత్య, దోషి, సముక్కాపోహము. ఇలా ఎన్నిరకాల పాపాలు ఉన్నాయో వాటన్నింటికీ సిద్ధమవుతాడు. భౌతికసుఖాలను అనుభవించాలనే కాంక్ష, వాటిని త్వరగా పొందాలనే లాలను, జాగ్రత్తమైనంత వేగంగా వాటిని సరియైన మార్గములో పయనిస్తే పొందలేము. కాబట్టి తప్పుదారిన వెళ్ళడము మినహ మరొక మార్గము లేదు. వాటిని పొందాలనే వ్యాకులత నిండిన మనిషి ప్రశాంతముగా ఉండలేదు. అదే మనిషిని పతనము వైపు లాక్ష్మినిపోతుంది.

హాలిక ఆలోచనల యొక్క పేరే ఆధ్యాత్మికము

వీటినుండి రక్షించుకొనటానికి అవసరమైన హాలిక చింతనయే ఆధ్యాత్మికత. ‘మా పిల్లవాడు కష్టపడి చదవకుండా ప్రథమమైణిలో ఉత్తీర్ణుడు కావాలి.’ దయచేసి ఆవిధముగా ఆశీర్వదించండి’ అని మీరు గురువు ద్వగురుకు వెళ్ళి వేడుకుంటారు. ఈరోజులలో అందరికీ ప్రతిది వేగముగా, కష్టపడకుండా, ఖర్చుపెట్టుకుండా ఏదో ఒక అధ్యాత్మము జరిగినట్లు లభించాలని కోరుకుంటారు. అది చాలా తప్ప. గాంధీ భారతదేశ స్వతంత్రపోరాటములో అనేకలను కలుపుకుని స్వేచ్ఛను తీసుకు రాగలిగారు. ఆయన నిరాడంబరి. ప్రకృతి-చికిత్సాలయమును ఏర్పాటుచేసి అభివృద్ధిచేశారు. ఆయన వ్యక్తిత్వము కూడా ఉన్నతమైనదే. ఆంగ్లీయులను తరిమికొట్టడములో ఆయన ముందు నిలిచారు. ఆయన పిలుపుమేరకు దేశములోని ముఖ్యానాయకులు, ప్రజలు ఏకమయ్యారు.

ఆధ్యాత్మికత అంటే గారడీకాదు

ఆధ్యాత్మికవేత్తలను గారడీవాళ్ళతో పోల్చువద్దు. జుట్టులో నుండి కోడిని తియ్యటము, చెవిలోనుండి పిల్లిపిల్లను తియ్యడము మొదలైవన్నీ గారడీవాళ్ళు చేసే పనులు. ఆధ్యాత్మికతలో అలాంటి అధ్యాతలు ఉండవు. ఆధ్యాత్మికత శక్తివంతమైనది. ప్రజలు దానిని గారడీగా భావిస్తే చాలా పొరపాటు.

ఆధ్యాత్మికత భౌతికమైనది కాదు. అది వేదాంత పరమైనది. మనిషి తనలో దాగి ఉన్న శక్తులను తెలుసుకొని వెలికితీనే ప్రయత్నము చెయ్యాలి. మనలను గురించి మనము తెలుసుకొనగలిగితే, భవిష్యత్తు ఎంతో అందముగా, ఉజ్జ్వలంగా ఉంటుంది.

గాయత్రి యొక్క మూడు చరణములు

మేము గాయత్రీమంత్రములోని మూడు చరణములను గురించి మీకు ఇంతకుముందే చెప్పి ఉన్నాము. వాటిని సత్యం, శివం, సుందరం అనే పేర్లతో కూడా పిలవచ్చు. జ్ఞానమునకు కూడా సత్త-చిత్త-ఆనంద అనే మూడు చరణములున్నాయి. గాయత్రీ మంత్రములోని మూడు చరణములను మనము జ్ఞానయోగము, కర్మయోగము, భక్తియోగములని కూడా అర్థము చేసుకొనవచ్చు. మనలోని మూడు శరీరములను కూడా ఎంతో విలువైన రీతిలో రక్షించుకొనగలగాలి. వానిలో మొదటిది స్వాలశరీరము, దీనినే మన భౌతిక శరీరముగా చెప్పుకుంటాము. ఈ భౌతికశరీరము కర్మతో జోడించబడి ఉంటుంది. మనము చేసే కర్మలు ఎంతో ఘనముగా, సైపుణ్యముగా సాహసోపేతమైనవిగా ఉండాలి. ఆ పనులు చేసేటప్పుడు ఒక్క క్షణము కూడా వ్యధము కాకూడదు. చెడు పనులు చెయ్యకుండా ఉండటమేకాదు, మన జీవితములో సగభాగము వ్యధమైన పనులు చెయ్యటములోనే గడచి పోతుంది. దానిని మనము చక్కదిద్దుకోవాలి. రబ్బరును సాగదినేవిధముగా మనము సమయమును వీలయినంత ఎక్కువగా ఉపయోగించుకోవాలి. సోమరితనము, బద్ధకము వల్ల మన జీవితము అస్తవ్యస్తమైపోతున్నది. కొంచెము పని చేసినంత మాత్రమునే, ‘అయించుకోవాలి. సోమరితనము, బద్ధకము వల్ల మన జీవితము అస్తవ్యస్తమైపోతున్నది’ అని బాధపడకూడదు. పనిచెయ్యడములో ఆనందమును, ఉల్లాసమును పొందగలిగితే మనము చేసే పని భారమనిపించదు, పనిలో అభిరుచిని జోడించగలిగితే, సాధారణముగా చెయ్యగలిగే పనికి పడిరెట్టు పనిని సునాయాసముగా నిర్వహించవచ్చు. మనిషికి సోమరితనమును మించిన దురదృష్టము మరొకటి లేదు. అసలు ‘సోమరితనము లేదా బద్ధకము’ అనేదే లేదు అని మనలను మనము సముద్రించుకుంటాము. ఎందుకంటే మనకంటే పెద్ద పనిదొంగలతో మనలని మనము పోల్చుకొని సంతృప్తి చెందుతుంటాము. అది చాలా పెద్ద తప్ప. మనకన్నా ఎక్కువ

గెలవాలి, గెలిచి తీరాలి అని తీర్మానించుకుంటే నిన్న ఒడించడం ఎవరి తరం కాదు

పనిచేసేవాక్షతో మనలను మనము పోల్చుకోవాలి. అప్పుడు మనము ప్రస్తుతము చేస్తున్న పనికంటే ఇంకా ఎంత ఎక్కువ పని చెయ్యగలిగే శక్తి సామర్థ్యములు మనకున్నాయో అర్థమవుతుంది. పనిని క్రమబద్ధమైన రీతిలో చెయ్యడమనేది మేము గాంధీగారి వద్ద నేర్చుకున్నాము. పనిని ఒక క్రమములో వ్యవస్థికృతపడ్డతిలో, స్థిరసంకల్పముతో చెయ్యడము వలన ఎటువంటి లాభములను పొందగలమో, మేము వారినుండే నేర్చుకున్నాము. మీరు ఒక్కోరోజు విపరీతముగా పనిచేసి ‘అఖ్యా! రాత్రి 12 గంటల వరకు పనిచెయ్యవలసి వచ్చింది అని అనుకుంటుంటారు. అలా చెయ్యపలసిన అవసరమే లేదు. నిష్టత సమయములో సరిగ్గా అనుకున్న పనిని చేస్తుండటము వలన సమయము సదుపయోగమవుతుంది.

కర్తృయోగములోని తత్త్వసారము

కర్తృయోగము అనేది మనకు అలవడితే ఖచ్చితముగా మన జీవితము భౌతికముగాను, ఆధ్యాత్మికంగాను అభివృద్ధి చెందుతుంది. ఎంత సమయమును మీరు వ్యర్థముగా, నిరుపయోగముగా గడువుతున్నారో ఒక్కసారి గమనించండి. కేవలము సమయమును గడవటముపైననే కాదు, మనము చేసే పనియొక్క స్వరూపమును, ఆ పనియొక్క సిద్ధాంతమును, ఆదర్శమును కూడా పరిగణనలోకి తీసుకొని అర్థము చేసుకుంటే మీకు అందులోని ఆనందము అనుభవమాతుంది. మీరు మీ కోర్కెలను పనిమీద కేంద్రికరించి చెయ్యితి కానీ, అలా జరగటము లేదు. మీరు మీ కోరికలను భౌతికసుఖ సౌకర్యములపైననే కేంద్రికిస్తున్నారు. వాటికి అంతమనేడే ఉండదు.

నిష్ఠాముకర్తృయే కర్తృయోగము

మన నుఖసంతోషములు మనము చేసే పనుల యొక్క ఫలితాల మీద, పరిణామాల మీద ఆధారపడి ఉంటాయి. ఫలితాల నుండి తప్పించి, కేవలము కర్తృవరకే మన ప్రయత్నమును పరిమితము చెయ్యగలిగితే, 24 గంటలు మనకు సంతోషమే లభిస్తుంది. మనము చెయ్యవలసిన పనిని పూర్తిచేశాము, అంతే, ఇక ఫలితమును గురించి అనలు ఆలోచించవలసిన అవసరమే లేదు. మనము మన పిల్లలవాడిని చదివిస్తాము. అతను న్యాయవాది అవుతాడో, మైద్యమైత్తు అవుతాడో మనకు తెలియదు. ‘కర్తృశ్వాధికారసే’ అని గీతలో చెప్పబడిన ఒక్క వాక్యమును సర్వదా గుర్తుంచు

కుంటే చాలు, మీకు కొంత ఊరట కలుగుతుంది, సంతోషము లభిస్తుంది.

మనము పనిచెయ్యాలి, చేస్తాము. పొలము డున్ని విత్తు నాటాము. వర్షము కురిస్తే పైరు సక్రమముగా పెరిగి పంట చేతికొస్తుంది, వర్షము కురవకపోతే... కురవకపోనువచ్చు. అది మన చేతిలో లేదు. కాబట్టి సంతోష, దుఃఖముల మధ్య మనము ఊయిలలూగుతుంటే, మనకు ప్రశాంతత ఎప్పటికీ లభించదు. అందువేత మీరు మీరు చెయ్యవలసిన పనిమీద, మీ కర్తృవ్యము మీద దృష్టిని కేంద్రికరించండి. దీనినే ధార్మికత అంటారు. జీవితానికి మూడు చరణములు ఉంటాయి. గాయత్రికి కూడా మూడే చరణములున్నాయి. అందులో ఒకటి కర్కు సంబంధించినది. దానినే మీకు ఇప్పటిదాకా వివరిస్తున్నాను. ఆధ్యాత్మికగ్రంథాలలో దీనినే ‘ధార్మికత’గా వర్ణించడము జరిగింది. ధార్మికత అనేది ఈ జీవనము యొక్క పద్ధతి. ధర్మము అనగా కర్కు! ‘ధర్మక్షేత్రమే కుర్కుతము. ధర్మము యొక్క అర్థము కేవలము కర్కుతోనే జోడింపబడినది. మానవుడు చేసే ప్రతి పని ట్రైప్పుమైనదిగా ఉండాలి. ఆ చేసే పనిలో అతనికి అభిరుచి ఉండాలి. పూర్తి నిజాయితీతో పనిని నిర్వహించాలి.

మనిషితాను చెయ్యవలసిన పనులను తన విధిగా భావించి చెయ్యాలి. నేను చెయ్యవలసిన విధులను సక్రమముగా నిర్వహించాను’ అని మీరు భావిస్తే మంచిదే, కానీ శరీరమునకు సంబంధించి కూడా మీకు కొన్ని విధులున్నాయి. ‘ఈ శరీరము మన ఇల్లు, జీవాత్మయొక్క మందిరము, నివాసస్థలము. దీనిని సంయమనముతో రక్షించుకోవాలి. స్వచ్ఛముగా, శుభ్రముగా కాపాడుకోవాలి’ అని మీరు తెలుసుకుంటే, శరీరము పట్ల మీ కర్తృవ్యము అర్థమాతుంది. తద్వారా శరీరమనే క్షేత్రములో ధర్మాత్ములుగా నిలబడటానికి మీరు చెయ్యవలసిన ప్రయత్నము బోధపడుతుంది. నేడు ప్రతి వ్యక్తి ప్రతి వస్తువులో, ప్రతి అవకాశంలో ఆనందం పొందటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. అది చాలా తప్ప. మనలోని శక్తి సామర్థ్యములను ఉపయోగించు కొని శరీరము పట్ల మన ధర్మమును, కర్తృవ్యమును సముచితమైన రీతిలో నెరవేర్చుకొనగలగాలి.

- అఖండజ్యోతి, డిసెంబరు 2013

అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

తేటివారి సమస్యలను కూడా పరిష్కరించడానికి కృషి చెయ్యాలి

గురుప్రేమ మహాపర్యం

12 జులై, 2014 నాడు మన కుటుంబంలో అందరూ గురుప్రేమును ఘనంగా జరుపుకుంటాము. గురుదేవుల సంపూర్ణ వ్యక్తిత్వం ‘ప్రేమ’ అనే రెండు అక్షరాలకు ప్రతిరూపం. వారిని కలిసిన వారందరికి ‘ఆశ్చీయ సద్భావనలు మరియు సంవేదనలకు పేరు ప్రేమ’ అని నేర్చించారు.

వారి ప్రేమ యొక్క విస్తృత అనుభూతికి రూపమే గాయిత్రీ పరివార్. ప్రేమనే పరమేశ్వరు డంటారు. ప్రేమును పంచేవారికి అపోర సంతోషం కలుగుతుంది, పొందినవారు కృతకృత్యులవుతారు. ప్రేమ అనేది ఏదో వ్యావహారికంగా మిత్రులతో-పరిచితులతో లేదా బంధువులతో-రక్తసంబంధికులతో పంచుకునేది కాదు. మన వ్యక్తిత్వంలో, స్వభావంలో ప్రేమును సమీళితం చేసుకోవాలి. ప్రసన్నత, సువాసన అనేవి పువ్వు యొక్క స్వభావం. అందుకు పువ్వు ఏమీ నేర్చుకోవలసిన పని లేదు. ప్రేమ కూడా ఇంతే.

శ్రీ, పురుషుల మధ్య ఆకర్షణు తరచూ ప్రేమ అంటుంటారు. గురుదేవులు తమ చర్చలలో చాలాసార్లు ఈ ఆకర్షణ, ప్రేమ వేరు వేరు అని చెప్పు వచ్చారు. వంశవృద్ధికి అవసరమైన ప్రకృతికి మాత్రమే అది ప్రేరణగా పని చేస్తుంది. పశు పక్కాదులలో, క్రిమికీటకాల్లో కూడా ఈ ఆసక్తి కనిపిస్తుంటుంది. ప్రేమ అనేది వేరేరకమైన అనుభూతి. భౌతిక లావాదేవీల మీద ప్రేమ ఆధారపడదు. ఇదొక ఉన్నత స్థాయి ఆధ్యాత్మిక లావాదేవి. గురుశివ్య సంబంధంలో సహజంగా ప్రవహించే ప్రేమలో దీనిని ప్రత్యక్షంగా దర్శించవచ్చు. ఈ మార్గంలో మొదటి అడుగు వేసేవారు త్యాగం చేయాలి. స్మీకరించే వారు ఇష్టున్న వారిని గుర్తించాలి, కృతజ్ఞత చూపెట్టాలి.

ఇందులో ఇద్దరు ఒకరినొకరు ఉధరిస్తారు, ఎవరూ ఎవరినీ వదిలేయరు. ఏ బాంధవ్యం వల్ల అదర్చాలను పాలించడానికి బలం వస్తుందో, ప్రేష్టత్వం వెల్లడవుతుందో, సన్మార్గంలో పయనించడానికి సహాయం లభిస్తుందో ఆ బంధాన్నే ప్రేమ అనాలి. సద్గురువు యొక్క ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచంలోనే అలాంటి

ప్రేమ లభిస్తుంది. మామూలు ప్రపంచంలో ప్రేమ

పేరుతో పతనం సంతలో అమ్ముడుపోతోంది.

నిజానికి ప్రేమ అనేది ఆత్మిక గుణం, శారీరిక ఆకర్షణ కాదు. ప్రేమలో తీసుకోవాలని ఉండదు, ఇప్పాలనే ఆతురుత ఉంటుంది, శాంతి ఉంటుంది. ఆకర్షణ, అసక్తి, అనుబంధం సాధారణ మనుషుల మధ్య ఉంటుంది. నియమాలను, మర్యాదలను మరచిపోయి ఎదుటి వారి నుండి ఏదో పొందాలనే

ఆశతో బంధాలను అల్యుతుంటారు. కాని ప్రేమలో

ఇలాంటిదేమీ ఉండదు. పిల్లల పట్ల తల్లి ప్రేమను సాధారణంగా ఆదర్శంగా తీసుకుంటారు. ఇక్కడ భావనాత్మక లావాదేవీలే ఉంటాయి. ప్రత్యేక వ్యవహారాలలో ప్రేమ పంక్తిలో ముందు నిలబడినవారికి నష్టమే ఎక్కువ ఉంటుంది, ఎందుకంటే వారి మీదే ఎక్కువ బాధ్యత ఉంటుంది. ప్రేమించే వారి వ్యవహారం, బాధ్యత తీసుకునే విధానంతోనే ఫలిస్తుంది. తల్లి బిడ్డను ఒడిలో ఎత్తుకుంటుంది, తండ్రి భుజానికి వేసుకుంటాడు. ఎత్తుకుని తిరిగి వాత్సల్యం ఎంతగా ఉప్పాంగితే అంతటి నిజమైన ప్రేమ ఉన్నట్టు కనిపిస్తుంది.

ఆదర్చాలను మాత్రమే నిజంగా ప్రేమించవచ్చని యుగబుపి, పరమపూజ్య గురుదేవులు చెప్పారు, నేర్చారు. ఆత్మ పట్ల ఉన్న ఉత్సాహ ప్రేమ పిపాసనే పరమేశ్వరుడు అంటారు. ప్రేమకు నిజమైన కేంద్రం పరమేశ్వరుడు. ఇందులో స్థిరత్వం ఉంది, కోరుకున్న ఉష్ణేశాల పూర్తి కూడా అవుతుంది. భౌతిక ప్రేమలో ఎన్నో రకాల స్వార్థాలు కూడా ఉంటాయి. ప్రతిఫలాన్ని ఆశిస్తుంటారు, దక్కనపుడు ఆ ఉన్నాదంలో ఎన్నో ఆటుపోట్లు తలెత్తుతాయి. నేటి మిత్రుడు రేపటి శత్రువుతాడు. దీన్ని ప్రేమ అనాలో లేక వ్యాపారమనాలో! లాభం ఉన్నప్పుడుండే ఆకర్షణ, నష్టం వచ్చినప్పుడు వికర్షణగా మారడం స్వాభావికం.

కాని ఆధ్యాత్మిక ప్రేమలో లాభమే లాభం. ఇది ఒక వైపు నుండే వచ్చే వరం. ఇందులో బదులుగా దేనిని ఆశించరు. విగ్రహాధన ఉపదేశం చేత్తుదర్శనం కూడా ఇదే అని గురువుగారు చెప్పండేవారు. భక్తుడు చేసే ఆరాధన, అర్పన,

శక్తివంచన లేకుండా శ్రమిస్తే ప్రపంచం సలాం చేస్తుంది

అశ్వరున అన్నిటికీ విగ్రహం కనీసం నవ్వదు, పైగా నిశ్చలంగా ఉంటుంది. అయినపుటికీ భక్తుడు ఏమాత్రం తడబాటు లేకుండా, మనస్సులో అపనమ్మకం రానివ్వకుండా ఉపాసనలో లీనమై ఉంటాడు. భక్తుడి గొప్పదనం ఇదే. ఏ ఆశ ఉండదు, ఏ అపేక్ష ఉండదు. ఇందులో ఎలాంటి అడ్డంకులు ఉండవు. సామాన్య మానవులలో హెచ్చు తగ్గులు కనిపిస్తునే ఉంటాయి. గాలిపటంలూ ఒక్కసారి ఆకాశంలో ఎగురుతూ, మరోసారి నేల మీద కనిపిస్తుంటారు. ఇందులో వింతేమీ లేదు.

ఈచ్చే ముందు ఏదైనా పొందాలనే అత్యాశ ఉంటే మాత్రం నిరాశ తప్పదు. అయినా మనలను మనం నియంత్రించు కోవచ్చు కానీ ఎదుటి వారిది మన చేతిలో ఉంటుందా! ప్రేమలోని ఆరాధన ప్రత్యేకమైనది. మరొకరి కృపతో దక్కేదీ కాదు, తగ్గేదీ కాదు. మన అంతశకరణలో అంకురిస్తుంది. అవతలివారు సహరించడం, లేకపోవడం అనేది వారి ఇష్టం. ప్రేమించినప్పుడు బదులుగా ఏదీ కోరదు. ఇలా అయితేనే ఆధ్యాత్మిక ప్రేమ సాధ్యమవుతుంది. దీనిని అనుభూతి చెందాలనుకునే వాళ్ళు తమ అంతరిక ఉత్సాహపూర్వకు, ఉదార భావసంవేదనను వెల్లడించడానినే ప్రేమ అంటారని తెలుసు కోవాలి, అర్థం చేసుకోవాలి.

తల్లి-బిడ్డ, ఖార్య-భర్త, స్నేహితులు-బంధువులు మధ్య ఉండే స్నేహంలో కూడా స్వార్థం లేకుండా స్నేహసౌజన్యాలుండాలనే కోరుకుంటారు. ప్రియమైన వారి పట్ల అనన్య సద్గావన ఉంటుంది. తప్పులు సరిదిద్దుతూ, ఆదర్శాల పట్ల నిష్పత్తి కలిగి ఉండాలని కోరుకుంటారు, కానీ ఏ అపేక్ష ఉండదు. ఈ విధంగా ప్రేమ పరాకాష్టకు చేరడంలో ఏ సందేహం ఉండదు. ఈ ప్రేమ సాధనలో మనములు విగ్రహిలు, చిహ్నాలలాగా ఉపకరణాలుగానే ఉంటారు కానీ లక్ష్యం కాదు. భర్త చనిపోయినా పతిప్రతకు తన భర్త మీదున్న ప్రేమ రవ్వంతైనా తగ్గదు. శరీరం లేనంత మాత్రాన ఆత్మతో బాంధవ్యం ఏర్పరుకోవడానికి ఏ అడ్డంకి ఉండదు. ఈ దృష్టిలో గురుతుత్తా పట్ల ప్రేమ, పరమాత్మ పట్ల ప్రేమ పూర్తిగా వ్యవహరికమైనది. ఇందులో ఆత్మ సమర్పణ ముఖ్యం. గురుకృప లేదా ఈశ్వరుని అనుగ్రహం కోసం వేచి ఉండవలసిన అవసరమే లేదు. మన ఆత్మ సమర్పణ గురుచేతన్యాన్ని ఈశ్వరుని చైతన్యతను తాకి ప్రతిధ్వనిస్తుంది. ప్రేమ ప్రతిధ్వనిస్తే లక్ష్యస్థితిను ఉండుతుంది.

కలుగుతుంది. బ్రహ్మండమంతా అది ప్రతిధ్వనించి, అనంతమైన భావ సంవేదనలు తిరిగి అందడం వల్ల అంతరాత్మ అనంత ఆనందాన్ని పొందుతుంది.

ప్రేమపాత్రులు ఎంత తోడ్పడ్డారు అన్నది ముఖ్యం కాదు. మనకి కావలసింది ప్రేమ, సంవేదనలతో దక్కాలి తప్ప అవతలి వారి సహకారంతో కాదు, ఆంతరిక బలం ఆధారంగా ఏకాకిగా వికసించడానికి చేసే తపశ్చర్యనే ప్రేమసాధన అంటారు. భక్తియోగమంటే ఇదే, సద్గురుప్రేమ అంటే ఇదే. ఆత్మ సాక్షాత్కారంతో మొదలుకుని ఈశ్వర దర్శనం వరకు ఆధ్యాత్మిక లబ్ధులన్నిటికీ ఇదే ఆధారం. గురుదేవులు తమ అనుభవ సారాన్ని వివరిస్తూ ఎన్నోసార్లు చెప్పారు, మనిషిలో దైవత్వం ఉదయించడానికి, పరమాత్మ ప్రత్యుషమవడానికి ఆధారం ఈ ప్రేమ యోగం. గురుదేవులు సాకారంగా ఉన్నప్పుడు, వారి సాన్నిధ్యంలో ఉన్నప్పుడు, సమర్పణ చేసుకున్నప్పుడు కలిగిన ఆనందం, భావపూరిత ప్రేమ సంవేదనలు ఇప్పుడు కూడా అనుభూతి చెందవచ్చు.

పరమాత్మ ఎవరు? ఎలా ఉంటాడు? ఆ స్వరూపాన్ని మనిషి తన కల్పనతో ఊహించాడు. ఉపాసనకు సౌకర్యంగా, ధ్యాన ధారణలు, జీవితతధ్యాల నిర్ధారణ స్కరమంగా జరిగేట్లుగా మాత్రం జాగ్రత్తలు తీసుకున్నారు. నిజానికి భగవంతునికి రూపం, ఆకారం అయితే లేదు. కానీ భక్తుల భావసం అనుసరించి అన్ని రూపాలు ధరించగలడు. కానీ ఏ రూపంలో ఊహించుకున్నా ఉత్సాహపూర్వత, ఆదర్శవాదం తప్పక ఉండేవిధంగా జాగ్రత్త పడాలి. భగవత్ స్వభావంలో నికృష్టతకు, దుష్టత్వానికి చోటులేదు.

భగవంతుడు నిరాకారుడు అనుకుంటే సత్త, చిత్త, ఆనందాలను సత్యం, శివం, సుందరానికి కేంద్రంగా, సత్క్షమ ప్రవాహంగా భావించాలి. ఈ అనుగ్రహాన్ని అందించే పరమేశ్వరుడే సవిత. ప్రాతఃః సూర్యుడు అందుకు ప్రతీక. శ్రద్ధాజ్ఞమైన శిష్యుడు సద్గురువులో ఇది అనుభవిస్తాడు. శ్రద్ధతో, భక్తితో తాదాత్మాన్ని పొందవచ్చు. శ్రేష్ఠత్వం పట్ల అపరిమిత ప్రేమే శ్రద్ధ. జీదార్యంతో చేసే ఆత్మియ సంవేదనాత్మక సేవని భక్తి అంటారు. ఇదే యోగం, తపస్సు. వీటి ఏకీకరణే ప్రేమ. శిష్యులకు, గురుభక్తులకు, సాధకులకు ప్రేమయోగమే అన్నింటి కన్నా ముఖ్యం. కర్మయోగ, జ్ఞానయోగ సోపానాలను

గొప్పవాళ్ళు కావాలనుకుంటే ప్రతిభ సరిపోదు, ప్రతికూల పరిస్థితులను ఎదురించి పోరాడాలి

అధిరోహించి లక్ష్మాన్ని చేరాలంటే ప్రేమయోగ సాధన చేసి తీరాలి.

అందుకు ప్రతిఫలం తక్షణం లభిస్తుంది. ‘కాక్ హోయగీ పిక్, బకడ్స మరాలా’ అని తులసీదాసు రామచరితమానస్లో వ్రాసారు. అంటే, కాకి తక్షణం కోయిలగా మారుతుంది, కొంగ హంసగా మారుతుంది. ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రాల్లో ‘రసం’ అని దేవిని అంటారో, ఏ రసానుభూతి ఆత్మతృప్తిని కలుగుతుందో, ఆ రసమే గురుప్రేమ. ఈ ప్రేమ వికొంచి ఈశ్వర స్థాత్మార్థంగా, అంతఃకరణతో శాశ్వత ప్రేమగా ఉప్పాంగు తుంది. గురుస్తురణ, సమర్పణ, పరమేశ్వర ఉపాసన, ఆరాధన, భక్తియోగం ద్వారా ఈ ప్రేమను అభ్యసిస్తారు.

సద్గురువును ప్రేమించి, భక్తి సాధనను అభ్యసించే సాధకులు తమ అంతరంగాలలో భావనాత్మకంగా, మరియు బహిరంగంగా తమ క్రియాత్మక ప్రేమను ప్రదర్శిస్తారు. ప్రేమసాధన సార్థకం అవడానికి ప్రమాణం-సత్యార్థాలతో నిండిన కర్మక్షేత్రం, సదాలోచనలతో నిమగ్నమైన జ్ఞానక్షేత్రం, సద్భావనలతో నిండిన అంతఃకరణ.

శరీర నిర్వహణకు ఆహారం ఎలా అవసరమో, ఆత్మతృప్తికి ప్రేమతో నిండిన భావసంవేదనలు అలా అవసరం. వ్యవహరింటో ప్రసన్నత, ఉల్లాసం, ఉత్సాహం, ఆశ వంటి ఆనందకరమైన సంవేదనల ఉచ్ఛస్తరీయ అనుభూతి ప్రేమ. వస్తువులను గాని, మనుషులను గాని ప్రేమిస్తున్నాము అంటే అవి అత్యంత ప్రియమైనవిగా అనిపిస్తాయి. అది ఆ వస్తువు లేదా మనిషి గొప్పతనం కాదు. మన ఆత్మీయ సంవేదన యొక్క ప్రతిక్రియ. రూపం, గుణం, స్వభావం మంచివైనా కూడా ఎవరివైనా శత్రువులు అని భావిస్తే వారిని నిందిస్తాము. అదే నిందారోపణ చేయబడ్డవారైనా మనకు ఆత్మీయులు అనుకుంటే వారిలో ఏ లోపం కనిపించదు, పైగా ప్రశంసిస్తానే ఉంటాం.

సామాన్యులలో గుణాలతో పాటు దోషాలు ఉంటాయి. సందర్భానుసారంగా అవి కూడా బయటపడతాయి. కాబట్టి ప్రేమ సాధనకు గురుప్రేమ, ఈశ్వర ప్రేమ సర్వోప్సమైనవి. మన అంతఃకరణాన్ని సద్గురు వ్యక్తిత్వంలో సమర్పించాలి, విసర్జించాలి, విలీనం చేయాలి. దానికోసం వారి వ్యక్తిత్వాన్ని, ఆలోచనలను నిరంతరం స్ఫురిస్తూ, మననం చేస్తూ ఉండాలి. ఈ ప్రక్రియ నిరంతరం కొనసాగడం చాలా అవసరం. సద్గురువు, పరమాత్మ వేరు కాదు అన్న విషయం గుర్తుంచు

కోవాలి. ఆయన ఎప్పుడో అవ్యక్తునిగా మారారు. వారికి సమర్పించుకుంటే పరమాత్మకు సమర్పించుకున్నట్టే. ప్రేమ సాధనలో లీనమైతే, అనుభూతుల కోణం తక్షణం మారుతుంది. అప్పుడు శిష్యుడు, భక్తుడు అనుక్షణం ఇదే అనుభవిస్తాడు -

మనస్సు గోత్తిలోకి పడినప్పుడల్లా; వెనకుండి పట్టుకున్నది ఎవరు?

జీవితంలోని వనరులన్నీ ఎండిపోయినప్పుడు; ప్రపాపోనికి ఒడ్డుకు కొట్టుకుపోయినప్పుడు

ఇన్ని కష్టాలలో కూడా దృఢవిశ్వాసంతో; జీవితానికి రేయింబవళ్ళనిచ్చిందెవరు?

జీవితంలో చీకట్లు అలముకున్నప్పుడు; కాలం కలిసిరానప్పుడు

నీడలా వెన్నుండి జీవితం కుదుటపరిచిందెవరు?

సమాజం హింసించినా,

ఒంటరితనంలో సాఖ్యాన్నిచ్చి జీవితానికి కొత్త కోణం చూపిందెవరు?

- అభిందజ్యోతి, జూలై 2014

అనువాదం: ఎం.వి.ప్రసాద్

విభి నిర్వహణ

జటలీలోని పొంపీ నగరంలో 200 సం॥ పూర్వం భయంకరమైన భూకంపం వచ్చింది. వెంటనే అగ్ని పర్వతం ప్రేలుడు కూడా సంభవించింది. నగరంలోని ప్రజలంతా ప్రాణభయంతో ఊరు వదలి పొరిపోయారు. నగరం ధ్వంసమైపోయింది. కానీ ఈ మధ్య పురాతత్వ పరిశోధన శాఖావారు శిథిలాలను త్రవ్యిచూడగా, శిథిలాలలో ఇరుక్కొని ఒక అస్తిపంజరం భుజాన తుపాకి ధరించి నిశ్చలంగా వహరా కాస్తున్న భంగిమలో వారికి లభించింది. ప్రాణాలను సైతం లెక్కచేయక తన విధి నిర్వహణను నిష్టతో, నిజాయితీతో నిర్వహించిన ఆ మహానుభావునికి (పహారాచారునికి) నివాళుల్చించి, దానిని పురాతన వస్తు ప్రదర్శనశాలలో పదిలపరచటం జరిగింది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీసావిత్రి

ఎ లక్ష్మీమైనా నెరవేరాలంటే పగలనక, రాత్రనక కష్టపడాలి

స్వార్థదాయక గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు - 4

శ్రీమతి ఎ. సావిత్రి నర్సింగరావు, ఫోన్: 9704778451

శ్రీమతి ఎ. సావిత్రి నర్సింగరావుగారు 1958లో పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రములోని ఖరగిపూర్ లో జన్మించారు. ప్రియునివర్ధిటీ కోర్పులో ఉత్తీర్ణటైనారు. ఆంగ్ భాషా మాధ్యమంగా విద్యాబ్యాసం సాగింది. బెంగాలీ భాషలో ప్రవేశమున్నది. మాతృభాష తెలుగు. తన 19వయేట, 1977లో శ్రీ నర్సింగరావుగారితో వివహం జరిగింది. భారతీయ రైల్వేలో రైల్వేలైన్ ఇన్స్పెక్టర్ పదవిలో పనిచేసేవారు. భర్త ఉద్యోగరీత్యా రాంచీలో పనిచేస్తూ ఉండగా, ఒక పర్యాయం 1985లో పూజ్యగురుదేవులు సమీపంలోని “మురి” అనే గ్రామంలో యజ్ఞం చేయు నిమిత్తం వచ్చినారని తెలిసి అచ్చట వారిని దర్శించుట జరిగింది. ఆనాటి నుండి గాయత్రీ పరివార్తో అనుబంధం దిన దిన ప్రవర్థమానం కాసాగింది. బోకారో మరియు రాంచీలో గాయత్రీ శక్తిపీఠాలున్నాయి. దుర్గా సవరాత్రులందు ఇచ్చట అనుష్టూనాలు బాగా నిర్వహిస్తూ ఉంటారు. కపిల్ కేసరిగారు శాంతికుంజ్ టోలీతో వచ్చి 5 రోజులు శిక్షణ శిఖిస్తాన్ని నిర్వహించారు. యజ్ఞాలు 3 రోజులు నిర్వహించేవారు. మొదటి రోజు ఇంటింటా అష్టతలు పంచి యజ్ఞానికి అందరిని ఆహ్వానించేవారు. రెండవరోజు కలశ యాత్ర, మూడవరోజు గాయత్రీ యజ్ఞాని నిర్వహించుట జరిగేది. ఈ సందర్భాలలో ఎక్కువగా, సత్సంగాలు చేస్తూ గాయత్రీ చాలీసా, ప్రజ్ఞాపూరాణ కథాగానం ద్వారా జ్ఞానయజ్ఞం చేస్తూ ఉండేవారు. పూజ్య గురుదేవులతో సంపర్కం, వీరి కుటుంబంలో అనేక లాభదాయకతలకు అలవాలమై, వీరి భర్త 22 సంవత్సరాల పాటు బదిలీ లేకుండా ఒక స్థానంలో ఉండుట 3 పదోన్నతులు పొందుట అత్యంత అరుదైన

సంఘటన. మరియు వీరిపై గురుదేవుల కృపకు నిలువెత్తు తార్మాణం. ఈ సభ్యులంతా వరకట్ట విముక్తికి, వ్యసన విముక్తికి తీవ్రంగా కృషి చేసి సత్ఫలితాలను పొందారు.

2000లో రాంచీ వెళ్ళారు. అప్పుడు హరిద్వార్లో నిర్వహించిన రెండవ పూర్ణామాతిలో పాల్గొన్నారు. శాంతికుంజ్ నుండి వెలువడెడి అభండజ్యోతి (హిందీ) మరియు యుగ నిర్వాణ యోజన పత్రికలను క్షుణ్ణంగా చదువుట వీరికి అలవాటుగా మారింది. దాదాపు 30 పై చిలుకు సక్రియ కార్యకర్తలు అచ్చట స్థ్రీల విభాగంలో పనిచేసేవారు. వీరంతా గాయత్రీ యజ్ఞాలు మరియు సప్త ఆందోళన కార్యక్రమాల ప్రచారంలో శ్రీ కపిల్ కేసరిగారి సారధ్యంలో చక్కగా నిష్టాత్మలైనారు. ఈ రీతిగా సాగిన జ్ఞాన ప్రచార ఉద్యమ ప్రభావంతో ఆ పరిసర ప్రాంతాలలో బందిపోటు దొంగల దాడులు, అరాచకాలు చాలా వరకు తగ్గుముఖం పట్టాయి. వీరి సేవలను పూజ్య గురుదేవులు ఈ రీతిలో వినియోగించి సమాజ సేవకు తగిన రీతిలో తీర్చిదిద్దుట వీరి పూర్వజన్మ సుకృతం.

సంతానం యొక్క ఉన్నత చదువుల కొరకై కుటుంబాన్ని విశాఖపట్టానికి తరలించారు. అప్పుడు క్రియాన్వీతంగానున్న భీమిలిలోని గాయత్రీ శక్తిపీఠం ద్వారా కార్యక్రమాలు చేపట్టారు. తన సంతానానికి ఎట్టి కట్టుకానుకలు లేకుండా గాయత్రీ సిద్ధాంతాల కనుగొంగా వివహం చేశారు. విజయనగరం జిల్లాలోని కురుపాం, చినుమేరంగి మున్సిపాలిటీ అనేక చోట్ల గాయత్రీ యజ్ఞాల ద్వారా గాయత్రీ పరివార్ను విస్తరింప చేశారు. శ్రీమతి సావిత్రిగారు తన సుస్వరంతో పూజ్య గురుదేవుల మరియు వందనీయ మాతాజీల విరచితమైన ప్రేరణ గీతాలను వీనులవిందుగా పాచి శ్రోతులను అలరించుచూ వారిని గాయత్రీ ఉపాసన పట్ల ఆకర్షితులను గావించుచున్నారు.

పైహానికి తోడుగా గాయత్రీ జ్ఞాన యజ్ఞం ద్వారా గురుదేవుల సాహిత్యాన్ని ఇంటింటికి చేర్చే దానిలో భాగంగా తన భర్తయైన శ్రీ నర్సింగరావు సహకారంతో మారుతి

శ్రవించడం వాయిదా వేస్తే విజయం విశ్రమిస్తుంది

వాహనాన్ని (ఓమ్ము) భరీదు చేసి విస్తృతంగా ప్రచారం చేస్తూ గురుదేవుల సాహిత్యాన్ని ప్రజలకు అందుబాటులోనికి తెచ్చుట మిగుల ప్రశంసనీయము. శ్రీ నర్సింగరావు ఇతరుల వలె పదవీ విరమణానంతరం ధనార్థనలో మునిగిపోక తన వాసప్రస్తు జీవితాన్ని తన అర్థాంగితో కలసి పూజ్యగురుదేవుల మార్గంలో చరిస్తూ సమాజ కళ్యాణానికి కృషిచేయుట మనందరికి ఆదర్శం మరియు ఆచరణీయం. ఈ ఆదర్శ పుణ్యదంపతులు వీరి కుటుంబం ఇదే రీతిలో గురుదేవుల మార్గంలో చిరకాలం నడవాలని కోరుకుంటూ దీర్ఘాయురోగ్యాలను ప్రసాదించాలని ప్రార్థించుదాం.

జాజ్ఞాల సాంబశివరావు, ఫోన్: 9849859576

గుంటూరు జిల్లా, అచ్చంపేట మం., పోనూరు గ్రామంలో 1949 సం॥లో తల్లిదండ్రులకు ప్రథమ సంతానంగా జన్మించారు. వీరి తల్లిదండ్రులు చాలా కాలం సంతానలేమితో బాధపడు చుండగా, విజ్ఞుల సూచన మేరకు

నీప గ్రామమైన గ్రంథసిరిలో వేంచేసియున్న శివుని ఆలయంలోనున్న పుట్టు చుట్టూ ప్రదక్షిణలు వీరి తల్లి చేయుటకు ప్రతిఫలముగా మన సాంబశివరావుగారు ఆమెకు తొలి సంతానంగా జన్మించారు. ఈవిధంగా మనుషుందు మహోకాలుని ప్రతిరూపమైన పూజ్యగురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యుల యుగనిర్మణ కార్యక్రమంలో ఒక సైనికునిగా పనిచేయుటకు కావలసిన అర్థాతను తన తల్లి శివాలయ ప్రదక్షిణల ద్వారా జన్మతఃః సాంబశివరావుగారు పుణికి పుచ్చుకొన్నారు.

యుక్త వయస్సు రాగానే 1972లో బ్రతకపోరులో బాటను వెతుక్కుంటూ గుంటూరు పట్టణానికి వలన వచ్చారు. తన 16వ ఏటనే ఆనాటి సమాజ పోకడలకనుగుణంగా తల్లిదండ్రులు వివాహం చేశారు. ఇంటిలో తయారు చేసిన ఇంటిలను ఇంటింటికి తిరిగి అమ్ముతూ తన కుటుంబ జీవన యాత్ర ప్రారంభించారు. తదుపరి కొన్నాళ్ళకు కుటుంబ ఆదాయాన్ని పెంచుకొనెడి దిశగా సైకిల్స్‌పై బట్టల మూటను పెట్టుకుని గ్రామాలలో విక్రయించుట ప్రారంభించారు. వ్యాపార మెళకువలు నేర్చుకొని, ఆర్థికంగా పుంజుకొన్న

సాంబశివరావు గారు 1983లో మరొక ఇరువురితో కలసి బట్టల దుకాణాన్ని గుంటూరులో ప్రారంభించారు. బట్టల దుకాణాదారుల సంఘంలో ప్రముఖ పాత్రను పోషిస్తూ యేటేటా శ్రీరామసవమి వేడుకలు నిర్వహిస్తూ శ్రీరామసిని భక్తునిగా మారాడు. 1992లో శ్రీరామ నవమి వేడుకల నిర్వహణలో భాగంగా గాయత్రీ యజ్ఞాన్ని శ్రీరామసవమి పండిరిలో ఏర్పాటు చేయగా మిగుల ప్రభావితుడై గాయత్రీ ప్రచార సంస్థకో అనుబంధం ఏర్పడింది. దీనితో డా. తుమ్మారి శివరామకృష్ణారెడ్డిగారితో అనేక గాయత్రీ యజ్ఞాలు, సత్పుంగాలు చేస్తూ గాయత్రీ పరివార్కు మరింత చేరువై, 1993లో గురుపౌర్ణమిని శాంతికుంజ్, హరిద్వార్లో చేసికొన్నారు. అదే సమయంలో యుగశిల్పి శిక్షణను కూడా పొంది 40 దినాలు శాంతికుంజ్లో గడిపారు.

పై రీతిగా మరింత ప్రభావితులైన శ్రీ సాంబశివరావుగారు తన కుమారుని భాగస్థుల పొపులో గుమాస్తగా చేర్చి, పెద్ద కుమారె వివాహ పూర్తిచేసి, రెండవ కుమారెకు టైలరింగ్లో శిక్షణ ఇప్పించి, బిడ్డల సంపాదనను కుటుంబ పోషణకై వెచ్చిస్తూ తాను పూర్తి సమయదానమిచ్చి గాయత్రీ పరివార్ కార్యక్రమాలలో, శ్రీ తుమ్మారిగారికి చేదోడు వాదోడుగా నిలచి పనిచేయసాగారు. తదుపరి “గాయత్రీ పరివార్” పేరుతో ప్రారంభించిన మాసపత్రిక ముద్రణ, పంపిణీ వగైరా కార్యక్రమాలలో చురుకుగా పాల్గొంటూ గాయత్రీ శక్తిపీరం, నారాకోడూరును బలపేతం చేయుటలో గణసేయమైన పాత్రను పోషించుట జరిగింది. గాయత్రీ శక్తిపీర నిర్మాణం వివిధ దశలలో సాంబశివరావుగారు పటిష్టమైన సేవలనందించారు.

పై రీతిగా సాగిపోవుచున్న సాంబశివరావుగారు అధ్యాత్మిక జీవనంలో అనుకోని విధంగా భార్య అనారోగ్యం పొలైన కారణంగా, కుటుంబ ఆర్థిక పరిస్థితులు అదుపుతప్పగా, జీవన సహచరి అర్థాంగి కోరిక ప్రకారం, తనయుని వివాహం పూర్తిచేసి, తిరిగి కుటుంబ భారాన్ని పూర్తిగా తన భుజ స్నాంధాలమైన నిడుకొని, గాయత్రీ శక్తిపీరం నారాకోడూరు నుండి వెలికి వచ్చి, కుటుంబ ఆర్థిక పటిష్టతకై పాటుపడ సాగారు. 2002లో పత్తీవియోగంతో, కుటుంబ భారం మరింతగా పెరుగుటచే గాయత్రీ శక్తిపీరానికి సమయమివ్వు జాలక, తన గృహంలోనే “గాయత్రీ జ్ఞానమందిర్” పేరిట

గమ్యం చేరేవరకు అలుపు సాలుపు లేకుండా ప్రయత్నించవలనినదే

ప్రజ్ఞామండలికి అంకరార్పణ చేసి 2005 నుండి నిత్య హవనం చేయట ప్రారంభించారు.

ఎన్ని అవాంతరములు ఎదురైనను, గ్రంథసిరి గ్రామంలో వేంచేసియున్న శివుని అనుగ్రహంతో జన్మించిన సాంబ శివరావు, ఆ మహోకాలునిచే స్థాపించబడిన గాయత్రీ పరివార్ గుంటూరు జిల్లా శాఖలో ప్రముఖ సేవకునిగా తన జీవితాన్ని చక్కగా మలచుకున్నారు. 2001లో తిరుపతిలో జరిగిన అశ్వమేధయజ్ఞంలో, మధురైలో, 2011లో జరిగిన జన్మ శతాబ్ది కార్యక్రమంలో ఎక్కువ సమయదానాన్ని అందించి మరుజన్మకు కావలసిన సాధన సంపత్తుల బీజాలను నాటుకున్నారు.

గ్రంథ సిరి శివుని కృపతో జన్మ తీసికొన్న సాంబశివుడు (సాంబశివరావు) మహోకాలుని ప్రణాళికలో, ఒక సుశిక్షిత సైనికునిగా మారి సేవలనందించుచున్న, మహోకాలుని ప్రేమాదరాభిమానాలను తాను తన కుటుంబ సభ్యులు, తనిచి తీరా గ్రోలుచున్న ధన్యజీవి, మనందరికి స్వార్థిదాత.

శ్రీమతి ఎన్. మునిలక్ష్మి ఫోన్: 9963243740

29, మే నెల 1957లో ‘సట్ట’ వారి కుటుంబం మొదటి సంతానంగా తిరుపతి పట్టణములో గంగిరెడ్డి - అనసూయమ్మ దంపతులకు జన్మించారు. తండ్రి గంగిరెడ్డిగారు జన్మతః దండిగా ఆధ్యాత్మిక వాసనలు కలిగియున్న వారగుటచే, ఆ వాసనలు శ్రీమతి మునిలక్ష్మిగారికి జన్మతః అలవడ్డాయి. ప్రతిపనిని శ్రద్ధాసక్తులతో ఏకాగ్రతతో చేయమని ఆమె తండ్రి ఆమెకు బోధిస్తూ వచ్చారు. అదే విషయం ఆమె వ్యాదయంలో బలంగా నాటుకోగా, దానిని ఆచరణలో పెట్టింది. తత్తులితంగా ఆమెలో శ్రద్ధాసక్తులు పనిపట్ల ఏకాగ్రతను అలవాటు చేసికొంది. మే నెల 27, 1973లో శ్రీ ఎన్.రాజారెడ్డిగారితో వివాహమైంది. గృహిణిగా తన జీవితాన్ని కొనసాగిస్తూ ఇరువురి మగ సంతానానికి తల్లి అయ్యంది.

2001 తిరుపతిలో జరిగిన అశ్వమేధయాగం ద్వారా ఆమె జీవితంలో గాయత్రీ ప్రవేశించుటకు దారితీసింది. డిసెంబరు 28, 2001న ఆమె ఇంటిలో దేవస్థాపన జరిగింది. నిత్య

గాయత్రీ జపం, ఆమె నిత్య జీవితంలో ఒక భాగంగా మారింది. దీనితో గాయత్రీ పట్ల ఉత్సవం పెరిగి పూజ్య గురుదేవుల ఆత్మకథ, ఏకాంత సహచరులు మున్సుగు పుష్టకాలను పరించింది. దీనితో ఆమెలో గురుదేవుల పట్ల ఆరాధనా భావము ద్విగుణీకర్తం కాసాగింది. తిరుపతి ఎల్.ఐ.సి.లో పనిచేస్తున్న కోటేశ్వరరావుగారి ఇంటిలో జరిగిన గాయత్రీ యజ్ఞములో పాల్గొని మరింత ఉత్సేజితురాలైంది.

అశ్వమేధం జరిగిడి తేదీలలో తన ఇంటిలో నీటి ఎద్దడి ఎక్కువగానున్నది. నిత్యం 5-6 గురికి మించి నీరు వచ్చేది కాదు. అదే సమయంలో దారావు 120 మంది యాగంలో పాల్గొనుటకే ఆమె ఇంటిలో చేరారు. నమ్మశక్యం కాని రీతిలో ఆమె ఇంటిలోని గొట్టపు బావి నుండి నీటి లభ్యత పెరిగింది. అది నేటికి కొనసాగుతున్నది.

ఈ రీతిగా సాగుచున్న ఆమె ఆధ్యాత్మిక జీవనం 2004లో శాంతికుంజ్, హరిద్వార్ సందర్భమతో మరింత బలపడింది. అచ్చట ఆమెకు పూజ్యగురుదేవుల సూక్ష్మ సందర్భమానుభూతి కలిగింది. 2006లో ఆయుర్వేద వైద్యులు నిర్వహించిన ఆయుర్వేద వైద్యంలో ఆరు మాసములు శిక్షణ తీసికొన్నది.

దీనికి సంబంధించిన ఆయుర్వేద పుష్టకాలను చదివి, ఆయుర్వేద చికిత్సలో ప్రాచీణ్యాన్ని సంపాదించి, వైద్యం ప్రారంభించి, ప్రజల ఆమెదాన్ని, ఆదరణను చూరగొన్నారు. 2005లో త్రిఫలచూర్చ తయారీ విధానాన్ని శాంతికుంజ్లో నేర్చుకొనుటతో ఆమె ఆయుర్వేద వైద్యానికి బీజాలు పడ్డాయి.

2007లో గుంటూరు జిల్లా నారాకోడూరు, గాయత్రీ శక్తి పీరంలో పరమ పూజ్యులు దామా మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారి గారి సందర్భమాను భాగ్యం కలిగింది. వారి ఉపన్యాసాలతో మరింత ప్రభావితురాలై గాయత్రీ ప్రజ్ఞాపీతాన్ని తన ఇంటిలో స్థాపించి పదుగురికి ప్రేరణనందిస్తూ, సత్పుంగాల నిర్వహిస్తూ, పూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య గురుదేవుల విరచిత సాహిత్యాన్ని, యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రికను పదుల సంఖ్యలో పంచతూ సంవత్సరానికి అంశదాన రూపంలో, జ్ఞానదానరూపంలో 2 లక్షల రూపాయల వరకు తన సంపాదనను వెచ్చించుచున్న వితరణ శీలి, స్వార్థిదాత. నాటు-కోసుకో అనెడి మంత్రాచరణకు చిరునామా.

వేలమైళ్ళ ప్రయాణమైన ఒక్క అడుగుతోనే ప్రారంభమవుతుంది

రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారి శ్రద్ధాంజలి కార్యక్రమాలు

పూజ్యులు డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారి శ్రద్ధాంజలి కార్యక్రమం గుంటూరులోని సప్తరి ఆశ్రమంలో 2014, జులై 12 ఉదయం శ్రీ డి.వి.ఎన్.బి. విశ్వనాథ్ గారి అధ్యక్షతన జరిగింది. రాష్ట్రం నలుమూలల నుండి మాష్టారి శిష్యులు, అనుచరులు, అభిమానులు దాదాపు 1700 మంది దీనిలో పాల్గొన్నారు.

శ్రీ డి.వి.ఎన్.బి. విశ్వనాథ్ గారు సభను ప్రారంభిస్తూ, డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ - “ఒక స్నేహితుడు, మార్గదర్శి, గురువు, ఆధ్యాత్మికవేత్త ఆత్మియుడు, సంరక్షకుడు, హితుడు, ప్రాణదాత, మనల నడిపించిన ఒక గొప్ప శక్తి. ఇట్టి మహానీయుడు తన స్నాల శరీరాన్ని వీడి, సమాజ ఉద్ధరణ దికగా మరిన్ని పనుల చేపట్టుటకై ఆ సూర్యాన్నిలో, ఆ సవితా శక్తిలో విలీనమైపోయారు, తద్వారా ఏకీకృతమై పూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ, పండనీయ మాతాజీల దివ్యాత్మలో సమీళితమై ఒకే దివ్యాత్మగా రూపుదాల్చారు. మాష్టారిగారిని ఒక శక్తి సమన్విత వ్యక్తిలా చూడక, ఒక జ్ఞానిలా, ఒక ప్రేమస్వరూపునిలా, వివేకానికి మారుపేరులా చూడాలన్నారు. తన వారు తిన్న పిదపనే తాను తినేవారు, తనవారిని తొలుత ఆసీనులగావించి తదుపరి ఆయన ఆసీనులయ్యేవారు - నేడు మనకు తెలిసిన వివిధ ఆధ్యాత్మిక సంస్థలను ఒకే వేదికపైకి తెచ్చి, వారి మధ్య గల సారూప్యతలను విడమరచి, ప్రజలకు తెలియజ్ఞి, అన్నింటి లక్ష్యమొక్కటే - “అదే మానవుని దేవమానవునిగా చేయుట”, దారులేవేరు అని తెలుపుచూ, ప్రజలను ఏకత్రాటిపై నడిపిస్తూ ప్రేమాను రాగాలతో జీవించేలా ప్రబోధించారు. వీరి ఆలోచనలను, మార్గదర్శకాలను ప్రజలకందిస్తూ, మనమంతా కలసికట్టగా ఆ మార్గంలో నడచుటే అసలైన నివాళి, శ్రద్ధాంజలి అన్నారు.

శ్రీ మారెళ్ళ విశ్వనాథ్: కాళీలో విద్యనభ్యసించెడి కాలంలో, మాష్టారుగారు 33 మంది గురువుల వద్ద ఆధ్యాత్మిక మెళకువలను, సాధనలను అభ్యసించారు. 34వ గురువుగా

పండిత శ్రీరామశర్మగారిని ఎంచుకొని, వీరిని మించిన గురువు లేరని నిశ్చయించుకొని, గురువు అన్వేషణను నిలిపివేసి, తమ ఆఖరి శ్యాసనవరకు తన అంతిమ గురువైన శ్రీరామశర్మగారి బోధనలను, ఆంధ్రప్రదేశ్లో, దక్కిణార్థావనిలో ఇంటింటికి చేరే గురుతర బాధ్యతను అత్యంత శ్రద్ధాసక్తులతో నిర్వర్తించారు. కావున మనమంతా వారికోరిక మరియు లక్ష్మీనుసారం, శాంతికుంట్లో అనుసంధానమై, శాంతికుంట్ కార్యక్రమాలను పూర్తి సమర్పణాభావంతో చేయ్యాలి అన్నారు.

శ్రీ సీతారాముడు, భీమవరం: పూజ్య రామకృష్ణ గురుదేవులు భీజాలు నాటారు - వానికి మనం నీరు, ఎరువు అందించి పెంచి పెద్దవానిని చేసి భావితరాలకు అందించాలి. ఇదే మాష్టారికి నిజమైన నివాళి అని అన్నారు.

శ్రీమతి రాజ్యాలక్ష్మి: శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారు పరమ గురువుల దీర్ఘ ప్రణాళికలో భాగంగా భూమిపై మానవ శరీరాన్ని ధరించి, “భూమిపై స్వర్గావతరణ అనెడి లక్ష్మీన్ని” చేబూనారు. దీనికి అనేకానేక సాధనలు, జ్ఞానాన్ని మనకు అందించి మనల శక్తిమంతులగావించారు. ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానము కూడా ఒక శాస్త్రమేనని, తన ఆచరణద్వారా నిరూపణ గావించారు. దీనికి పలు ఆశ్రమాలను స్థాపింపజేశారు, వానిలో ఈ విద్యను నేర్చించుటకై విధి విధానాలకు రూపకల్పన చేశారు. తన గురుదేవులైన శ్రీరామశర్మ ఆచార్య బ్రహ్మాయజ్ఞాలు పెట్టించి 1990లో తన స్నాల శరీరాన్ని విడువగా శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారు ఆధ్యాత్మిక విస్మేటన గావించుటకై తన స్నాల శరీరాన్ని విడచారు. మనమంతా స్వాధ్యాయ, సత్యంగాలు, సేవల ద్వారా ఆయనకు శ్రద్ధాంజలి ఘటించుట ఉత్తమం అని అన్నారు.

శ్రీమతి మాధురి, బెంగుళూరు: మహానీయులు, మహా పురుషులు తమ భౌతిక దర్శన భాగ్యంతోనే జీవులను పరిణామ క్రమంలో ముందుకు తీసికొని వెళతారు. అదేవిధంగా మాష్టారు తన దర్శన భాగ్యంతోనే అనేక మందిని పరిణామక్రమంలో ఎదిగేలా చేశారు. అన్ని ఆధ్యాత్మిక దారులను మనం ఆకశింపు చేసికొని మనలో ఇముడ్చుకొని / వానిలో మనం ఇమిడేలా

ఏకాగ్రత లేని చదువు చదివినా ఒకటే చదవకపోయినా ఒకటే

మనల తీర్చిదిద్దారు. మాప్టర్ సి.వి.వి., భగవాన్ రమణ మహర్షి మేడమ్ బ్లావట్స్‌స్క్ మహర్షి అరవిందులు ఎందరినో మనకు పరిచయం చేశారు. అంశ, సమయదానాలు నేర్చి నాటు కోసుకో అని ప్రబోధించి మనం తరించుటకై సులువైన మార్గాన్ని అందించారు. ఆత్మనిర్మాణం ద్వారా పరివార్ నిర్మాణం తద్వారా సమాజం నిర్మాణం జరగాలి. మనమంతా వారికి ప్రతిబింబాలుగా మారి ఆ మహానీయుడు మనల చూచి గర్వపడేలా మనం బ్రతకాలి అని ఉద్ఘోదించారు - ఇదే నిజమైన శ్రద్ధాంజలి అన్నారు.

శ్రీ పేరిశాస్రీ, నర్సరావుపేట: మాప్టారుగారు తరచు సభలలో “పేరిశాస్రీ నాకు లంచం ఇప్పు” అని మరీ అడిగి తనకు ఇష్టమైన పాటను పాడించుకొనేవారు - అదే పాట “ఎంత నోము నోచినాము మేమని.....” అనే పాటను సుమథురంగా పొదారు శ్రీ శాస్త్రిగారు. లక్ష్మిం ఉన్న ప్రాణి మరణించదు - లక్ష్మాన్ని పూర్తిగావిస్తూ తన ఉనికిని శాశ్వతం చేసుకుంటుంది అన్నారు. కావున మాప్టారి లక్ష్మాలే మన లక్ష్మాలుగా మలచుకొని మనమంతా ద్విగుణికృత ఉత్సాహంతో పని చేయండి అని ఉద్ఘోదించారు.

శ్రీమతి విజయశ్రీ: “బిజోన్ లేయరులో రంధ్రం పడింది. మనవ అలోచనా విధానంలో పచ్చిన మార్పే దీనికి కారణం. మనవోత్తములు కనుమరుగొతారు. కాని మనవజాతి ఉంటుంది. జాతి, మత, వర్ష, వర్గ, కులరహితంగా గాయత్రీ మంత్రాన్ని విశ్వవ్యాపితం గావించండి. పృథ్వీమైన సూర్య కేంద్రంగా, సవితాశక్తి కేంద్రంగా బీజాలను నాటారు. పరిణామ క్రమంలో ముందుకు పోవుటయే మనందరి లక్ష్మిం - సర్వమతాలను, సర్వ గురుసత్తాను ఏకీకృతం గావించి, ఒకే మతం, ఒకే భాష, ఒకే విశ్వం కావాలి” అని నొక్కి వక్కాణించారు. శ్రీరామకృష్ణ గురువేవులు. దీనిని నిజం చేయుటకై మనమంతా కలిసి పనిచేధ్యాం అన్నారు.

శ్రీ సీతారామ్: శ్రీరామకృష్ణ మాప్టారు అత్యంత ఉన్నత స్థాయి యైన సిరీస్ నక్షత్రం నుండి అఖండ గురుసత్తా కోరిక మేరకు, మనవజన్మను పొంది మన మధ్య నడయాడారు. ఒక ప్రత్యేక పనిని పూర్తిచేయుటకై మాత్రమే సిరీస్ నక్షత్రం నుండి దివ్యత్తులు జన్మతీసికుంటాయి అన్నారు.

సభనుదేశించి శ్రీ ఘుటకాల మల్లిఖార్జునరావు, శ్రీ అంకారావు, శ్రీ కె.టి.నాయుడు, శ్రీమతి భువన, శ్రీమతి మునిలక్ష్మి,

శ్రీ టి.వి.ఎస్.నాగేశ్వరరావు, శ్రీ మణికమార్, శ్రీమతి రమణ కుమారి, డా॥ వెంకటేశ్వరరావు, శ్రీమతి విజయా విశ్వనాథ్, శ్రీ వెంకటేశులు, శ్రీమతి గౌతమి మున్గు వారు శ్రద్ధాంజలి ఘటించారు.

పరమపూజ్య పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య, పరమ పండనీయ మాతా భగవతీదేవిశర్మల మానస పుత్రులైన పరమ పూజ్యలు డా॥మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాప్టారికి శ్రద్ధాంజలి ఈ క్రింది గాయత్రీ పరివార్ కేంద్రాలలో అత్యంత భక్తి శ్రద్ధలతో జరిపారు.

గాయత్రీ చేతనాకేంద్రం, ప్రాదరాబాదీల్

2014 జులై 6వ తేదిన ఆదివారము ఉదయం 10.30 గం॥లకు డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాప్టారిగారి శ్రద్ధాంజలి కార్యక్రమాన్ని శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావు మరియు శ్రీ మారెళ్ళ కామరాజుగార్ సారధ్యంలో నిర్వహించారు. శ్రీ మాప్టారుగారు గొప్ప సాధకుడు, పవిత్రాత్మ అని చెప్పచూ, వారు గాయత్రీ వ్యాప్తికి ఆంధ్రప్రదేశ్ మరియు తెలంగాణ రాష్ట్రాలలో అందించిన సేవలను కొనియాడుచూ శ్రద్ధాంజలి ఘటించారు. పూజ్యలు డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాప్టారి సేవలను వారివలన పరిజనులు వారి నిత్య జీవితాలలో పొందిన లాభాలను, జ్ఞాప్తి తెచ్చుకొని చెమర్చిన కన్నులతో శ్రద్ధాంజలి ఘటించారు. “పూజ్యలు మాప్టారు వారి స్తుల శరీరాన్ని వీడి ఆ మహాచైతన్యంలో లీనమై విశ్వవ్యాపితమైనారు” అని శాంతికంజ అధినేత డా॥ ప్రథమ పండ్యాగారు తెలిపినట్లు శ్రీ మారెళ్ళ విశ్వనాథ్గారు సభకు తెలియజేశారు. సభలో ప్రముఖ కార్యకర్తలైన శ్రీ విరత్, శ్రీ హనుమంతరెడ్డి, శ్రీ రత్నాకర్, శ్రీమతి భానుమతి, శ్రీమతి విజయా విశ్వనాథ్గార్లు, మాప్టారి గారితో తమకు గల అనుభవాలను తెలియజేస్తూ శ్రద్ధాంజలి ఘటించారు.

పూజ్యలు మాప్టారి ఆశయాలు 1) ఆంధ్రప్రదేశ్ గాయత్రీ ప్రదేశ్ కావాలని, 2) లక్ష్మింది గాయత్రీ పరివార్ కావాలని 3) యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రిక చందాదారుల సంఖ్య లక్ష్మకు మించాలని” మనమంతా వీనిని నెరవేర్చుటకై అవిరశ కృషి చేయాలని ఉద్ఘోదించుట జరిగింది.

గుంటూరు జిల్లాల్

మంగళగిరి: గాయత్రీ పరివార్ కార్యాలయంలో 2014 జులై 6వ తేదిన ఉదయం జరిగింది. ఈ కార్యక్రమంలో శ్రీ

ఒరిమని ఎప్పుడూ కోలోవద్దు

ఐ.వి.తూతారావు, భోజనపల్లి ప్రసాద్, కోటీశ్వరరావు మరియు బి.ఎల్.ఎన్. మూర్తి మున్సుగువారు పాల్గొని శ్రద్ధాంజలి ఘటించారు.

శ్రీకృష్ణానంద ఆశ్రమం-ఎర్బాలెం: 2014 జులై 8వ తేదిన శ్రీ డి.వి.ఎన్.బి. విశ్వనాథ్‌గారి సారధ్యంలో, శ్రీ శర్మగారి అధ్యక్షతన దా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణమాష్టరికి శ్రద్ధాంజలి ఘటించారు. గాయత్రీవ్యాపైకి మాష్టరు చేసిన మార్గదర్శనాన్ని కృషి పలువురు అభినందించుట జరిగింది. జి.పి.టి.సి. శ్రీమతి ఆకుల జయసత్య, బి.ఎల్.ఎన్.మూర్తి మున్సుగువారు పాల్గొన్నారు.

గాయత్రీ శక్తిపీరము, నారాకోడూరు: 2014 జులై 9వ తేదిన బుధవారము నారాకోడూరు గాయత్రీ శక్తిపీరములో దా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణమాష్టరికి శ్రద్ధాంజలి కార్యక్రమం, పూజ్యలు శ్రీ డి.వి.ఎన్.బి. విశ్వనాథ్‌గారి సారధ్యంలో శ్రీ డి.వి.ఆర్. మూర్తి చీరాలవారి అధ్యక్షతన నిర్వహించబడినది. సభలో శ్రీ మణికుమార్, శ్రీ బి.ఎల్.ఎన్.మూర్తి, దా॥ శ్రీరామ్, శ్రీ బ్రహ్మరెడ్డి, శ్రీమతి మోరపాకలజ్ఞి, శ్రీ ప్రసాద్మసున్గు వార్లు, మాష్టరితో వారికి గల అనుభవాల వివరిస్తూ, శ్రద్ధాంజలి ఘటించుట జరిగింది. మాష్టరుగారు చూపిన మార్గంలో, వారి అడుగుబాడల్లో నడచుట మనందరి కర్తవ్యం. అదే వారికి మనం అర్పించెడి నిజమైన శ్రద్ధాంజలి అని శ్రీ డి.వి.ఎన్.బి. విశ్వనాథ్‌గారు వివరించుట జరిగింది.

“పూజ్య గురుదేవులు, వందనీయ మాతాజీ మరియు రామకృష్ణ మాష్టరు ఒకే దివ్యత్తుకు చెందిన మూడు మానవాకృతులు” అని సభలో వివరించారు.

విశాఖపట్టంలో

గాయత్రీ జయంతిని పురస్కరించుకొని జూన్ 7 మరియు 8 తేదీలలో 24 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞాన్ని గ్రీన్వ్యాలీ ప్లైజంట్ వ్యాలీ గృహ సముదాయంలో గాయత్రీ పరివార్ ప్రజ్ఞామహితా మండలి, విశాఖపట్టం వారి అధ్వర్యంలో నిర్వహించారు. 7వ తేది కలశయాత్ర, దీపయజ్ఞం, 8వ తేది యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు. శ్రీ ధన్సీ భాయి పటేల్గారు దీప ప్రజ్వలన గావించగా, శ్రీ మహేష్ మరియు శ్రీ హేమచంద్ర రావుగార్లు సంయుక్తంగా యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు. దక్షిణ భారత గాయత్రీ పరివార్ ప్రధాన సంచాలకులైన శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావుగారిని, విశాఖపట్టం ప్రముఖ కార్యకర్తలలో ఒకరైన

శ్రీమతి రూపవాణిగారు సభకు పరిచయం చేశారు. శ్రీ సుబ్బారావుగారు, గాయత్రీమంత్ర అర్థాన్ని, విశిష్టతను వివరిస్తూ, ఉపసాన, సాధన మరియు ఆరాధనల ప్రాశస్త్యాన్ని వివరించారు. సుమారు రూ. 4,000/- గురుదేవుల సాహిత్యం విక్రయించబడింది. పరిజనులు మంచి ప్రేరణను పొందారు.

యలమంచిలో

విశాఖపట్టం జిల్లా యలమంచిలి గ్రామంలో 2014 జూన్ 5,6,7 తేదీలలో శ్రీమతి కె. నాగమణి గారి ఆధ్వర్యంలో సాధనా శిబిరం నిర్వహించబడింది. ఉదయం 5 గంల నుండి సామూహిక జపం, ధ్యానం, జీవన దేవతా సాధన పద్ధతిలో నిర్వహించబడినది. గాయత్రీ జయంతి నాడు గాయత్రీ యజ్ఞం నిర్వహించబడినది. ఈ కార్యక్రమంలో సుమారు 200 మంది పరిజనులు పాల్గొన్నారు. శ్రీ కె.బసవరాజు, నాగేశ్వరరావుగార్లు భోజన సదుపాయాలు ఏర్పాటు చేశారు.

శాంతికుంజలో తెలుగువారికి ప్రత్యేక శిజిరములు

5 రోజుల శిబిరము (కొత్తవారికి): గాయత్రీ తీర్థ, శాంతికుంజ్, హరిద్వార్లో 2014 అక్టోబరు 7 నుండి 11 వరకు 5 రోజుల వ్యక్తిగత పరిష్కారము (వ్యక్తి నిర్మాణం) పై శిక్షణ శిబిరము నిర్వహించబడును. పాల్గొనడలచిన వారు 6వ తేది సాయంత్రానికి సాత్ సెల్, శాంతికుంజ్, హరిద్వార్లో హజరు కావాలి.

9 రోజుల కార్యకర్తల ప్రశిక్షణ శిబిరము: అట్లే 2014 అక్టోబరు 12 నుండి 20 వరకు 9 రోజుల కార్యకర్తల ప్రశిక్షణ శిబిరం నిర్వహించబడును. ఈ శిబిరంలో సమయ దానమిచ్చేది కార్యకర్తలకు మాత్రమే ప్రవేశం లభించును.

ఆస్తకి ఉన్నవారు వెంటనే తమ పూర్తి చిరునామా వయస్సు, విద్యార్థుల, వృత్తి మున్సు వివరాలు తెలుపుతూ ఈ క్రింది చిరునామాకు తెలియపర్చి ముందస్తు అనుమతిని పొందవలసినదిగా కోరదమైనది.

వివరాలు పంపవలసిన చిరునామా:

సాత్ సెల్, గాయత్రీ తీర్థ, శాంతికుంజ్,
హరిద్వార్-249411, ఉత్తరాఖండ
ఫోన్: (01334) 260602, 260309

బాగా కష్టపడండి, సమయం వృధా చెయ్యకండి